Έτος Η'

Τεῦχος 166ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Ἀνάστασις, τὸ μήνυμα τῆς εἰρήνης, ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Πηλοῦ.... 8047

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ὁ κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς ἀπαντᾷ εἰς τὴν Ε.Δ.Α. 8052

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Διεθνὴς ἐγκληματικότης, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Life», κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν Ἀστυν. Διευθυντοῦ Β' κ. Δ. Μόρου 8057

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

11η ἐπέτειος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. 8065

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8072

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τῆς Δανίας, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «The police Chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Μόρου 8075

Μείωσις τῆς ἐγκληματικότητος χάρις εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς σκύλους, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 8-1-60 8079

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ ἐμπόριον τοῦ λευκοῦ θανάτου—Ἡ μεγαλυτέρα ὑπόθεσις λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν στὰ τελευταῖα 35 χρόνια, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Καρούζου.. 8080

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Συνθέσεις τοῦ Πάθους, σὲ Βυζαντινὰ ψηφιδωτά, ὑπὸ τῆς Δ/δος Χαρούλας Τζαβέλλα 8085

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8087

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Q. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8090

ΠΕΝΘΗ

Ἠλίας Βολονάσης 8093

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8094

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 166ΟΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

...Ἦταν Σάββατο... ἕνα θλιμμένο ἀνοιξιάτικο Σάββατο...

Ἡ ἀντάρα τοῦ μανιασμένου ὄχλου εἶχε κοπάσει... Οἱ θρῆνοι καὶ οἱ κοπετοὶ τῶν γυναικῶν δὲν ἀκούγονταν πιά... Τίποτε δὲν τάραζε τὴ μελαγχολικὴ γαλήνη, τὴ σιωπή, τὴν μυστικόπαθη σιγηλότητα τῆς λουλουδιασμένης φύσεως... Ὅλα εἶχαν πάρει πιὰ ἕνα τέλος... Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ἡ σύλληψη, ἡ δίκη, ἡ καταδίκη, ἡ σταύρωση καὶ ἡ ταφὴ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ... Τὸ Θεῖο δρᾶμα εἶχε μπῆ στὴν τελευταία φριχτὴ φάση του... Κι' ὁ πελώριος λίθος τοῦ μνημείου ἐσκέπαζε βαρειὰ τὴ σκοτεινὴ φυλακὴ τοῦ νεκροῦ Θεανθρώπου...

Νυσταγμένοι οἱ ρωμαῖοι στρατιῶτες πιὸ 'κεῖ, ἔγραφαν μὲ τὴν παρουσία τους τὸν θλιβερὸ ἐπίλογο τῆς ἀνθρώπινης ἀφροσύνης...

Σκοτεινὸς ὁ οὐρανὸς ἀπὸ πάνω... δίχως ἀστέρια, δίχως ἔκφραση, δίχως πνοή... Φοβισμένα τὰ πουλιὰ εἶχαν τρυπώσει στὶς φυλλωσιὲς τῶν δέντρων βουβά, ἀμίλητα, χωρὶς ζωή... Καὶ τῶν ἀγρῶν τὰ κρίνα, αὐτὰ ποὺ τόσο εἶχε ἀγαπήσει καὶ μὲ τόση παιδιάστικη χαρὰ εἶχε τραγουδήσει ὁ Θεῖος κατάδικος, εἶχαν γύρει μὲ παράπονο τὸ κεφάλι κατὰ τὴ γῆ, προσκυνῶντας τὸν παράξενο βασιληᾶ τους.

Κι' Ἐκεῖνος!!! Ἐκεῖνος ποὺ γιάτρεψε, ποὺ ἀγάπησε, ποὺ εὐεργέτησε, ὤ! δὲν ζοῦσε πιά!!! δὲν ἀνέπνεε!!! Δὲν ἦταν δυνατὸν ν' ἀκουσθῇ ἡ μελῳδικὴ φωνή Του, ποὺ τρύπωνε στὶς καρδιὲς καὶ τὶς ἔφερνε μιὰ εὐτυχισμένη τρικυμία ἀγάπης!!!

Ἦταν, ἀλλοίμονο, νεκρός!!! Νὰ τὸ μνημεῖον ὅπου ἔθηκαν Αὐτόν!!!

Ναί! Ἦταν Σάββατο... ἕνα παράξενο, σιωπηλὸ Σάββατο, πάνω στὸ ὁποῖο ὁ θάνατος ἐδέσποζε ἀγέρωχος, περήφανος νικητὴς τῆς ζωῆς, ἀδυσώπητος Ἄρχοντας τῶν ἀνθρώπων... Τὸ πᾶν εἶχε τελειώσει...

Ἡ ζωὴ ἐν Τάφῳ...

Μά... ξαφνικά, ἀναπάντεχα ἐπιβλητικὰ μιὰ ἐπαναστατικὴ κοσμογονία συντάραξε συθέμελα τὴ γῆ... Ἦταν ἕνα φῶς, πολὺ φῶς...

Ἦταν ἕνας φωτεινὸς χείμαρρος ποὺ ξεχύθηκε ἀπ' τὸν οὐρανό, τυφλώνοντας τοὺς ρωμαίους σκοποὺς καὶ διαλύοντας τὰ πυκνὰ σκοτάδια τῆς νύχτας... Κι' ἦταν ἕνας κατάλευκος ἄγγελος, ἕνας πανέμορφος πρίγκιπας σταλμένος ἀπ' τὸ Θεό, ποὺ «ἀποκύλησε τὸν λίθον τοῦ μνημείου»... Κι' ἦταν ἀκόμα ὁ Νεκρὸς κατάδικος ποὺ ἠγέρθη ὁλοζώντανος, γαληνεμένος, ἕτοιμος νὰ συγχωρήσῃ καὶ πάλι τοὺς ἐχθρούς Του... Κι' ἦταν ἀκόμα ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ συντριβὴ τοῦ θανάτου, ἡ ἀνάσταση τῆς φύσεως.. Ξύπνησαν τὰ πουλάκια χαρούμενα... Τινάχτηκαν παραξενεμένα... εἶδαν καὶ ἀπόρησαν... Καὶ πέταξαν ὁλόγυρα τιτιβίζοντας, μεταδίδοντας πρῶτα τὸ μεγάλο μήνυμα... Σήκωσαν τὰ κεφαλάκια τους τὰ κρίνα τῶν ἀγρῶν, ρίγησαν, ἄνοιξαν τὶς καρδιές τους καὶ σκόρπισαν θυμίαμα στὸν Νικητὴ τοῦ θανάτου... Κι' ὅλα πῆραν φῶς, κι' ὅλα ζωντάνεψαν κι' ὅλα πλημμύρισαν εὐωδιές, καθὼς οἱ ρωμαῖοι φύλακες ἔπεφταν ἐμβρόντητοι κατὰ γῆς, ἀνήμποροι ν' ἀντιδράσουν στὴ φριχτὴ δίνη ποὺ τοὺς συγκλόνιζε...

Καὶ ὁ Χριστὸς ἀνέστη... Καὶ ηὐφράνθησαν τὰ οὐράνια... καὶ ἠγαλλιάσθησαν τὰ ἐπίγεια... Κι' ἀκούστηκε καὶ πάλι ταπεινὴ καὶ μελῳδικὴ ἡ φωνὴ τοῦ Ναζωραίου μέσα στὴν ἀνοιξιάτικη νύχτα :

«Εἰρήνη ὑμῖν... Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν. Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν... Οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσι, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω... Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους... Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...»

...Κι' ἡ Εἰρήνη ἁπλώθηκε στὰ πέρατα τῆς γῆς... Κι' ἡ ἀγάπη θρονιάστηκε σὲ κάθε ἀνθρώπινη καρδιά. Κι' ἐγίνηκε ἡ ἄνοιξη πανέμορφο πανηγύρι...

...'Ομορφοστολίστηκε ἡ πλάση μὲ λογιῶν-λογιῶν πολύχρωμα λουλούδια... Κι' ἔστησαν τὰ πουλιά, πάνω στὰ κλαριὰ τῶν δέντρων, μιὰν ὑπέροχη, μιὰ θεϊκὴ συναυλία, μὲ τὸ πρόσχαρο ἀκκοπανιαμέντο τοῦ νεροῦ τοῦ ρυακιοῦ ποὺ γάργαρο κατρακυλᾷ στοὺς λόγγους...

Κι' εὐωδίασαν τὰ περιβόλια... κι' ἔτρεξαν ὁλόγυρα χοροπηδῶντας ἀμέριμνα τ' ἀρνάκια πάνω στὴν καταπράσινη χλόη τῶν κάμπων... Κι' ἔστησαν ἕνα παράξενο χορὸ οἱ πεταλοῦδες καὶ οἱ μέλισσες πάνω ἀπὸ τὰ πολύχρωμα ἄνθη... Καὶ ἐκόπασαν οἱ ἄνεμοι... Κι' ἐγίνηκαν παραμυθένια τὰ δειλινὰ καὶ γέμισαν ἔκσταση καὶ ποίηση οἱ αὐγοῦλες... Καὶ γαλήνεψεν αὐτὴ ἡ θάλασσα «ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρη»... Καὶ τὸ ἄροτρο τοῦ γεωργοῦ, αὐλακώνοντας τὸ χωράφι, ἔγραψε πάνω στὴ γῆ στίχους αἰσιοδοξίας καὶ προκοπῆς... Καὶ ἀντήχησε γλυκειὰ ἡ φλογέρα τοῦ βοσκοῦ καὶ τὸ τραγούδι τοῦ ναυτικοῦ στὶς θάλασσες... Καὶ πλημμύρισε εὐλάβεια καὶ δέος ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπανέλαβε μὲ ταπείνωση τὰ λόγια τοῦ ψαλμῳδοῦ : «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας»...

Ναί ! 'Αναστήθηκεν ὁ Χριστός... Κι' ἡ φύση ἀναστήθηκε μαζί Του,

κι' ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ἡ καρδιά του ξύπνησε ἀπὸ τὸν ἁμαρτωλὸ λήθαργο καὶ ἔσπασε τὰ βαρειὰ δεσμὰ τῆς δουλείας του... Μιὰ μεγάλη ἀλλαγὴ συντελέστηκε πάνω στὴ γῆ... Καὶ μετέβαλε τὴν ἱστορία της...

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος...».....

.....

***

...Πέρασαν τόσα χρόνια ἀπὸ τὴ νύχτα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου... Πολλά, ἀμέτρητα χρόνια... 1960...

Καὶ ὁ μελετητὴς τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἄδικα θὰ ψάξῃ νὰ βρῇ μέσα στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων τὴ νίκη ποὺ κερδήθηκε μὲ τὴ σταύρωση ἑνὸς Θεοῦ... Τὸ μεγάλο ἐτοῦτο ἐπίτευγμα ὑπῆρξαν ἐποχὲς ποὺ κόντεψε νὰ ξεχαστῇ... Δὲν πῆγε μπροστὰ ὁ ἄνθρωπος. Δὲν ἀκολούθησε τὸν Ναζωραῖο πρὸς τὰ ἄνω... Ἔμεινε δεμένος πάνω στὸ σταυρὸ τῆς κακίας του...

Ἄδικα ἡ φύση ἀγωνίζεται κάθε χρόνο μὲ τὴν ἀνάστασή της νὰ θυμίσῃ Ἐκεῖνον ποὺ νίκησε τὸ θάνατο... Ἄδικα τὰ κρίνα τῶν ἀγρῶν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ πασχίζουν νὰ φέρουν στὴ θύμησή του τὸ γλυκόλαλο παραμύθι τῆς εἰρήνης...

Τὰ σύνεργα τῆς δουλειᾶς ἔγιναν σύμβολα μίσους... Καὶ ὁ μανιασμένος ὄχλος ξανασυγκεντρώνεται στὸ προαύλιο τοῦ Ποντίου Πιλάτου κραυγάζοντας μὲ μῖσος : «Ἆρον! Ἆρον—Σταύρωσον Αὐτόν...». Κι' ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται... Μά, πάλι ἀνασταίνεται... Καὶ πάλι ξαναγυρίζει κοντά μας γιὰ νὰ μᾶς διδάξῃ μὲ ὑπομονὴ τὴ θρησκεία τῆς Ἀγάπης... Ἄ! κι' ἐτούτη ἀκόμα τὴ Θρησκεία τῆς ὁμορφιᾶς, τῆς ἰσότητος, τῆς ἀνθρωπιᾶς καὶ τῆς Εἰρήνης, τὴν εἶπεν ὁ ὄχλος «ὅπιο»... «Ὅπιο τῶν λαῶν...».

Ἔτσι ἐπαναστατεῖ ὁ ἄνθρωπος... Σκοτώνει ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφό... Πυρπολεῖ τοὺς ναοὺς τῆς γαλήνης... Σουβλίζει παπάδες... γκρεμίζει σὲ ἐρείπια τὰ ἅγια σύμβολα τῆς θρησκείας τῶν πατέρων του...

Καὶ ἐξοπλίζονται κράτη... Καὶ ὅπλα ὀλέθρου τίθενται σὲ ἐνέργεια... Καὶ τρέμει, καὶ πασχίζει καὶ ἀνεμοδέρνεται ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας... Καὶ μέσα στοὺς κρότους τῶν ὅπλων καὶ τὶς ἰαχὲς τοῦ μίσους, μέσα στὴν ἀλληλοεξόντωση καὶ τὴν κακία του, φέρνει μὲ δακρυσμένα μάτια στὴ θύμησή του τὰ λόγια τοῦ Γλυκοῦ Ναζωραίου : «Εἰρήνη ὑμῖν... Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...».

Ποῦ εἶναι ἡ εἰρήνη τοῦ Θεανθρώπου; Τὶ τὴν κάναμε, φίλοι μου; Μὲ ποιὸ δηλητήριο τὴν ἀνακατέψαμε;

Καὶ ξεκινοῦν ἀπὸ τὶς παγωμένες στέππες τοῦ μίσους κάποιοι παράξενοι εἰρηνοποιοὶ καὶ κηρύσσουν τὴν συναδέλφωση τῶν λαῶν... Τὶ εἶναι ἐτούτη, λοιπόν, ἡ συναδέλφωση δίχως τὴν μυρωμένη πνοὴ τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου τῆς Οἰκουμένης; Εἶναι τάχα εἰρήνη πραγ-

ματική; Ἡ μιὰ ὑποκριτικὴ πρόφαση γιὰ τὴν ἐξόντωση τῶν λαῶν τῆς γῆς ; Εἰρήνη!!! Ναί! Εἶναι τόσο γλυκειά, τόσο ὑπέροχη ἐτούτη ἡ ἁπλὴ λέξη!!! Καὶ ποιὸν δὲν συγκινεῖ!!! Μὰ τὶ σόϊ εἰρήνη μπορεῖ νὰ θεμελιωθῇ πάνω στὰ στρατόπεδα τῶν δούλων, πάνω στὶς φυλακὲς τῶν εἱλώτων;

Εἰρήνη!!! Ναί! Μὰ μὲ ἐλευθερία, μὲ δημοκρατία, μὲ κοινωνικὴ δικαιοσύνη...

«Σαούλ... Σαούλ... Τὶ μὲ διώκεις; Σκληρὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν!!!».

Ναί! Ἄδικα πολεμάει τὸ θεριὸ νὰ σκοτώσῃ τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης... Ἄδικα λυσσομανᾷ, μαίνεται κι' ἀφρίζει... Ἐκεῖνος πάντα θ' ἀνασταίνεται, θὰ ρίχνει σὰν χάρτινο τὸν λίθον τοῦ μνημείου Του... Καὶ πάντα θὰ μένῃ ὁδηγὸς στὴ λύτρωση καὶ τὴν πραγματικὴ Εἰρήνη...

«Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω... Ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον...».....

.....

***

Πάσχα 1960...

Αὔριο τὰ μεσάνυχτα οἱ καμπάνες τῶν ναῶν θὰ σημάνουν καὶ πάλι, ὅπως κάθε χρόνο, χαρμόσυνα γιὰ νὰ διαλαλήσουν τὸ μεγάλο μήνυμα... **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ**...

Αὔριο τὰ μεσάνυχτα χιλιάδες κεράκια θὰ λάμψουν πάνω στοὺς δρόμους τοῦ ἁμαρτωλοῦ πλανήτη μας, γιὰ νὰ φωτίσουν κάποιες σκοτεινὲς πτυχὲς τῆς ψυχῆς μας, μέσα στὶς ὁποῖες «τρεμάμενο τὸ φῶς» τοῦ καντηλιοῦ τῶν πατέρων μας φωτίζει ὠχρὰ κάποιες γαληνεμένες μορφές... Εἶναι τὰ σύμβολα τῆς θρησκείας τῶν πατέρων μας...

Μ' αὐτὰ ἔζησαν καὶ ἐμεγαλούργησαν οἱ πρόγονοί μας...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...

Πόσο γραφικὴ εἶναι ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει αὐτὴ τὴ μέρα ἡ πατρίδα μας!!! Κόκκινα αὐγά, κεράκια, βεγγαλικά, πλούσιο τραπέζι, γλυκά, εὐχές, καὶ 'Ελληνικὸ ξεφάντωμα...

Πάνω στὶς ἀπάτητες βουνοκορφοῦλες μας τὸ ὀνειροπαρμένο τσομπανόπουλο θὰ φυλάξῃ τοὺς πιὸ γλυκοὺς ἤχους τῆς φλογέρας του γιὰ τὸ Θεὸ καὶ Κύριό του... Καὶ μέσα στὴν γαλανὴ ἀπεραντωσύνη τῆς θάλασσας, ὁ ἀνεμοδαρμένος ναυτικός μας θὰ φυλάξῃ τὰ καλύτερα τραγούδια του, τὶς πιὸ ἁγνὲς προσευχές του γιὰ τὸν Μεγάλο Διδάσκαλό του...

Χωριὰ καὶ πόλεις... Ὕπαιθρος καὶ κέντρον... Ὅλα μαζὶ θὰ ἑνωθοῦν. ..θὰ γίνουν ἕνας ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ἐπαναλάβουν μ' ἕνα στόμα :

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...

Τότες, μέσα στὸ σεμνὸ ξεφάντωμα τοῦ λαοῦ μας ἂς μείνῃ μιὰ θε-

σούλα τόση δὰ καὶ γιὰ κείνους ποὺ μᾶς πολεμοῦν... γιὰ τοὺς ἐχθρούς μας ποὺ ὀνειρεύονται νὰ μᾶς ἀλυσοδέσουν... Ἂς γονατίσουμε μπροστὰ στὸ Θεό μας κι' ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας ἂς τὸν παρακαλέσουμε :

—«Κύριε τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης, ἰδὲς γύρω μας... ἰδὲς τὸν τρομερὸ Γολιὰθ ποὺ ἑτοιμάζεται νὰ μᾶς ἐξοντώσῃ... Προστάτεψέ μας, Κύριε... Ἀλλὰ μαζὶ δέξου κι' ἐτούτη τὴν ταπεινή μας δέηση... Ἐμεῖς εἴμαστε ἕνας φτωχός, ὀνειροπαρμένος λαὸς ποὺ ποτές μας κανένα δὲν βλάψαμε... Εἴμαστε ὁ διαλεχτός Σου λαός... Κανένα δὲν μισοῦμε, Κύριε... Γι' αὐτὸ τολμᾶμε νὰ Σὲ παρακαλέσουμε νὰ συγχωρέσῃς τοὺς ἐχθρούς μας... Συγχώρεσέ τους, Κύριε... Δὲν ξέρουν τὶ κάνουν... Εἶναι τυφλοί... Ἄνοιξέ τους τὰ μάτια νὰ ἰδοῦν... Ἄνοιξέ τους τὴν καρδιὰ νὰ δεχτοῦν τῆς πραγματικῆς εἰρήνης τὴν ζωογόνα αὔρα... Φέρε τὴ λύτρωση στοὺς ὑποδούλους λαούς... Καὶ τὴν ἀγάπη στὴν οἰκουμένη, ὥστε νὰ βασιλεύσῃ ἡ Εἰρήνη πάνω στὴν πολύπαθη τούτη γῆ, τὴν ἀνεμοδαρμένη, ποὺ ζῇ μὲ ἐφιάλτες καὶ πανικό. Κάνε νᾶναι πολὺ κοντὰ αὐτὴ ἡ μέρα ποὺ ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα, ἐλεύθερη, ἀγαπημένη, χαρούμενη νὰ ψάλλῃ μ' ἕνα στόμα τὸ Θεῖο θούριο τῆς νίκης :

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος...».

Σ.Π.

Ο κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Δ.Α.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 6-4-1960, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπερωτήσεως τῆς Ε.Δ.Α. διὰ τὴν ἀκολουθουμένην ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦ διεθνοῦς κατευνασμοῦ.

«Κύριοι βουλευταί,

Αἱ ἀγορεύσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς περὶ «ὑφέσεως», περὶ «ἀντιδημοκρατικῆς» συμπεριφορᾶς τοῦ κράτους καὶ περὶ ὅλων τῶν ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἤκουσεν ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, μοῦ ἔφεραν εἰς τὴν μνήμην τὸν στίχον τοῦ Εὐριπίδου «μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων πασῶν ἀναίδεια». Ἡ νόσος αὕτη ἔχει καταστῇ εἰς τὴν ἄκραν ἀριστερὰν χρονία, τῆς ἔχει γίνει δευτέρα φύσις. Οὐδέποτε εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας ὑπῆρξε κόμμα ἢ παράταξις ποὺ νὰ ἐχρησιμοποίησε μὲ τόσον κυνισμόν, μὲ τόσην ἔλλειψιν δισταγμοῦ καὶ εἰς τόσην ἔκτασιν, τὸ ὁλοκληρωτικὸν ψεῦδος.

Δὲν θὰ ἀναφερθῶ εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς Ε.Δ.Α. διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, ἰσχυρισμούς, τοὺς ὁποίους ἀνέτρεψεν ἤδη ἡ κυβέρνησις. Ἐν ὀνόματι ὅμως τῆς λεγομένης «ὑφέσεως», τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ζητεῖ διὰ τῆς Ε.Δ.Α. νὰ τροποποιήσωμεν τὰ μέτρα προστασίας τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς χώρας, ζητεῖ νὰ μεταβάλωμεν τὴν ἀκολουθουμένην πολιτικὴν ἔναντι τοῦ ἐλλοχεύοντος ἐχθροῦ τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας μας καὶ τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματός μας. Τοῦτο, λέγουν, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ κλῖμα τῆς λεγομένης ὑφέσεως. Δὲν ἠδυνήθη, ἐν τούτοις, ἡ ἄκρα ἀριστερὰ νὰ προσκομίσῃ ἐνώπιον ὑμῶν, οὔτε μίαν, ἐπαναλαμβάνω, οὔτε μίαν, περίπτωσιν κομμουνιστικῆς χώρας, ἡ ὁποία ἐξ αἰτίας τῆς ὑφέσεως ἢ χάριν αὐτῆς, προέβη εἰς μεταβολὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς καθεστῶτος. Δὲν εἴδομεν τὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα νὰ ἀναγνωρίζουν, λόγῳ τῆς ὑφέσεως, τὴν ἀρχὴν τῶν πολλῶν κομμάτων, δὲν εἴδομεν νὰ ἀποκαθιστοῦν τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας, δὲν εἴδομεν νὰ καταργοῦν τὰς δρακοντείους διατάξεις τῆς ποινικῆς νομοθεσίας των, διὰ τῶν ὁποίων χαρακτηρίζονται ὡς ἐγκλήματα καὶ τιμωροῦνται βαρύτατα καὶ αἱ πλέον ἀθῷαι ἐκδηλώσεις τῆς ἐλευθέρας σκέψεως, δὲν εἴδομεν νὰ παρέχωνται ἀτομικὰ δικαιώματα, οὐδὲ νὰ χαλαροῦνται αἱ ἐκστρατεῖαι ἐναντίον τῆς θρησκείας, αἱ ὁποῖαι ἀντιθέτως μάλιστα, τελευταίως ἐνετάθησαν.

Διὰ τὸν κομμουνισμόν, συνεπῶς, ἡ λεγομένη «ὕφεσις» οὐδέποτε ἀφορᾷ τὸ ἐσωτερικόν του καθεστώς, ἐνῷ προσπαθεῖ οὗτος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ὕφεσιν ὡς ἐργαλεῖον διὰ τὴν ἀποδιοργάνωσιν τῶν καθεστώτων τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς, τῆς ἀποστολῆς δηλαδὴ τῆς ὑπονομεύσεως τῆς δημοκρατίας, προσπαθεῖ καὶ ἡ Ε.Δ.Α. ὡς ἐντολοδόχος καὶ ἐκτελεστὴς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος νὰ ἐπιτύχῃ, ὑπὸ τὸ κάλυμμα δῆθεν τῆς ὑφέσεως, τὴν καλλιέργειαν συγχύσεως εἰς τὸν λαὸν καὶ τὴν χαλάρωσιν τῆς ἐπαγρυπνήσεώς μας ἔναντι τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, καθ' ἣν ἡ κομμουνιστικὴ δραστηριότης εἰσέρχεται εἰς φάσιν, ἥτις ἐπαυξάνει τοὺς κινδύνους τόσον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν, ὅσον καὶ κατ' ἀκολουθίαν τούτου διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας.

Κύριοι βουλευταί,

Δύναμαι νὰ πληροφορήσω τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἀναδιοργανοῦται συστηματικῶς ἐντὸς τῆς Ε.Δ.Α., ἔχει καλύψει ὁλόκληρον τὴν χώραν μὲ τοὺς πλοκάμους τῆς ἐντὸς τῆς Ε.Δ.Α. καὶ διὰ τῆς Ε.Δ.Α. λειτουργούσης κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως καὶ προβαίνει εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὴν προπαρασκευαστικὴν φάσιν τῆς ἀνοικτῆς κομμουνιστικῆς δραστηριότητος.

Πρῶτον, εἰς τὰ διοικητικὰ ὄργανα τῆς Ε.Δ.Α. ἐπισημαίνεται ἡ παρουσία ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπαναστατῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Δ.Α. ἀποτελεῖται ἀπὸ 65 μέλη, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 58 εἶναι κομμουνιστικὰ στελέχη. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Δ.Α. ἔχει 16 μέλη ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 14 εἶναι κομμουνισταί. Ἡ κοινοβουλευτικὴ δύναμις τῆς Ε.Δ.Α. ἀνερχομένη εἰς 79 βουλευτάς, περιλαμβάνει 62 κομμουνιστάς. Αἱ νομαρχιακαὶ ἐπιτροπαὶ τῆς Ε.Δ.Α. 41 τὸν ἀριθμόν, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἀνέρχονται εἰς 500, μετὰ τὸ Α΄ πανελλαδικὸν συνέδριον, ἔχουν συγκροτηθῆ ἀπὸ κομμουνιστάς.

Δεύτερον, ὄχι μόνον ἡ ἡγεσία τῶν ἀνωτέρων κλιμακίων τῆς ὀργανώσεως τῆς Ε.Δ.Α., ἀλλὰ καὶ ἡ ἡγεσία τῶν κομματικῶν ὀργανώσεων βάσεως τῆς Ε.Δ.Α., παρουσιάζουν τὸ αὐτὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀποτέλεσμα σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκτὸς τῆς Ε.Δ.Α. ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε., ἥτις ἐλήφθη εἰς τὴν 8ην ὁλομέλειαν τῆς Κ.Ε. τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1958.

Διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ἐντέλλονται ὅλα τὰ μέλη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὰς νομίμους ὀργανώσεις (Ε.Δ.Α., «κίνημα ὀπαδῶν τῆς εἰρήνης» κ.λ.π.), νὰ ὀργανωθοῦν κομματικῶς ἐντὸς τούτων καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τῶν ἐν λόγῳ ὀργανώσεων πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. Τοῦτο καὶ ἐγένετο. Εἰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ὑπάρχει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ πλῆρες κείμενον τῆς ἀποφάσεως τῆς μυστικῆς ὀργανώσεως Χανίων τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, διὰ τῆς ὁποίας, ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὸ κείμενόν της, ἡ «κομματικὴ ὀργάνωση Χανίων, ἐπικροτῶντας ἀνεπιφύλαχτα ἀπόφαση τοῦ κόμματός μας, σχετικὴ μὲ τὴν σὲ νέα βάση συγκρότηση τῆς δουλειᾶς του καὶ ἐκτελῶντας εἰδικὴ ἀπόφαση τῆς Κ.Ε. του, καλεῖ τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη της, ὅλους τοὺς κομμουνιστές, νὰ δουλέψουν μέσα ἀπ' τὶς γραμμὲς τοῦ δημοκρατικοῦ προοδευτικοῦ κινήματος».

Τρίτον, φέρω εἰς γνῶσιν τῆς βουλῆς, ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. δρᾷ καὶ διὰ συνωμοτικοῦ μηχανισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ὕπαρξιν καὶ λειτουργίαν ἀποκρύπτει ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία γνωρίζει ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. συνεκρότησε ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐξέλεξε τὴν νέαν διοικοῦσαν ἐπιτροπήν.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπή, ἡ ἐκλεγεῖσα κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Δ.Α., τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Α΄ συνεδρίου της, εἰς τὴν δευτέραν σύνοδον τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία συνεκλήθη τὴν 20ην Δ/βρίου 1959, εἰσηγήθη ὅλα τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου.

Τῆς εἰσηγήσεως ταύτης, ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α. ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ πρῶτον μέρος.

Τὸ κείμενον τῆς μυστικῆς εἰσηγήσεως, τὸ καταθέτω εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ δι' αὐτῆς τὸ θέτω εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ νὰ πληροφορηθῆ οὗτος ὅτι ἡ ἀόρατος ἀράχνη τῆς ἐντὸς τῆς Ε.Δ.Α. κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως ἔχει ἁπλώσει τοὺς χαλυβδίνους ἱστούς της, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει νὰ περισφίξῃ μέχρις ἀποπνιγμοῦ τὰς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς

χώρας. Εἰς τὸ κείμενον αὐτό, θὰ ἀνεύρετε τὰ συγκεκριμένα καθήκοντα καὶ τὰς εἰδικὰς ἐντολὰς τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α. πρὸς τὰς ὀργανώσεις καὶ τὰ μέλη της, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἰδεολογικῆς, πολιτικῆς καὶ ὀργανωτικῆς δραστηριότητός της.

Εἰς τὸ κείμενον αὐτό, θὰ εὕρετε τὰς εἰδικὰς ἐντολὰς τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α. πρὸς τὰ μέλη της διὰ τὴν διενέργειαν ἀπογραφῆς ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας κατὰ περιοχήν, νομόν, ἐπαρχίαν, πόλιν, χωρίον, συνοικισμὸν καὶ συνοικίαν, ἀπογραφήν, ἡ ὁποία ἐνθυμίζει τὰς προγραφὰς τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ τὸν συμμοριτοπόλεμον.

Εἰς τὸ κείμενον αὐτό, θὰ εὕρετε τὰς εἰδικὰς, ἐπαναστατικοῦ περιεχομένου, ἐντολὰς τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α. πρὸς τὰ μέλη της, διὰ τὴν στάσιν ἀνυπακοῆς καὶ προκλήσεως, ἣν ὀφείλουν νὰ τηροῦν ἔναντι τῶν ὀργάνων τάξεως : «Ἂν μᾶς καλοῦν στὸ Τμῆμα, ἐντέλλεται ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α. πρὸς τὰ μέλη της, εἶναι συζητήσιμο ἂν πρέπει νὰ πηγαίνουμε. Πήγαμε τὴν πρώτη φορά, διαμαρτυρόμαστε γιατὶ μᾶς καλοῦν χωρὶς λόγο. Δηλώνουμε ὅτι δὲν θὰ πᾶμε ὅταν μᾶς ξανακαλέσουν. Τὸ νὰ μὴν πᾶμε ἀποτελεῖ παράβασι κάποιου ἄρθρου. Ἀπὸ τὸ νομικὸν τμῆμα, θὰ ἔχουμε τὴν ἀπάντησι γιὰ τὴ συνέπεια αὐτῆς τῆς παράβασης. Ἂν μᾶς κάνουν μήνυση, θὰ δημιουργήσουμε θέμα. Στὶς ἐρωτήσεις τῶν ἀστυνομικῶν πρέπει οἱ ἀπαντήσεις μας νὰ μὴν ἀφίνουν περιθώρια γιὰ συνέχεια τῆς συζήτησης».

Εἰς τὸ κείμενον τῆς μυστικῆς εἰσηγήσεως ἐπίσης, θὰ διαπιστώσετε τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον, τὸν ὁποῖον ἀσκεῖ ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α. ἐπὶ τῶν ὀργάνων αὐτοδιοικήσεως τῆς χώρας, τῶν ἐκλεγέντων χάρις εἰς τὰς ψήφους τῆς Ε.Δ.Α. διὰ τὴν δραστηριοποίησίν των ὑπὲρ τῶν κομμουνιστικῶν ἐπιδιώξεων ἐν τῇ χώρα.

Εἰς τὸ κείμενον αὐτό, θὰ διαπιστώσετε ὅτι ἡ ἐμφανιζομένη ὡς ὑπερκομματικὴ ὀργάνωσις «ἐπιτροπὴ διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης», ἐλέγχεται ἀπολύτως ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α. καὶ δραστηριοποιεῖται διὰ τὴν προπαγάνδισιν τῶν συνθημάτων ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας.

Εἰς τὸ κείμενον αὐτό, θὰ συναντήσετε τὰς γνωστὰς σατανικὰς κομμουνιστικὰς μεθόδους διεισδύσεως εἰς τὰς πάσης μορφῆς ὀργανώσεις τῆς νεολαίας.

Εἰς τὸ κείμενον αὐτὸ θὰ ἀνακαλύψετε τὸν γνωστὸν μπολσεβικικὸν συνωμοτισμόν, ὁ ὁποῖος διέπει τὰς ἐνεργείας τῆς Ε.Δ.Α.

Ἰδιαιτέρως ἀποκαλυπτικὸν εἶναι τὸ σημεῖον τῆς μυστικῆς εἰσηγήσεως, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν βασικὴν προσπάθειαν τῆς Ε.Δ.Α. ὅπως συγκαλύψῃ τὰς παρανόμους ἐνεργείας της διὰ τῆς συνεχοῦς προβολῆς τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι αὗται ἀποτελοῦν ἐκδηλώσεις δραστηριότητος ἑνὸς νομίμως λειτουργοῦντος κοινοβουλευτικοῦ κόμματος. Ἡ διεκδίκησις τῆς νομιμότητος ἐκ μέρους ἑνὸς ἀνατρεπτικῶς δρῶντος κόμματος, σημαίνει ὅτι τοῦτο ἐπιζητεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ προνόμιον νὰ παραβιάζῃ τοὺς νόμους ἀτιμωρητί.

Ὀφείλω, κύριοι βουλευταί, ν' ἀναφερθῶ καὶ εἰς ἕνα ἀκόμη γεγονός, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὰς μεθόδους δράσεως τῆς Ε.Δ.Α., ἰδίᾳ μετὰ τὴν σημειωθεῖσαν προώθησιν καὶ σταθεροποίησιν τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιρροῆς ἐντὸς αὐτῆς. Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τῆς Ε.Δ.Α. ἀπέστειλε πρὸς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων τῆς χώρας ἀντίγραφα τῶν ἐρωτήσεων, ἐπερωτήσεων κ.λ.π., τὰς ὁποίας κατὰ σύστημα βιομηχανοποιημένης δημοκοπίας καταθέτει σωρηδὸν εἰς τὴν βουλήν. Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ κοινοτάρχαι, ὡς ἐλεύθεροι πολῖται καὶ ἐντολοδόχοι τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιοχῆς των, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ε.Δ.Α. τὰ ἔγγραφά της μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι ἀρνοῦνται τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ε.Δ.Α. διὰ τὰ προβλήματα τοῦ τόπου.

Ἰδού, κύριοι βουλευταί, τί ἐπηκολούθησε: Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τῆς Ε.Δ.Α., ἀπηύθυνε τὸ ὑπ' ἀριθ. 1724/3600 τῆς 24ης Νοεμβρίου 1959 ἔγγραφόν της, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποπειρᾶται νὰ ἀσκήσῃ τρομοκρατίαν εἰς βάρος τῶν ἐκπροσώπων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δηλοῦσα, πρῶτον ὅτι ἡ ἔναντι αὐτῆς στάσις τῶν δη-

μάρχων καὶ κοινοταρχῶν ἀποτελεῖ κατὰ τὴν φράσιν των «ὑπέρβασιν ἐξουσίας», δηλαδὴ πρᾶξιν κολάσιμον. δεύτερον ὅτι ἡ στάσις των—ἄκουσον—ἄκουσον—εἶναι καθ' αὐτὸ ἐνέργεια ἐμφυλίου ἀνωμαλίας καὶ ἐκτρέφει ὀξύτητα καὶ βιαιότητας καὶ τρίτον, ὅτι κρατοῦν τὰ κείμενα τῆς ἀπαντήσεως τῶν δημάρχων καὶ τῶν κοινοταρχῶν, ἀντιλαμβανόμεθα δὲ ποίαν τρομοκρατικὴν ἔννοιαν καὶ ἀπειλητικὴν σημασίαν ἔχει ἡ φράσις ὅτι «κρατοῦν τὰ κείμενα»...

Κύριοι βουλευταί,

Γνωρίζετε τοὺς βαθυτέρους λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ε.Δ.Α. καταπονεῖ τὸ κοινοβούλιον καὶ τὴν δημοσίαν γνώμην μὲ τὸ τροπάριον περὶ ἀστυνομικοῦ κράτους, περὶ αὐθαιρεσιῶν τῶν ὀργάνων τάξεως καὶ περὶ διωγμῶν τῶν ὀπαδῶν της. Βασικὴ ἐπιδίωξις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος εἶναι σήμερον ἡ δυσφήμησις καὶ ἡ συκοφάντησις τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντεταλμένα μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Ἡ Ε.Δ.Α., ἂν ἀνέπτυσσε δραστηριότητα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν νόμων, ὅπως πράττομεν ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα τῆς χώρας, οὐδένα λόγον θὰ εἶχε νὰ παραπονῆται, διότι, ὅπως λέγει ὁ Μένανδρος, «ἐὰν σέβεσαι τὸν νόμον, δὲν φοβεῖσαι τὸν νόμον». Ἡ Ε.Δ.Α. προσκρούει εἰς τοὺς νόμους διότι παραβιάζει τοὺς νόμους καὶ ἐφ' ὅσον παραβιάζει τοὺς νόμους, εὑρίσκει ἀντιμέτωπα τὰ σώματα ἀσφαλείας. Ἡ ἐκστρατεία δυσφημήσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ἔχει σκοπὸν ἢ νὰ συγκαλύπτῃ παρανόμους πράξεις τῆς Ε.Δ.Α. ἢ νὰ δυσφημῇ τὰ ὄργανα τάξεως μὲ σκηνοθετημένας προκλήσεις καὶ ἐντελῶς φανταστικὰς ὑποθέσεις. Διὰ νὰ μὴν κουράσω τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, θὰ περιορισθῶ εἰς μίαν περίπτωσιν, χαρακτηριστικὴν τοῦ πλήρους ἐκτραχηλισμοῦ τῆς Ε.Δ.Α. εἰς τὴν ἀδίστακτον μεταχείρισιν τοῦ ψεύδους εἰς τὴν ἐναντίον τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἐκστρατείαν της. Ἐνθυμεῖσθε, κύριοι βουλευταί, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25ης Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. Κεραμιτζόγλου, προσῆλθεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα, ἀφηγήθη μὲ ὅλους τοὺς δραματικοὺς τόνους, ὅτι τὴν προτεραίαν, εὑρισκόμενος εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν, ὑπέστη δεινὰς ὕβρεις καὶ ἐτραυματίσθη ἀπὸ τὸν διοικητὴν χωροφυλακῆς Ἔβρου. Ὁ Κεραμιτζόγλου ἐζήτησε νὰ προστατεύσωμε τὸ κοινοβούλιον καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐν τῷ προσώπῳ του. Ἡ ὑπόθεσις ὅπως προβλέπουν οἱ νόμοι, παρεπέμφθη εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοσύνην. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ε.Δ.Α. ἐξαπέλυσε ἐκκωφαντικὴν τυμπανοκρουσίαν μὲ τὸ σύνθημα οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, ὅτι κατελύθη πλέον ἡ δημοκρατία καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς περιέπεσεν εἰς πλήρη ἀνελευθερίαν καὶ δουλείαν. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Δ.Α., ἐξέδιδε τὴν ἑπομένην ἔκτακτον ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐδίσταζε νὰ προβάλλῃ τὸ ψεῦδος ὅτι ἡ καταγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ της ἱστορία εἶχε γίνει κατ' ἔμπνευσιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ δικαιοσύνη ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 74 βούλευμα τοῦ συμβουλίου πλημμελειοδικῶν Ἔβρου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ μηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ τῆς Ε.Δ.Α. διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς ἀπαλλάσσεται παμψηφεί, διότι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Κεραμιτζόγλου ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς καὶ τὰ ὅσα οὗτος ἀνέφερεν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἀπετέλουν θεατρινισμόν, μὲ σκοπὸν νὰ συκοφαντήσῃ ἀξιωματικὸν εὐόρκως ἐκτελοῦντα τὸ καθῆκον του.

Κύριοι βουλευταί,

Λυποῦμαι βαθύτατα διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ βαρεῖαν προσβολὴν κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος κάθε Ἕλληνος ἀσχέτως κομματικῆς τοποθετήσεως καὶ κοινωνικῆς ἰδεολογίας καὶ ἀποκαλύπτει καλύτερον παντὸς ἄλλου τὴν ξενοδουλείαν τῆς Ε.Δ.Α. Γνωρίζει ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ὅτι ὁ Γκεόργκι Δημητρώφ, ὑπῆρξεν εἷς ἀπὸ τοὺς πλέον ἀμειλίκτους ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος. Ὡς πρωθυπουργὸς τῆς κομμουνιστικῆς Βουλγαρίας, διεκήρυσσε τὸ 1946 ὅτι :

«Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Βουλγαρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Θράκης, εἶναι ζήτημα ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἕως ὅτου θὰ δοθῇ εἰς αὐτὸ θετικὴ λύσις, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις θὰ διαθέσῃ ἀπάσας τὰς δυνάμεις της καὶ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀναμφισβητήτου δικαιώματος τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης, ἥτις ἀδίκως τῆς ἀπεσπάσθη καὶ διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐξασφαλισθῇ φυσικὴ ἔξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Δυτικῆς Θράκης μένει ἀνοικτὸν καὶ θὰ ἀναμένῃ εὐνοϊκὴν λύσιν».

Κύριοι βουλευταί,

Καταγγέλλω τὸν βουλευτὴν τῆς Ε.Δ.Α. Ἀθανάσιον Κακογιάννην, διὰ πρᾶξιν, ἡ ὁποία γεννᾷ τὸ ἐρώτημα ἂν ἡ συνείδησίς του εἶναι ἑλληνικὴ ἢ βουλγαρική.

Ὁ βουλευτὴς Κακογιάννης, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν καὶ Βουλγαρίαν, εἶχε τὸ ἀφόρητον θράσος νὰ διανείμῃ εἰς κατοίκους τῆς ἰδιαιτέρας ἐκλογικῆς περιφερείας του, διὰ νὰ στολίζουν τὰ στήθη των, κονκάρδας, καὶ σᾶς ἐπιδεικνύω μίαν ἀπ' αὐτὰς κατασχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς, αἱ ὁποῖαι φέρουν τὴν προτομὴν αὐτοῦ τοῦ Γκεόργκι Δημητρώφ, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη ἀόκνως εἰς ὅλην τὴν ζωήν του διὰ νὰ ἀκρωτηριάσῃ ἐδαφικῶς τὴν Ἑλλάδα, διεκδικῶν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας καὶ διὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος Ἑλλάδος, τὸ στεγαζόμενον σήμερον εἰς τὴν Ε.Δ.Α., τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Θράκην !

Αἱ κονκάρδες τοῦ Δημητρώφ.

Ἐπίσης διένειμε καὶ κονκάρδας ἀναμνηστικὰς τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος ἐν Βουλγαρίᾳ, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944.

Κύριοι βουλευταί,

Καθῆκον τοῦ κοινοβουλίου, τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ ἐθνική, ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ ἀπομόνωσις τῆς Ε.Δ.Α. Πᾶσα ἄμεσος ἢ ἔμμεσος, εὐθεῖα ἢ πλαγία, φανερὰ ἢ κρυφὴ συνεργασία, σύμπραξις, συμμαχία, ἐπαφὴ καὶ συζήτησις μὲ τὴν Ε.Δ.Α., συνιστᾷ ἐνίσχυσιν πρὸς τοὺς δεδηλωμένους καὶ ἀδιστάκτους ἐχθροὺς τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας».

Εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Καλαντζῆς διεκόπη ὑπὸ βουλευτῶν τῆς Ε.Δ.Α. διαμαρτυρομένων διὰ τὰς γενομένας αὐτόχρημα καταπληκτικὰς ἀποκαλύψεις.

Ἡ μυστικὴ ἔκθεσις τῆς Ε.Δ.Α. μετὰ σχολίων ἐλλείψει χώρου θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ»
εὔχονται εἰς τοὺς συνδρομητάς των
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΓΙΑΤΡΕΥΤΗ ΠΛΗΓΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

– ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΚΕΡΔΗ. ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ –

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Life», κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

Ἡ ἀνήθικη, συχαμερὴ καὶ φθοροποιὸς δραστηριότης τοῦ διεθνοῦς ὑποκόσμου, εἶναι ἐξαιρετικὰ πολύμορφος, πολύπλοκος, πολυδαίδαλος καὶ σατανική. Ὅμως, ἀπ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις της, ὅπως αὐτὲς περιεγράφησαν στὸ προηγούμενο ἄρθρο, τὴν πρώτη διεθνῆ θέσι σὲ ἔκτασι, ὄγκο καὶ ποικιλία ἐγκληματικῆς δραστηριότητος, κατέχει τὸ λαθρεμπόριο.

Ἡ ἐγκληματικὴ αὐτὴ δραστηριότης, ἑλκύει περισσότερο κόσμο ἀπ' ὅ,τι ἑλκύουν ὅλες οἱ ἄλλες μαζί, τὰ δὲ παράνομα ἐκ ταύτης κέρδη εἶναι τεράστια. Κάθε χρόνο δισεκατομμύρια δολλαρίων ἀλλάζουν χέρια μὲ τὶς παράνομες λαθρεμπορικὲς συναλλαγές, ἡ ὅλη δὲ ἐθνικὴ οἰκονομία ἑνὸς κράτους ἐπηρεάζεται ἀφάνταστα.

Ὅπως οἱ ἄλλες διεθνεῖς ἐγκληματικὲς δραστηριότητες, ἔτσι καὶ τὸ λαθρεμπόριο ποικίλλει εὐρύτατα, ἀνάλογα μὲ τὶς ἐναλλασσόμενες ἑκάστοτε συνθῆκες. Πρὸ ὀλίγων χρόνων, ὠργίαζαν σὲ ποικίλες λαθρεμπορικὲς ἐπιχειρήσεις στὴν Ταγγέρη ἄφθονες σπεῖρες διεθνῶν λαθρεμπόρων, ξαφνικὰ δέ, ἡ μεγάλη ἐκεῖ λαθρεμπορικὴ δραστηριότης παρουσίασε σημαντικὴν κάμψιν. Ἂν ἕνας λαθρέμπορος ἐπιτύχῃ νὰ δράσῃ στὸ κατάλληλο μέρος, τὸν κατάλληλο χρόνο καὶ στὴν κατάλληλη ποικιλία λαθρεμπορίου, ὅπως π.χ. στὸ πεδίον ἀδαμάντων τῆς Sierra Leone κατὰ τὸ 1960, μπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ πράγματι, ἀφάνταστα κέρδη καὶ νὰ δημιουργήσῃ ὁλόκληρη περιουσία γιὰ μιὰ μόνο βραδυά.

Τὸ λαθρεμπόριο, ὡς ἐλέχθη, ἑλκύει κόσμο, ποὺ κανένας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ. Γάλλοι ἀξιοπρεπεῖς ἔμποροι, ἐνεργοῦν λαθρεμπόριο χρυσοῦ στὶς Ἰνδίες, ἰταλοὶ χωρικοὶ μεταφέρουν λάθρα στοὺς ὤμους σοκολάτες ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, Κεϋλανέζοι ναῦτες μεταφέρουν λαθρεμπορικῶς μοσχοκάρυδα στὶς Ἰνδίες, διευθύντριες νοσοκομείων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰσάγουν λαθραίως σμαράγδια στὴν Ἀμερική. Αἱ καταδιωκτικὲς ἀρχὲς ἀγωνίζονται νύκτα καὶ ἡμέρα γιὰ τὴν καταστολὴ ἢ μᾶλλον τὸν περιορισμὸ τῆς διεθνοῦς λαθρεμπορικῆς δραστηριότητος, ἔτσι δὲ οἱ δύο παρατάξεις, λαθρέμποροι καὶ διωκτικὲς ἀρχές, ἀλλάσσουν συνεχῶς συστήματα καὶ μεθόδους δράσεως, ἐφευρίσκουν νέα τεχνάσματα καὶ χρησιμοποιοῦν νέα σύγχρονα μέσα, ὡς κρυπτογραφικοὺς κώδικες, μυστικοὺς ραδιοπομπούς, ταχυκίνητα αὐτοκίνητα κατάλληλα γιὰ διεθνεῖς ἀγῶνες δρόμου, ἑλικόπτερα κλπ.

Δὲν ὑπάρχουν περιορισμοὶ καὶ ὅρια στὸ ἀντικείμενο τοῦ λαθρεμπορίου. Τὸ σύγχρονο λαθρεμπόριο, περιλαμβάνει τὸ πιὸ ἀπίθανα προϊόντα, ὅπως π.χ. τροπικὰ ψάρια, ψυγεῖα, συσκευὲς τηλεοράσεως, φορέματα νάϋλον, βιβλία, πρώτη ὕλη κατασκευῆς μπύρας, εἰδικὸ χόρτο θαλάσσης ποὺ παράγεται στὴν Κορέα καὶ χρησιμοποιεῖται γιὰ πρόγευμα (ποσότης ἀξίας 20 ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰσάγεται λαθραίως στὴν Ἰαπωνία κάθε χρόνο), ἐμβόλιο πολυμιελίτιδος τοῦ Σώλκ, μοσκοκάρυα, (γαρύφαλα), ἀρχαῖα ἀγάλματα καὶ πολλὰ ἄλλα.

Τὰ συνηθέστερα προϊόντα λαθρεμπορίου εἶναι χρυσός, ἄργυρος, ὡρολόγια, κοσμήματα, ποτά, φάρμακα καὶ ναρκωτικά. Τὰ εἴδη αὐτά, παρουσιάζουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, γιατὶ τὰ πραγματοποιούμενα ἀπ' αὐτὰ κέρδη εἶναι τεράστια. Ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη, ἡ λατρεία καὶ τὸ πάθος ποὺ τρέφουν οἱ ἰνδοὶ γιὰ τὸν χρυσό, τὸν

θαρὸ χρυσό, δημιουργεῖ ἐξαιρετικὲς εὐκαιρίες πραγματοποιήσεως μεγάλων κερδῶν καὶ ἔτσι ἀνθεῖ ἐκεῖ τὸ λαθρεμπόριο χρυσοῦ. Οἱ ἰνδοὶ θεωροῦν πάντοτε τὸν χρυσὸ καὶ τὴν γῆ, ὡς τὰ πιὸ πολύτιμα ἀγαθὰ ποὺ μπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος ν' ἀποκτήσῃ, ὁ χρυσὸς μάλιστα προτιμᾶται πάντοτε, διότι ἔχει τὰ πλεονεκτήματα νὰ εἶναι ἀφορολόγητος καὶ σχετικῶς περισσότερο ἀσφαλὴς ἀπὸ πλημμύρες καὶ διεθνεῖς χρηματιστηριακὲς διακυμάνσεις.

Οἱ γυναῖκες στὶς Ἰνδίες κάμπτονται ἀπὸ τὸ βάρος τῶν μπρασελὲ καὶ ἄλλων κοσμημάτων ἀπὸ καθαρὸ χρυσὸ καὶ κομπάζουν ἐπιδεικτικὰ μὲ εὐγένεια στὸ ἀντίκρυσμα τῶν γυναικῶν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Παρισιοῦ, ποὺ φέρουν κοσμήματα πολὺ μεγαλυτέρας ἴσως ἀξίας, ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ καθαρὸ χρυσό. Τὸ κάθε κορίτσι μιᾶς μέτριας οἰκογενείας στὶς Ἰνδίες, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσι νὰ προσφέρῃ ὡς προῖκα καθαρὸν χρυσό, τουλάχιστο 2.000 δολλαρίων, γι' αὐτὸ δὲ καὶ κατὰ τοὺς πιὸ μέτριους ὑπολογισμούς, εἰσάγεται λαθραίως κάθε χρόνο χρυσὸς ἀξίας περισσότερο ἀπὸ 360 ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα σοβαρὸ πλῆγμα ποὺ κατεφέρθη πρόσφατα κατὰ τῶν λαθρεμπόρων χρυσοῦ, δῦτες τοῦ Πακιστὰν ἀνεκάλυψαν χρυσὸ τριῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων, κρυμμένο μέσα στὴ θάλασσα ἔξω ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Καράτσι, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα καλὸ πόστο γιὰ τοὺς λαθρεμπόρους. Ἡ ἀστυνομία τοῦ Πακιστὰν ἐπληροφορήθη ἀργότερα, ὅτι ὁ ἀνακαλυφθεὶς χρυσὸς τῶν 3.000.000 δολλαρίων, ἦτο ἕνα μέρος διαφόρων ἀποστολῶν, ἑνὸς μόνον μηνός. Ὁ κύριος λόγος ποὺ γίνονται μεγάλες εἰσαγωγὲς λαθραίου χρυσοῦ στὶς Ἰνδίες εἶναι βέβαια οἱ εὐκαιρίες μεγάλου κέρδους, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ὁ ὄχι αὐστηρὸς ἔλεγχος στὶς εἰσόδους.

Ἐξαιρετικὲς εὐκαιρίες δημιουργίας μεγάλων κερδῶν ἐκ τοῦ λαθρεμπορίου προκαλοῦνται στὰ διάφορα κράτη, ἀπὸ τοὺς βαρεῖς καὶ καταθλιπτικοὺς φόρους καὶ δασμοὺς ποὺ ἐπιβάλλονται στὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα. Ἕνα πρῶτο παράδειγμα εἶναι ἡ Ἱσπανία, τῆς ὁποίας τ' ἀπηρχαιωμένα δασμολόγια μεγάλως ἐνθαρρύνουν τοὺς λαθρεμπόρους, ὅπως δὲ ὑπολογίζεται 30—40 % τῶν Κρατικῶν εἰσαγωγῶν, ἐνεργοῦνται λαθραίως.

Ἕνα ἄλλο παράδειγμα εἶναι ἡ Ἰταλία. Καταθλιπτικοὶ φόροι σὲ πολλὰ εἴδη ποὺ λατρεύουν οἱ ἰταλοί, ὅπως τὰ ξένα τσιγάρα π.χ. ἔχουν δημιουργήσει μιὰ φανταστώδη λαθρεμπορικὴ βιομηχανία στὴν Μεσόγειο. Στὴν Ἰταλία, τὰ σιγάρα ἀποτελοῦν εἶδος κρατικοῦ μονοπωλείου καὶ οἱ καταθλιπτικοὶ ἐπ' αὐτῶν φόροι ἀποφέρουν περισσότερο ἀπὸ 15% ὁλοκλήρου τοῦ κρατικοῦ εἰσοδήματος. Τὰ ἰταλικὰ τσιγάρα ἔχουν μιὰ ἀπαίσια γεῦσι. Τὰ ἀμερικανικὰ καὶ ἑλβετικὰ ποὺ οἱ ἰταλοὶ συνήθισαν νὰ καπνίζουν ἀπὸ τὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο, φορολογοῦνται τόσο βαρειά, ὥστε στοιχίζουν διπλάσια ἀπὸ τὰ ἰταλικά. Ὁ λαθρέμπορος ἀγοράζει τὰ ἀμερικανικὰ σιγάρα 9 σέντς τὸ κουτὶ στὸ Γιβραλτὰρ καὶ πωλεῖ αὐτὰ 50 σέντς στὴν Ἰταλία. Ἕνα μέρος τῶν λαθραίως εἰσαγομένων, μεταφέρονται ἀπὸ τὰ ἑλβετικὰ βουνά, ἕνα σημαντικὸ ἐπίσης μέρος φθάνει ἀπὸ τὴν θάλασσα, διὰ παντὸς μεταφορικοῦ μέσου καὶ μέσῳ τῶν πρεσβειῶν, τῶν ἀμερικανικῶν στρατιωτικῶν βάσεων, ἀκόμη δὲ καὶ μέσῳ τοῦ Βατικανοῦ ποὺ ἀπαλλάσσεται φόρων.

Τὰ λαθραῖα τσιγάρα πωλοῦνται σχεδὸν ἐλεύθερα στοὺς δρόμους τῶν πόλεων. Ἡ ἀστυνομία καὶ οἱ δικαστὲς ἐπιδεικνύουν κάποια συμπάθεια πρὸς τοὺς λιανοπωλητὰς ποὺ συνήθως εἶναι ἀγυιόπαιδες, γέροντες καὶ φτωχὲς γυναῖκες. Μιὰ ἀναφορὰ τῆς τελωνειακῆς ἀστυνομίας, ἀποκαλύπτει τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ ἀνεκτικὴν στάσιν τῶν ἀρχῶν. Ὡς ἐξῆς δὲ δικαιολογοῦν τὴν ἀνεκτικήν των στάσιν.

«Ἂν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν ἕνα μικρὸ ἡμερήσιο ἔσοδο, ἀπὸ τὸ μικρό τους λαθρεμπόριο, θὰ διῆγον μιὰ πολὺ πιὸ ἐπικίνδυνη ζωή, ἐπιδιδόμενοι ἴσως σὲ πιὸ σοβαρὴ ἐγκληματικὴ δρᾶσι».

Χάρις σ' αὐτὴ τὴν ἐπιεικῆ μεταχείρησι, μιὰ γυναῖκα ναπολιτάνα, κατώρθωνε

ν' ἀσκῆ τὸ ἐπάγγελμα τῆς πωλητρίας λαθραίων σιγαρέττων ἐπὶ χρόνια, χωρὶς νὰ ἐνοχλῆται. Ὅσάκις συνελαμβάνετο πάντοτε ἰσχυρίζετο ὅτι εἶναι ἔγκυος καὶ ἀφίνετο ἐλευθέρα. Ἀλλὰ ὑπάρχει κάποιο ὅριο καὶ στὴν ἰταλικὴ ὑπομονὴ καὶ ἀνεκτικότητα, ἔτσι δὲ συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη τελικὰ στὶς φυλακές.

Καίτοι ἡ ἀστυνομία φέρεται μὲ μεγάλη ἐπιείκεια καὶ ἀνεκτικότητα πρὸς τοὺς λιανοπωλητές, φέρεται πολὺ σκληρὰ καὶ μὲ ἄκαμπτο αὐστηρότητα πρὸς χονδρολαθρεμπόρους. Τὸ λαθρεμπόριο σιγαρέττων στὴν Ἰταλία παρουσιάζει μιὰ σοβαρὴ κάμψι κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα χρόνια, 70% περίπου, ἐν συγκρίσει μὲ τὸ διεξαγόμενον κάποτε καὶ τοῦτο ὀφείλεται στοὺς σκληροὺς ἀγῶνες τὶς δραστηρίας ἰταλικῆς οἰκονομικῆς ἀστυνομίας (Guardia di Finanza).

Ἡ guardia di finanza διεξάγει ἕνα σκληρὸ καὶ ἐξοντωτικὸ πόλεμο, ὅπως μιὰ ὁμὰς λαθρεμπόρων ἀπὸ τὴν δυτικὴν Μεσόγειο, ἐδήλωσε. Ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος προεκάλεσε πολλὲς ἐλλείψεις καὶ δημιούργησε πολλὲς νέες ἀνάγκες στοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Ὁ καθένας ποὺ κατεῖχε ἕνα ταχὺ πλοῖο, μποροῦσε εὔκολα νὰ βρῆ λίγους φίλους ποὺ θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ κάμουν μιὰ κρουαζιέρα καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν σὲ μιὰ ἐπικερδῆ ἐργασία. Ἡ ἐργασία αὐτὴ βέβαια συνίστατο στὴ μεταφορὰ λαθρεμπορευμάτων. Τὰ λαθρεμπορικὰ αὐτὰ πλοῖα ποὺ ἦσαν ἀπεριποίητα, ἀλλὰ ταχύτατα, εἶχαν ὡς ἐξορμητήριο συνήθως τὴν Ταγγέρη καὶ γρήγορα ἔγιναν γνωστὰ ἐκεῖ μὲ τὸ τὸ ὄνομα «σιωπηλὸς στόλος».

Τόσο ἐλεύθερο ἦτο στὴν Ταγγέρη τὸ ἐμπόριο, τόσο πλουσία ἡ ἀνταμοιβὴ καὶ τόσο μικροὶ οἱ κίνδυνοι, ποὺ κάποτε ἕνας ἄγγλος, κυβερνοῦσε ἕνα πλοῖο μὲ πλήρωμα ὅλο κορίτσια. Κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους, ἡ λαθρεμπορικὴ ζωὴ προσήλκυε «σοβαροὺς καὶ ἀξιοσεβάστους» τύπους, ὅπως ἀποστράτους ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἠρνοῦντο κατηγορηματικὰ ν' ἀναμιχθοῦν σὲ «βρώμικες δουλειὲς» ὅπως τὰ ναρκωτικά, ἀλλὰ οὐδένα ἐνδοιασμὸ εἶχαν γιὰ λαθρεμπόριο σιγαρέττων, ποτῶν, μηχανημάτων κλπ. Οἱ ἄλλοτε ναυτικοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἐγνώριζαν ἀπολύτως καλά, ὅτι ἡ δραστηριότης ποὺ ἀνέπτυσσαν ἦτο παράνομος, ἀλλὰ ὁ πόλεμος εἶχε δημιουργήσει σ' αὐτοὺς μιὰ ἐσφαλμένη ἀντίληψι ὡς πρὸς τὰ ἐθνικὰ σύνορα. Ὁ Hurh Edwards, ποὺ κυβερνοῦσε τὸ λαθρεμπορικὸ πλοῖο μὲ πλήρωμα κορίτσια, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, τοποθετοῦσαν τὸ ζήτημα ὡς ἑξῆς:

«Ὅταν παρασημοφορῆσθε τὴν μιὰ ἡμέρα γιὰ τὴν λαθραία ἀποστολὴ ἀνδρῶν ἢ καὶ ὑλικῶν σένα μέρος, εἶναι πρόδηλα πολὺ δύσκολο νὰ θεωρῆτε αὐτὸ ἀξιόμεμπτη πρᾶξι, τὴν ἄλλη ἡμέρα».

Λαθρεμπόριο διενεργεῖται ἀκόμη γύρω ἀπὸ τὴν Ταγγέρη, ἀλλὰ σὲ πολὺ περιωρισμένη κλίμακα, βέβαια. Ἀπὸ τὸ 1957 ποὺ ἔπαυσε ἡ Ταγγέρη νὰ εἶναι ἕνας ἀπόλυτα ἐλεύθερος λιμήν, ὅπως ἦτο πρότερον, δὲν μποροῦν τώρα αἱ λαθρεμπορικὲς συναλλαγὲς νὰ γίνωνται ἐλεύθερα. Ἡ Ταγγέρη ἔχει σήμερα δασμολόγια ποὺ φθάνουν π.χ. 100% σὲ τάπητες, 50% σὲ κονσερβαρισμένες τροφὲς κλπ. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ λαθρεμπόριο ἀποτελεῖ ἀκόμη μιὰ ἐπικερδέστατη ἐργασία γιὰ ὅσα πλοῖα δροῦν γύρω ἀπὸ τὴν Ταγγέρη καὶ πιὸ ἐπικερδῆ ἀκόμη γιὰ ὅσα δροῦν γύρω ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ, ποὺ ἔχει ἀκόμη πιὸ περισσότερο μειωμένα δασμολόγια. Ὑπάρχουν πιθανὸν 20 λαθρεμπορικὰ πλοιάρια ποὺ δροῦν ἔξω ἀπὸ τὴν Ταγγέρη καὶ 10 τοιαῦτα ἔξω ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ. Σὲ χωρητικότητα φθάνουν 30—65 τόννους καὶ ἐνεργοῦν ἕνα ἢ δυὸ ταξίδια τὸν μῆνα. Παρὰ τὴν σχετικὰ μικρὴν ἔκτασιν τῶν ἀνωτέρω λαθρεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ ἐν λόγω στόλος μεταφέρει κατ' ἔτος λαθραίως ἐμπορεύματα ἀξίας 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, πρὸς τὶς ἀκτὲς τῆς Ἱσπανίας, τῆς Νοτίου Γαλλίας, τῶν Καναρίων Νήσων, τοῦ Ἀλγερίου καὶ Ἰταλίας. Αὐτὸ ἀποφέρει στοὺς λαθρεμπόρους ἕνα κέρδος 100%. Ἕνα σύνηθες φορτίο ποὺ ξεφορτώθηκε στὴν Ἱσπανία, περιελάμβανε 400 κάσσες τσιγάρα, 350 κάσσες οὐΐσκυ, 7 κάσσες κρυσταλλολυχνίες, 150 δέματα πρώτη ὕλη γιὰ μπύρα, μιὰ δωδεκάδα ἄξονες αὐτοκινήτων, διά-

φορα ἐξαρτήματα μηχανῶν, μιὰ συσκευὴ τηλεοράσεως κλπ. Λόγῳ τῆς αὐστηρᾶς διώξεως τῶν λαθρεμπόρων ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας,τὸ λαθρεμπόριον τῶν σιγαρέττων δὲν διεξάγεται σὲ μεγάλη κλίμακα ὅπως στὸ παρελθόν. Διεθνεῖς χονδρέμποροι σιγαρέττων, εἶναι ἐγκατεστημένοι στὴν Ταγγέρη καὶ Γιβραλτὰρ καὶ πωλοῦν ἀποκλειστικὰ οχεδόν, μόνο στοὺς λαθρεμπόρους. Τὰ κιβώτια σιγαρέττων ποὺ προορίζονται γιὰ τὸ ἐξωτερικό, περιτυλίσσονται σὲ διπλὸ στρῶμα ζιλοφάν, ὥστε ἐν ἀνάγκη νὰ ἐπιπλέουν στὴ θάλασσα.

Τὸ λαθρεμπόριο στὴ δυτικὴ Μεσόγειο διενεργεῖται ἀπὸ 7 συνδικάτα, ποὺ ναυλώνουν πλοιάρια καὶ προσλαμβάνουν πληρώματα πρὸς 50—200 δολλάρια τὸν μῆνα καὶ ἐπὶ πλέον μὲ ὡρισμένα ποσοστὰ ἐκ τῶν λαθρεμπορικῶν κερδῶν. Ἕνας καπετάνιος μὲ δικό του πλοῖο, κερδίζει μέχρι 25% ἀπὸ τὰ κέρδη τοῦ φορτίου.

Τὰ συνδικάτα τῶν λαθρεμπόρων κατευθύνουν μὲ δικό τους μυστικὸ ραδιοπομπὸ ἀπὸ τὴν Ταγγέρην, τὰ πλοιάριά τους, μακρὰν ἀπὸ τὰ πλοιάρια καταδιώξεως. Ταῦτα διαθέτουν χρήματα μόνον γιὰ ἕνα μέρος τοῦ φορτίου, ποὺ κατὰ μέσον ὅρον σχεδὸν φθάνει τὶς 150.000 δολλαρίων καὶ ζητοῦν χρηματοδότες γιὰ νὰ καλύψουν τὸ ὑπόλοιπο μέρος τοῦ λογαριασμοῦ. Τοιοῦτοι ἀνευρίσκονται εὔκολα, διότι εἶναι λίαν ἐξαιρετικὲς εὐκαιρίες γιὰ μεγάλα κέρδη. Ἡ ἕδρα τοιούτων χρηματοδοτῶν εὑρίσκεται μέσα σένα μπὰρ στὴν Ταγγέρη, οὗτοι δὲ γνωρίζουν ποιὰ εἶναι σοβαρὰ πρόσωπα καὶ δύνανται νὰ διαθέσουν χρήματα γιὰ τὴν ἀγορὰ σιγαρέττων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ κερδίσουν περισσότερα ἀπὸ 100% ἂν δὲν συμβῇ κάτι τὸ ἀπρόοπτο. Οἱ κίνδυνοι βέβαια εἶναι μεγάλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ πειρασμοὶ τοῦ εὔκολου κέρδους εἶναι ἀκατανίκητοι, γιατὶ διαθέτοντες χρήματα σὲ παρόμοιες ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις μποροῦν μέσα σὲ δυὸ τρεῖς ἑβδομάδες νὰ διπλασιάσουν τὰ χρήματά των.

Γιὰ τὰ πληρώματα τοιούτων πλοιαρίων αἱ λαθρεμπορικὲς αὐτὲς ἐπιχειρήσεις, ἔχουν τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ ἔχουν καὶ τὶς γενναῖες ἀνταμοιβές τους. Ζοῦν μιὰ ἀμέριμνη καὶ ἄνετη ζωὴ τὸν περισσότερο χρόνο καὶ ἀναλαμβάνουν νὰ μεταφέρουν ἕνα κιβώτιο μὲ ὡρολόγια ἢ μὲ ἄλλο λαθραῖο ἐμπόρευμα. Ἂν συμβῇ νὰ συλληφθοῦν, θὰ πᾶνε ὁπωσδήποτε φυλακή, παρ' ὅτι διαθέτουν καλοὺς καὶ πεπειραμένους δικηγόρους Στὴν Ἱσπανία διακινδυνεύουν νὰ καταδικασθοῦν 4 χρόνια φυλακὴ γιὰ πρώτη φορὰ καὶ μέχρι 10 χρόνια γιὰ δεύτερη. Τὰ γαλλικὰ δικαστήρια δὲν εἶναι τόσο αὐστηρά, ἀλλὰ ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία πολλὲς φορὲς κρατᾷ τὸ πλήρωμα γιὰ ἀνάκρισι, μέχρι καὶ 18 μῆνες, καὶ ἔπειτα τὸ ἀπολύει, χωρὶς ν' ἀπαγγείλῃ κατηγορία. Πολλὰ ἀπὸ τὰ περιπολικὰ καταδιωκτικά, στὴν Ἱσπανία, εἶναι παλαιὰ πλοιάρια καὶ ὄχι μεγάλης ἀντοχῆς. Ὁ βετερᾶνος λαθρέμπορος καπετὰν Stewart Walker, ποὺ τὸ πλοῖο του «ἄσσος» ἐθεωρεῖτο τὸ καλλίτερο πλοῖο τοῦ «Σιωπηλοῦ στόλου», μέχρι προσφάτως ποὺ βούλιαξε σὲ μεγάλη κακοκαιρία, ἐκαυχάτο ὅτι ποτὲ δὲν θὰ συνελαμβάνετο καὶ ποτὲ δὲν θὰ βούλιαζε.

Κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα, οἱ λαθρέμποροι δὲν διατρέχουν κίνδυνο νὰ συλληφθοῦν σὲ ἀνοικτὴ θάλασσα. Τὰ ἰταλικὰ καταδιωκτικὰ εἶναι ἄριστα ἐξωπλισμένα, ἀλλὰ οἱ λαθρέμποροι ἔχουν ἕνα πλεονέκτημα ὑπὲρ αὐτῶν. «Ἂν εἶσθε ἀποφασισμένος νὰ μὴ παραδοθῆτε, ὅσο καὶ νὰ σᾶς βάλλουν σὲ ἀνοικτὴ θάλασσα, ποτὲ δὲν θὰ σᾶς συλλάβουν» ἔλεγε κάποτε ἕνας λαθρέμπορος. «Δὲν μποροῦν δὲ ἐν κινήσει νὰ κυριεύσουν τὸ πλοῖο, ἐκτὸς ἂν τὸ βομβαρδίσουν καὶ τὸ κάμουν κομμάτια, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὸ βομβαρδίζουν, διότι αὐτὸ θὰ ἦτο πειρατεία σὲ ἀνοικτὴ θάλασσα, ἔστω καὶ ἂν προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀστυνομία».

Αὐτὴ ἡ ἄποψις τοῦ νόμου τῆς θαλάσσης, εἶναι μιὰ λεπτολογία τοῦ διεθνοῦς λαθρεμπορίου. Ὁ λαθρέμπορος φεύγων ἀπὸ τὸ Γιβραλτὰρ μ' ἕνα φορτίο σιγαρέττων, πρέπει νὰ δηλώσῃ πρὶν ἀναχωρήσῃ γιὰ ποιὸ μέρος προορίζεται. Ἕνας συνήθης τόπος προορισμοῦ κατὰ τὴν δήλωσιν τῶν λαθρεμπόρων εἶναι ἡ «Μάλτα». Ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι, κάθε ἄνδρας, γυναῖκα καὶ παιδὶ σ' αὐτὸ τὸ νησί, θὰ ἔπρεπε νὰ καπνίζῃ

2.000 πακέττα τσιγάρα τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ καταναλωθοῦν ὅλα τὰ φορτία σιγαρέττων, ποὺ κατὰ τὴν δήλωσι τῶν λαθρεμπόρων προορίζονται γιὰ τὴν «Μάλτα». Ὅμως, μόλις τὸ πλοῖο ἐξέλθη τῆς τελωνειακῆς ζώνης (χωρικὰ ὕδατα), ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ 3—12 μίλια (αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κάθε χώρα), καὶ εὑρίσκεται στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα, μπορεῖ νὰ κατευθυνθῇ ὅπου θέλει. Ἡ ἀστυνομία θαλάσσης μπορεῖ βέβαια νὰ τὸ παρακολουθήσῃ πανταχοῦ, ἀλλὰ στὴν πρᾶξι ὅμως τὸ παρακολουθεῖ μόνο μέσα στὰ χωρικὰ ὕδατα τῆς χώρας αὐτῆς. Τὸ λαθρεμπορικὸ πλοῖο θὰ συναντηθῇ στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα μὲ μικρότερα καὶ ταχύτερα λαθρεμπορικὰ πλοιάρια, ποὺ ξεπερνοῦν τὰ Ἀστυνομικὰ σὲ ταχύτητα. Μερικὲς φορὲς ἡ δουλειὰ πάει πολὺ καλά, μερικὲς ὅμως ὄχι.

Ὁ λαθρέμπορος βέβαια, τὰ παίζῃ ὅλα γιὰ ὅλα προκειμένου νὰ μὴ συλληφθῇ, ἐκτὸς μόνο, ἂν πρόκειται νὰ πνιγῇ. Σὲ στιγμὲς ἀπελπισίας τὰ λαθρεμπορικὰ πλοιάρια ποὺ ἔχουν μὲν καλὲς μηχανές, ἀλλὰ ὡς σκάφη δὲν εἶναι σύγχρονα, οὔτε ἔχουν καὶ ναυαγοσωστικὲς βάρκες, ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθεια τῶν ἐχθρῶν των ἀστυνομικῶν. Ὁ Paul Lind, ἕνας ἀπόμαχος λαθρέμπορος ποὺ διευθύνει τώρα κάποιο μπὰρ στὴν Ταγγέρη, ἦτο κάποτε πρῶτος πλοίαρχος σένα πλοῖο ποὺ ἐπέστρεφε στὴ χώρα του, ὁπότε ἄνοιξε ἡ πλώρη καὶ ἔκαμε νερά. Δὲν ὑπῆρχον ἀντλίες καὶ ὁ πλοίαρχος ἔκαμε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ σωθῇ τὸ πλοῖο. Τελικὰ κατηυθύνθη πρὸς τὸν πλησιέστερο λιμένα, στὸ Ἀλγέρι. Στὸ πλοῖο ὑπῆρχον καμμιὰ τριακοσιαριὰ κιβώτια λαθραῖα σιγάρα καὶ δημιουργεῖτο ἔτσι ἕνα ἄσχημο μπλέξιμο, γιατὶ τὸ λιμάνι ἦτο γαλλικό. Ἔρριξαν τότε τὰ κιβώτια στὴ θάλασσα, ἀλλὰ τὰ κύματα καὶ ὁ ἀέρας ἔφερναν αὐτὰ πίσω ἀπὸ τὸ πνιγόμενο πλοῖο. Ὅπως λοιπὸν τὸ πλοῖο ἔφθασε στὸ λιμάνι, τὰ κιβώτια μὲ τὰ σιγάρα εἶχαν σχηματίσει μιὰ γραμμὴ καὶ ἔπλεαν στὴ θάλασσα. Αἱ γαλλικὲς ἀρχὲς κατέλαβαν τὸ πλοῖο, ἀλλὰ ἄπαξ καὶ δὲν ὑπῆρχον ἐπ' αὐτοῦ λαθραῖα ἐμπορεύματα, ἐπέτρεψαν στὸν πλοίαρχο καὶ τὸ πλήρωμα νὰ μεταβοῦν στὸ ἀγγλικὸ προξενεῖο. Ὅταν εὑρέθησαν μέσα στὸ ταξί, ὁ πλοίαρχος ἔδωσε 1,000 δολλάρια στὸν ὁδηγὸ καὶ τοὺς μετέφερε στὴν Ταγγέρη ποὺ ἀπεῖχε 250 μίλια.

Ὑπάρχουν ὅμως γιὰ τοὺς λαθρεμπόρους καὶ ἄλλοι κίνδυνοι, ἐκτὸς τῆς ἀστυνομίας.

Ἕνας κίνδυνος εἶναι οἱ μεγαλοσχήμονες ἀπατεῶνες ποὺ δροῦν εἰς βάρος τῶν λαθρεμπόρων καὶ εἰς βάρος τῆς ἀστυνομίας, γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ παρατάξεις θεωροῦνται ὡς τὰ πιὸ ἀνήθικα ὑποκείμενα. Ἕνας ἄλλος κίνδυνος ἦτο ἡ πληρωμὴ μὲ παρακεχαραγμένα νομίσματα, ἀλλὰ στὶς ὕποπτες τοιαῦτες περιπτώσεις, οἱ λαθρέμποροι παρέδιδαν κιβώτια ποὺ ἀντὶ νὰ περιέχουν σιγάρα, περιεῖχαν πριονίδια. Σήμερα σπανίως χρησιμοποιοῦνται παρακεχαραγμένα νομίσματα στὸ λαθρεμπόριο, γιατὶ συνήθως αἱ πληρωμὲς ἐνεργοῦνται μέσῳ ἑνὸς ἀνωνύμου λογαριασμοῦ παρ' ἑλβετικῇ τραπέζῃ. Τὰ χρήματα κατατίθενται ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὲς στὴν τράπεζα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ φορτίου. Πρὶν φύγῃ ἀπὸ τὸ λιμάνι φορτώσεως, ὁ καπετάνιος λαμβάνει τὸ μισὸ ἀπόκομμα μιᾶς διπλοτύπου ἐντολῆς, στὸ λιμάνι δὲ τῆς ἐκφορτώσεως λαμβάνει ἀπὸ τοὺς παραλῆπτες τὸ ἕτερον ἥμισυ καὶ οὕτω γνωρίζει ὅτι τὸ ἐμπόρευμα παρίδεται στοὺς πραγματικοὺς παραλῆπτες. Μὲ τὰ δύο ἀποκόμματα τῆς ἐντολῆς εἰσπράττει ἀκολούθως τὰ χρήματα ἀπὸ τὴν τράπεζα καὶ ἔτσι ἀποφεύγεται ὁ κίνδυνος πληρωμῆς μὲ παρακεχαραγμένα νομίσματα.

Παρὰ τὰ τεράστια κέρδη κατὰ τὸ παρελθόν, τὸ λαθρεμπόριο τῆς Μεσογείου παρουσιάζει σήμερα μιὰ σημαντικὴ καὶ ἀποφασιστικὴ κάμψι, τὸ δὲ μέλλον του προβλέπεται λίαν σκοτεινό. Ἡ ἰταλικὴ οἰκονομικὴ ἀστυνομία (cuardia di finatza), ἔχει σήμερα μιὰ ἄριστη ἐκπαίδευσι καὶ ἄριστον ἐξοπλισμὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Κινεῖται ταχύτατα, δρᾷ ἀστραπιαίως, μὲ σύνεσι, τόλμη καὶ ἀποφασιστικότητα καὶ ἐπιτυγχάνει ν' ἀνατρέπῃ κάθε κίνησι, καὶ τῶν πιὸ δραστηρίων καὶ τολμηρῶν λαθρεμπόρων. Κινεῖται μὲ αὐτοκίνητα alfa romeos, μὲ ταχύτητα 120 μίλλια τὴν ὥραν, μὲ ταχύτατες μοτοσυκλέττες, μὲ ἀεροπλάνα καὶ μὲ πλοῖα ποὺ ἀναπτύσ-

σουν ταχύτητα 35 μίλλια τὴν ὥρα. Διαθέτει κάθε σύγχρονο ἐπιστημονικὸ μέσον, ὅπως ἀσυρμάτους, ραντάρ, εἰδικοὺς κρυπτογραφικοὺς καὶ ἀποκρυπτογραφικοὺς κώδικες, ἀκόμη δὲ καὶ ἀεροσκάφη ἱκανὰ νὰ φέρουν δύο ἑλικόπτερα. Ὁ κατὰ θάλασσαν στόλος τῆς guardia di finatza περιλαμβάνει 300 πλοῖα καὶ πλοιάρια διώξεως καὶ ὁ μηχανοκίνητος κατὰ ξηρὰν στολίσκος της περιλαμβάνει περὶ τὶς 4.000 ταχυκίνητα τροχοφόρα παντὸς τύπου. Ἐπίσης διαθέτει ὁλόκληρο ὁπλοστάσιο αὐτομάτων μπράουνικ, βαρέων ὅπλων, ὅλμων καὶ κανονίων. Χρησιμοποιεῖ ὡσαύτως καπνογόνα, δακρυγόνα καὶ ἐκτυφλωτικὰ φῶτα γιὰ νὰ τυφλώνῃ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν λαθρεμπορικῶν αὐτοκινήτων. Ὅλα τ' ἀνωτέρω μέσα καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς εἶναι ἀναγκαῖα στὴν guardia di finatza, γιατὶ καὶ οἱ λαθρέμποροι διαθέτουν σύγχρονα μέσα, μεθόδους καὶ τεχνάσματα. Οἱ λαθρέμποροι π.χ. ποὺ διασχίζουν τὰ κατὰ ξηρὰν σύνορα διαθέτουν αὐτοκίνητα ὡπλισμένα μὲ ἰσχυροὺς ἐμπροσθίους προφυλακτῆρες, ἱκανοὺς νὰ θραύσουν τὰ ξύλινα φράγματα τῶν συνόρων καὶ νὰ περνοῦν χωρὶς νὰ σταματοῦν. Χρησιμοποιοῦν ὁμοίως καπνογόνα γιὰ νὰ ἐμποδίζουν τοὺς διώκτες νὰ προχωροῦν καὶ συχνὰ ρίπτουν ἄφθονες πρόκες πίσω των γιὰ νὰ τρυπήσουν τὰ ἐλαστικὰ τῶν αὐτοκινήτων τῆς ἀστυνομίας. Στὴν Ἀμερικὴ σήμερα, τὸ διενεργούμενο λαθρεμπόριο εἶναι μικρᾶς ἐκτάσεως, ἐξαιρέσει τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν ποὺ ἔχει λάβει τεράστιες διαστάσεις καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ μιλήσωμε στὸ ἑπόμενο ἄρθρο. Ἡ σὲ μικρὰ ἔκτασι διενέργεια λαθρεμπορίου στὴν Ἀμερική, ὀφείλεται στὸ ὅτι δὲν παρουσιάζονται εὐκαιρίες μεγάλων κερδῶν σὲ εἴδη εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ στὴν Ἀμερική. Πάντως κατὰ καιροὺς συλλαμβάνονται παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν διάφοροι ἐκ περιστάσεως λαθρέμποροι κοσμημάτων, φωτογραφικῶν μηχανῶν καὶ ἑλβετικῶν ὡρολογίων. Οἱ μεξικανοὶ συνηθέστατα εἰσέρχονται λάθρα στὴν Ἀμερικὴ γιὰ τὴν ἀναζήτησι ἐργασίας καὶ παρουσιάζεται ἐπίσης κάποια συναλλαγὴ σὲ γυναῖκες τοῦ Μεξικοῦ. Κῦμα ἐπίσης λαθρομετναστῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴ παρατηρεῖται ἐκ τοῦ Καναδᾶ. Μερικὲς φορὲς ἀκόμα, εἰσέρχονται καὶ κλεμμένα αὐτοκίνητα. Ἀλλὰ ἡ μεγάλη λαθρεμπορικὴ κίνησις παρατηρεῖται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ πρὸς τὶς ξένες χῶρες. Στὴν εὐρώπη διοχετεύονται λαθραίως τεράστιες ποσότητες ἀμερικανικῶν προϊόντων, ὡς τσιγάρα, αὐτοκίνητα, μηχανήματα, ἐργαλεῖα καὶ παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα ποὺ παρουσιάζουν μεγάλη ζήτησι καὶ μεγάλες εὐκαιρίες γιὰ μεγάλα κέρδη.

Τὸ λαθρεμπόριο δὲν περιορίζεται μόνο στὰ πολιτισμένα μέρη τοῦ κόσμου.

Μιὰ ἀπὸ τὶς καταλληλότερες περιοχὲς γιὰ τὴν ἀνάπτυξι λαθρεμπορικῆς δραστηριότητος εἶναι σήμερα, ἡ μικρή, ρυπαρὴ καὶ βρωμερὴ περιοχὴ τῆς Sierra Leone, ποὺ περιλαμβάνει 28.000 τετραγωνικὰ μίλια καὶ περὶ τὰ 2.000.000 κατοίκους. Ἡ Sierra Leone εἶναι μιὰ βαλτώδης ἔκτασις στὶς δυτικὲς ἀκτὲς τῆς ἀφρικῆς, πρὸς βορρᾶν τοῦ ἰσημερινοῦ. Ἐκεῖ ἀφθονοῦν τὰ πράσινα μάμπα (εἶδος φαρμακεροῦ φιδιοῦ), ποὺ τὸ δάγκωμά τους ἐπιφέρει τὸν θάνατο σὲ 15' λεπτὰ τῆς ὥρας, αἱ κόμπρες ποὺ ὁ ψεκασμός τους στὰ μάτια ἑνὸς ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ τὸν τυφλώσουν, πίθηκοι 1.70, μ. ἐλέφαντες, λεοπαρδάλεις καὶ πύθονες πάχους τόσου, ποὺ μπορεῖ ν' ἀνατραπῇ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ θὰ προσκρούσῃ ἐπάνω τους. Τὸ κλῖμα της εἶναι φοβερὰ ἀποπνικτικό. Ὅμως, ἔχει μιὰ ἀφάνταστο καὶ ἀκαταμάχητο ἕλξι καὶ γοητεία. Τ ὰ δ ι α μ ά ν τ ι α.

Τὰ διαμάντια βρίσκονται σὲ πολὺ λίγα μέρη τοῦ κόσμου, ὅπου δὲ ὑπάρχουν βρίσκονται συγκεντρωμένα σὲ μικρὲς περιοχὲς καὶ σὲ μεγάλο βάθος μέσα στὴ γῆ. Ἔτσι, ἡ φρούρησις τῶν ἀδαμαντορυχείων εἶναι σχετικὰ εὐχερής.

Τὸ μεγάλο ἀδαμαντορυχεῖο williamson τῆς Ταγκανίκας π.χ., εἶναι περιφραγμένο μὲ ἰσχυρὰ συρματοπλέγματα. Ὁ καθένας ποὺ θ' ἀποπειραθῇ νὰ περάσῃ σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ χωρὶς ἄδεια, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμο 1·000 λιρῶν.

Τὰ μεγάλα ἀδαμαντορυχεῖα de beers στὴ Νότιο Ἀφρική, ἔχουν ἕνα σύστημα

ἐλέγχου μὲ ἀκτῖνες X, μὲ τὸ ὁποῖο ἐρευνᾶται ὁ καθένας ποὺ ἐξέρχεται ἀπὸ αὐτά.

Τὸ ἀδαμαντορυχεῖο kimberleu στὴ νότιο ἀφρικὴ εἶχε γιὰ φύλακες δύο σκύλους ποὺ ἦσαν τόσο ἄγριοι, ὥστε ὅταν τὸ ἀφεντικὸ ποὺ τοὺς εἶχε ἐκπαιδεύσει πέθανε, ἀναγκάσθησαν νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν, γιατὶ δὲν ἐδέχοντο νὰ ὑπακούσουν σὲ ἄλλον.

Οἱ ἀδάμαντες στὴ Sierra Leone δὲν εἶναι συγκεντρωμένοι σὲ μικρὴ περιοχή, καὶ ἔτσι ἡ φρούρησις εἶναι δύσκολη. Ἡ φύσις ἀφειδῶς ἔσπειρε διαμάντια στὴ περιοχὴ αὐτή, πολλάκις δὲ βρίσκονται σὲ βάθος 0.35—0.40 μ. μέσα στὴ γῆ. Ἡ πρώτη ἀποκάλυψις αὐτοῦ τοῦ πλούτου ἔγινε τὸ 1930, ἀλλὰ μέχρι τὸ 1950 δὲν εἶχε ἀποδοθῆ μεγάλη σημασία, γιὰ τὸν κρυπτόμενο ἐκεῖ μυθώδη πλοῦτο. Ἀκόμη καὶ τὸ 1950 δὲν μποροῦσε νὰ πιστευθῆ, ὅτι σκάπτοντας ἐκεῖ κάποιος ἐπὶ λίγες ὥρες μὲ μιὰ σκαπάνη, θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀνακαλύψη ἕνα ὁλόκληρο θησαυρό. Ὅμως, πολὺ γρήγορα ἡ Sierra Leone κατεκλύσθη ἀπὸ τυχοδιῶκτες πάσης φυλῆς, ἐθνικότητος καὶ θρησκεύματος, ποὺ πῆγαν νὰ ἐνεργήσουν ἐκσκαφὲς στὰ ἔρημα καὶ ἀφιλόξενα αὐτὰ μέρη. Αἱ ἐκσκαφὲς ἐξακολουθοῦσαν ἐπὶ 24 ὥρες τὸ 24ωρο καὶ οἱ φωτιὲς ἐφώτιζαν τὰ τοπεῖα ἐκεῖ σὲ μίλια μακρυά.

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐκσκαφὲς ἦσαν παράνομες, γιατὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα διαμάντια στὴ Sierra Leone ἀνήκουν στὸ μονοπώλιο τῆς βρεταννικῆς ἑταιρίας de beers. Γιὰ τὴν ἀπαγόρευσι τῶν παρανόμων ἐκσκαφῶν, ἕνα μόνο μέτρο θὰ ἦτο ἀποτελεσματικό. Ἡ ἀπέλασις τῶν παρανόμως ἐνεργούντων τὶς ἐκσκαφές. Αὐτὸ ὅμως θὰ ἦτο οὐτοπία καὶ σκέψις ἀπραγματοποίητος, γιατὶ τὰ σύνορα τῆς Sierra Leone δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φρουρηθοῦν ἀποτελεσματικά, λόγῳ τῆς μεγάλης των ἐκτάσεως, οὐδεὶς δὲ ἔμπορος ἢ μεσάζων τῶν γειτονικῶν χωρῶν Λιμπέρια καὶ Γκουϊνέα θὰ ἐνδιεφέρετο νὰ πληροφορηθῆ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν πολυτίμων λίθων, τὴν προέλευσίν των. Μεγάλες ἑταιρίες κοσμημάτων ἔχουν ἀντιπροσώπους σὲ ἀμφότερα τὰ γειτονικὰ κράτη καὶ ἀγοράζουν σὲ μεγάλες ποσότητες λαθραίως ἐξερχομένους ἀπὸ τὴν Sierra Leone ἀδάμαντες.

Τὸ 1955 αἱ παράνομες ἐκεῖ ἐκσαφὲς ἦσαν ἐκτὸς παντὸς ἐλέγχου, καὶ αἱ ἐκεῖ ἀρχὲς ἀπεφάσισαν νὰ λάβουν τὸ μόνο δυνατὸν μέτρο. Νὰ νομιμοποιήσουν τὶς ἐκσκαφές. Ἡ ἑταιρία de beers ἐχορήγησε ἄδειες στοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ τὴν ἐνέργεια ἐκσκαφῶν σὲ τμήματα γῆς 50.000 τετραγωνικῶν μέτρων, ἀντὶ ἐνοικίου 70 δολλαρίων κατ' ἔτος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ ἀνευρισκόμενα διαμάντια θὰ ἐπωλοῦντο στὴν ἴδια ἑταιρία. Ὅμως, οὔτε αὐτὸ τὸ μέτρον ἀνέκοψε τὶς λαθρεμπορικὲς συναλλαγές, διότι εὕρισκαν καλλίτερες τιμὲς στὰ γειτονικὰ ἐκεῖ κράτη καὶ ἐφυγάδευαν τὰ διαμάντια καὶ πάλι λαθραίως, μέσῳ τῶν ἀφρουρήτων συνόρων. Αἱ ἀρχὲς καὶ ἡ ἑταιρία ἔκαμαν καὶ ἄλλες πολλὲς ὑποχωρήσεις, ἀλλὰ τὸ λαθρεμπόριο δὲν πρόκειται νὰ σταματήσῃ. Τὰ κέρδη ἀπὸ τὴν λάθρα διοχέτευσιν τῶν ἀδαμάντων στὰ γειτονικὰ κράτη, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι τεράστια. Μιὰ μέτρια σὲ ἀπόδοσι γῆ, μπορεῖ ν' ἀποδώσῃ διαμάντια ἀξίας 8 ἑκατομμυρίων δολλαρίων κατὰ ἑκτάριο καὶ μιὰ πλούσια τοιαύτη μπορεῖ ν' ἀποδώσῃ τοιαῦτα ἀξίας 29 ἑκατομμυρίων δολλαρίων κατὰ ἑκτάριον.

Αἱ νόμιμες ἐξαγωγὲς ἀδαμάντων ἀπὸ τὴν Sierra Leone ἔχουν ἀνέλθει στὸ ποσὸν ἀξίας 20 ἑκατομμυρίων δολλαρίων κατ' ἔτος, αἱ δὲ παράνομες λαθραῖες τοιαῦτες ὑπολογίζονται κατὰ τοὺς πιὸ μέτριους ὑπολογισμοὺς σὲ πέντε ἑκατομμύρια δολλάρια κατ' ἔτος.

Αἱ ἀρχὲς τῆς Sierra Leone περιορίζονται σήμερα στὸ νὰ φέρουν ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν 5—6 περιπτώσεις λαθραίων συναλλαγῶν κατὰ μῆνα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα εἶναι ἀσήμαντα καὶ ἀνίσχυρα ν' ἀνακόψουν τὴν δραστηριότητα τῶν λαθρεμπόρων.

Μιὰ ὁλόκληρη τάξις μεσαζόντων ἔχει ξεφυτρώσει στὴ Sierra Leone, οἱ

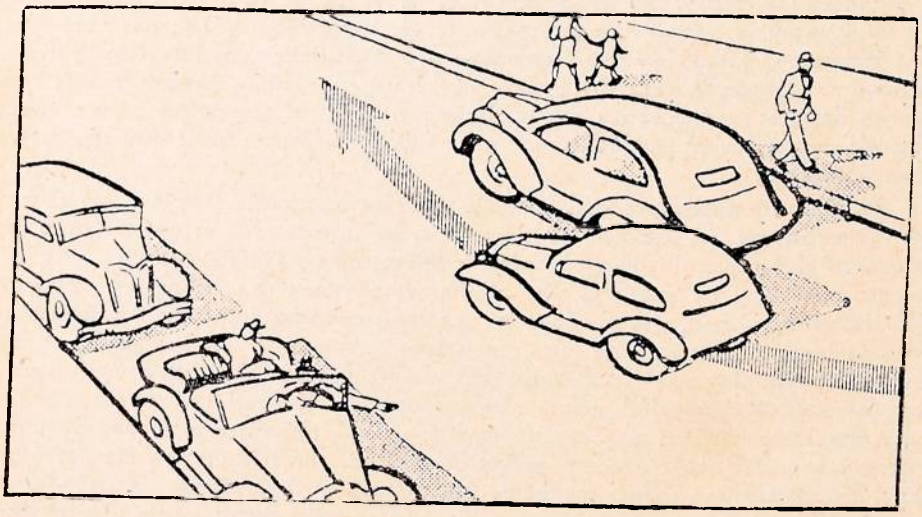
περισσότεροι δὲ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι λιβανέζοι. Αὐτοὶ οἱ μεσίτες καὶ ἔμποροι ἔχουν ἄδεια νὰ ἐνεργοῦν ἀγορὲς καὶ πωλήσεις ἐντὸς τῆς χώρας. Στὴν πραγματικότητα ὅμως εἶναι τὰ πρόσωπα ποὺ διενεργοῦν τὸ λαθρεμπόριο. Γιὰ ὅλους τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὶς ἐργασίες αὐτές, τὰ κέρδη εἶναι τεράστια. Ἕνας ἰθαγενὴς ποὺ βρίσκει ἕνα λίθο 12 καρατίων, μπορεῖ νὰ πωλήσῃ αὐτὸν σ' ἕνα ἔμπορο λιβανέζο ἀντὶ 1.400 δολλαρίων. Ὁ λιβανέζος θὰ πωλήσῃ αὐτὸν σ'ἕνα δεύτερο λιβανέζο ἀντὶ 50.000 δολλαρίων, καὶ αὐτὸς πάλι θὰ τὸν πωλήσῃ σὲ μιὰ μεγάλη ἑταιρία ἀντὶ 70.000 δολλαρίων.

Πρὸ πέντε χρόνων ἕνας ἀμόρφωτος ἰθαγενὴς κατώρθωσε νὰ γίνῃ κύριος σημαντικῶν ποσοτήτων ἀδαμάντων ἄγνωστον πῶς. Ὅταν ἐπώλησε αὐτοὺς καὶ συνεκέντρωσε τεράστια χρηματικὰ ποσά, πῆγε σ'ἕνα ἄγγλο κάτοικο τῆς Sierra Leone καὶ ζητοῦσε πληροφορίες γιὰ τὴν ζωὴ στὸ Λονδῖνο, ποὺ ποτέ του δὲν εἶχε ἰδεῖ, ἀλλὰ ποὺ ἐσκέπτετο τώρα νὰ ἐγκατασταθῇ.

Θὰ ἦτο δυνατόν, ἠρώτησε ὁ πρώην ἰθαγενὴς λαθρέμπορος διστακτικὰ τὸν Ἄγγλο, γιὰ ἕνα πτωχὸ ἄνθρωπο νὰ ζήσῃ στὸ Λονδῖνο μὲ 1.400 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα;

Δ. ΜΟΡΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν θέλετε νὰ προσπεράσετε ἄλλο προπορευόμενο μὲ τὴν αὐτὴ κατεύθυνσι ὄχημα, θὰ περάσετε ἀριστερά του, πρέπει ὅμως προηγουμένως νὰ πεισθῆτε ὅτι ὁ δρόμος ἀριστερὰ εἶναι ἐλεύθερος. Τὴ νύχτα πρέπει νὰ εἰδοποιῆτε τὸ μπροστινὸ ὄχημα μὲ τὰ φῶτα. Ἐπίσης τὸ μπροστινὸ ὄχημα πρέπει νὰ κάμει δεξιά, γιὰ νὰ ἀφίσῃ ἐλεύθερο τὸ πέρασμα. Ἐὰν ὅμως τύχῃ καὶ ὑπάρχει ἐμπόδιο, ὀφείλει ὁ ὁδηγὸς τοῦ μπροστινοῦ αὐτοκινήτου νὰ κάμῃ σῆμα μὲ τὸ χέρι του στὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἔρχεται πίσω του, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ. Μετὰ τὸ προσπέρασμα ἀκολουθεῖτε καὶ πάλι τὸ δεξιὸ τῆς ὁδοῦ. Ὄχημα συναντῶν ἄλλο ἐρχόμενον ἀπὸ ἀντίθετο κατεύθυνσι ὀφείλει νὰ τὸ ἀφίσῃ ἀριστερά του.

11Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

Τὴν 4/4/60, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 11ης ἐπετείου τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ὡμίλησε εἰς τὴν αἴθουσα τῆς Ἐθνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, παρουσίᾳ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Πιπινέλης τ. Ὑπουργὸς καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐργασίας συστάσεως τῆς Βορειο—Ἀτλαντικῆς Ὀργανώσεως. Τὸ περιεχόμενον τῆς ὁμιλίας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον δημοσιεύομεν ἐδῶ, παρουσιάζει σήμερον ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, λόγῳ τῆς ὅλονὲν ἐντεινομένης ἐκστρατείας τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. περὶ «συνυπάρξεως».

Μία ἐπέτειος ὡς ἡ σημερινὴ μᾶς καλεῖ ἀφ' ἑαυτῆς νὰ ἀνασκοπήσωμεν τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρισκόμεθα καὶ τὴν προσπάθειαν εἰς ἣν ἀφιερώσαμεν τὰς δυνάμεις μας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Βορειο—Ἀτλαντικῆς Ὀργανώσεως, τῆς ὁποίας ἑορτάζομεν σήμερον τὴν 11ην ἐπέτειον, ἡ ἀνασκόπησις αὕτη ἐνδείκνυται ἔτι περισσότερον, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοῦ μεταβαλλομένου πλαισίου τῆς διεθνοῦς καταστάσεως ἐνέχει ἰδιάζουσαν σημασίαν ἡ ἐπανεξέτασις τῶν ἰδεῶν, αἵτινες μᾶς ὡδήγησαν μέχρι τοῦδε καὶ νέα προβλήματα μόλις ἀντιληπτὰ πρό τινος χρόνου μᾶς πολιορκοῦν παντοχόθεν. Ὀφείλομεν συνεπῶς νὰ ἀξιοποιήσωμεν τὴν κεκτημένην πεῖραν, ἵνα προσαρμόσωμεν τὰς σκέψεις μας πρὸς τὰς νέας συνθήκας, ἔστω καὶ μόνον ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν ἁπλῶς τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβασίσθησαν.

Διερωτήθην ὅμως συχνάκις, ὁμιλῶν περὶ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζωὴν τῶν λαῶν, ἐὰν θὰ ἠδύνατό τις νὰ στηριχθῇ ἀπολύτως ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐάν, ὑπὸ τὴν οἰκείαν καὶ καθησυχαστικὴν αὐτὴν ἔκφρασιν, ὑπάρχει κάτι ἄλλο ἀπὸ μίαν ἁπλῆν προβολὴν τοῦ πνεύματος καὶ τῶν ἰδίων μας ἰδεῶν, ἤτοι ἀπὸ ἓν ἁπλοῦν φάντασμα—ἀντὶ τῆς ἀληθείας! Εἰς τὸ στενώτερον πλαίσιον τῆς ζωῆς τοῦ ἀτόμου, τὰ διδάγματα τῆς πείρας ἔχουν ἀσφαλῶς πραγματικὴν σημασίαν, ἀφοῦ προκύπτουν ἀπὸ γεγονότα τὰ ὁποῖα διεπίστωσε καὶ ἔζησε τὸ ἴδιον τὸ ἄτομον ἢ οἱ οἰκεῖοι του. Ἀλλ' εἰς τὸ εὐρύτερον πλαίσιον τῆς ζωῆς τῶν λαῶν, μὲ τὴν ἄπειρον ποικιλίαν τῶν μεσολαβούντων στοιχείων, μὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐξεταστέου ὁρίζοντος εἰς τὸ διάστημα καὶ εἰς τὸν χρόνον τοῦ ὁρίζοντος, ἡ ἀλληλουχία αἰτίων καὶ ἀποτελεσμάτων διαπιστοῦται ἆρά γε εὐχερῶς ; καὶ εἶναι εἰς θέσιν οἱ λαοί, ἀπησχολημένοι μὲ ἀμεσωτέρας ἀνάγκας ἢ ὑποκείμενοι εἰς διαφόρους συγκινήσεις, νὰ ἀνακαλύψουν τὸ μυστικὸν καὶ νὰ μάθουν τὸ δίδαγμα τῆς ἱστορίας ;

Πολλὰ περίφημα προηγούμενα μὲ ἔκαναν νὰ ἀμφιβάλλω περὶ αὐτοῦ. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἀνατρέξω ὑψηλὰ εἰς τὰς κορυφὰς τῆς ἱστορίας καὶ διὰ νὰ ἐπανέλθω πλησιέστερον πρὸς τὸ θέμα μας, θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὴν περίπτωσιν δύο ἐξεχόντων πολιτικῶν ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων ἡ μεγάλη σοφία θὰ χρησιμεύσῃ ἐν τούτοις ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς μελετητὰς τῆς ἱστορίας. Μερικοὺς μῆνας μόλις πρὸ τῆς ἐκρήξεως τῶν Ναπολεοντείων πολέμων καὶ ἐνῷ τὰ πάντα ἀνήγγειλαν τὴν ἐπικειμένην θύελλαν, ὁ Πὶτ ὁ νεώτερος, ὁμιλῶν εἰς τὴν βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ἐνόμισε ὅτι ἠδύνατο νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου οὐδένα κίνδυνον θὰ διέτρεχε. Τὸ περίφημον αὐτὸ προηγούμενον ἠνάγκασε πολλοὺς νὰ σκεφθοῦν καὶ ὑπεμνήσθη ὡς ἑξῆς τὴν 19ην Νοεμβρίου 1936, ὑπὸ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ εἰς τὴν βουλὴν τῶν λόρδων :

«Οὐδεὶς πολιτικὸς ἀνήρ, εἶπε, θὰ ἦτο σώφρων, ἐὰν ἐλησμόνει τὸ κλασσικὸν

παράδειγμα τοῦ Πὶτ ὅστις, ὡς θὰ ἐνθυμῆται ἡ βουλή, ὀλίγον προτοῦ—μόνον ἐξ μῆνας νομίζω—ἡ Εὐρώπη βυθισθῇ εἰς τὸν πόλεμον τῆς Ἐπαναστάσεως, εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐποχὴν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπολογίσῃ τις περισσότερον ἐπὶ 15 ἐτῶν εἰρήνης. Ἀλλὰ τούτου λεχθέντος, προσέθετεν ὁ εὐγενὴς λόρδος, ἡ κυβέρνησις τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος δὲν πιστεύει ὅτι οἱαδήποτε χώρα εἶναι σήμερον ἑτοίμη καὶ ἔτι ὀλιγώτερον ἐπιθυμεῖ νὰ προκαλέσῃ πόλεμον, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκταθῇ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον»!...

Ὅλα αὐτὰ δέον νὰ μᾶς καταστήσουν διστακτικούς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῶν διδαγμάτων τῆς ἱστορίας. Διερωτῶμαι ὅμως ἐὰν τὸ πνεῦμα μας διαθέτει ἄλλην λειτουργίαν ἀπὸ τὴν μνήμην διὰ νὰ σχηματίσῃ τὰ συμπεράσματά του καὶ νὰ προσανατολίσῃ τοὺς ὁραματισμούς του πρὸς τὸ μέλλον. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν βλέπω ἄλλην. Ἄνευ τῆς μνήμης ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη θὰ ἦτο καθ' ἑαυτὴν ἀδιανόητος. Ὁ Bodin δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ἐδίδαξεν ἤδη, εἰς τὰ «ἓξ βιβλία περὶ τῆς δημοκρατίας», ὅτι «ἡ πρώτη χρησιμότης τῆς ἱστορίας εἶναι νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν πολιτικήν ;».

Ὁ κόσμος ἐπλήρωσεν ἤδη ἀκριβὰ τὸν ἐγκληματικὸν παραλογισμὸν τῆς λησμοσύνης, ἣν εὐγενεῖς καρδίαι ἢ ἀπρόσεκτα πνεύματα τόσον συχνάκις συνεταύτισαν πρὸς τὴν ἐπιείκειαν. Δὲν ὑπάρχει συνεπῶς χρησιμώτερον καὶ εὐγενέστερον ἔργον ἀπὸ τὴν προσπάθειαν ἑρμηνεύσεως τῶν διδαγμάτων τῆς προσφάτου καὶ παλαιοτέρας ἱστορίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν σκοπὸν παντὸς σκεπτομένου καὶ πολιτισμένου ἀνθρώπου τῆς ἐποχῆς μας, ἤτοι τὴν σταθεροποίησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ.

***

Δύο παγκόσμιαι συμφοραί, αἵτινες ἔπληξαν τὴν ἀνθρωπότητα ἐντὸς μιᾶς μόνον γενεᾶς, ἀποτελοῦν διὰ τὸν ἱστορικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν ἡγέτην ἀπέραντον ἔδαφος παρατηρήσεων ἱκανὸν νὰ ὁδηγήσῃ τὴν δρᾶσιν μας σήμερον. Πλήρης ἀνάλυσις τῶν γεγονότων ἄτινα συνέτεινον εἰς τὰς συμφορὰς ταύτας καὶ προσπάθεια διερευνήσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ αἰτίων καὶ ἀποτελεσμάτων μεταξὺ των θὰ ἠδύναντο νὰ τροφοδοτήσουν ὁλόκληρον σειρὰν παραδόσεων. Τοῦτο θὰ ὑπερέβαινε προφανῶς τὰ πλαίσια τῆς ὁμιλίας μου. Διὰ ταῦτα θέλω περιορισθῆ εἰς στενώτερον πλαίσιον, ἤτοι θὰ προσπαθήσω νὰ ἐπισημάνω μεταξὺ τῶν ἀ μ έ σ ω ν αἰτίων ἄτινα ὡδήγησαν εἰς τὸν πόλεμον, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα φαίνονται τὰ σοβαρώτερα. Θὰ δυνηθῶ οὕτω ν' ἀπαντήσω εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυρίως μᾶς ἀπασχολεῖ σήμερον, ἤτοι εἰς τὸ ἐρώτημα ἐάν, εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον, ἡ διπλωματία ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ πράξῃ διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν συμφορὰν καὶ ἐὰν ἐπωφελούμεθα σήμερον τῆς ἐμπειρίας της.

Ἐὰν κατορθώσω ν' ἀπαντήσω εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά, θὰ πιστέψω ὅτι ἐξετέλεσα τὴν ἀποστολήν μου ἀπόψε. Εἰς τὸν ἱστορικὸν ἢ εἰς τὸν φιλόσοφον ἀνήκει νὰ τὴν συμπληρώσῃ, ἐμβαθύνων περισσότερον εἰς τὰ ἄδυτα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς διαταραχὰς τῆς ἐποχῆς μας, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ μακρυνὰ αἴτια τῶν συμφορῶν μας.

Εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου ἐστηρίζετο κυρίως, ἐὰν ὄχι ἀποκλειστικῶς, ἐπὶ τῆς διπλωματίας, ἤτοι ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν δυνάμεων, τῆς balance of powers. Τὸ διεθνὲς δίκαιον ἀντέτασσε καθ' ἑαυτὸ πολὺ ὀλίγα ἐμπόδια εἰς πᾶσαν προσπάθειαν πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐπεκτάσεως. Ἡ ὀργάνωσις τῆς διεθνοῦς ζωῆς ἦτο ἀκόμη εἰς τὰς ἀρχάς της. Οὐδεμία δύναμις ἠδύνατο συνεπῶς νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν, εἰ μὴ ἡ δύναμις ἐκείνη ἣν θὰ ἠδύναντο νὰ συγκεντρώσουν τὰ ἴδια τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη.

Κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ δὴ μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς γερμανικῆς ἑνότητος, ἀποκατεστάθη μεταξὺ τῶν κρατῶν μία ἱκανοποιητικὴ ἰσορροπία δυνάμεων καὶ ἐπιρροῶν, ὀφειλομένη πρωτίστως εἰς τὸ πλῆθος

τῶν ἀντικρουομένων συμφερόντων, ἀλλ' ἐπίσης εἰς τὴν ἐπίμονον καὶ προσφυᾶ ἐργασίαν τοῦ «ἐντίμου μεσίτου» τῆς Εὐρώπης, τοῦ καγκελλαρίου Βίσμαρκ. Διὰ νὰ ὑπομνήσω ἐν ὀλίγοις τὴν εἰκόνα τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, θὰ σᾶς ἀναφέρω τὰς ὁδηγίας ἃς ὑπηγόρευσε τὴν 15ην Ἀπριλίου 1877, ἐκ Κίσσιγκεν, καὶ αἵτινες καθώριζον τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς του καὶ ἐπανευρίσκονται σχεδὸν λέξιν πρὸς λέξιν εἰς τὴν κατάστασιν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος μας.

«Ἀρ. 1. Μετάθεσις τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἀνταγωνισμῶν Ρωσίας καὶ Αὐστρίας πρὸς Ἀνατολάς.

«Ἀρ. 2. Ἡ Ρωσία δέον νὰ περιέλθῃ εἰς κατάστασιν ἀμύνης ἐπὶ τῶν ἀκτῶν της, ὥστε νὰ τῆς εἶναι πάντοτε αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη γερμανικῆς βοηθείας.

«Ἀρ. 3. Ἓν ἱκανοποιητικὸν status quo μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας.

«Ἀρ. 4. Ἀντίθεσις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς τὰς αἰγυπτιακὰς ὑποθέσεις, καί

«Ἀρ. 5. Στεναὶ σχέσεις μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας».

Προφυλαγμένη ἀπὸ τὴν εὐτυχῆ αὐτὴν σύγχυσιν καθ' ἣν αἱ ἐπιρροαὶ καὶ αἱ δυνάμεις ἐξουδετεροῦντο ἀμοιβαίως, ἡ Εὐρώπη ἀπήλαυσε ἀρκετὰ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰρήνης. Οὐδεὶς ἠσθάνετο εἰσέτι ἑαυτὸν ἀρκετὰ ἰσχυρὸν διὰ νὰ ταράξῃ τὴν λεπτὴν αὐτὴν ἰσορροπίαν καὶ νὰ διακινδυνεύσῃ οὕτω νὰ ἴδῃ ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ ἐγερθοῦν αὐτομάτως ἐναντίον του.

Εὐθὺς ὅμως ὡς αἱ δυνάμεις αἱ δημιουργηθεῖσαι διὰ τῆς ταχείας ἐκβιομηχανήσεως τῆς Γερμανίας, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς Ρωσίας καὶ τῶν αὐξανόντων ἀνταγωνισμῶν, οὓς ἡ οἰκονομικὴ ἐπέκτασις ἔσυρε μεθ' ἑαυτῆς, ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς σκηνῆς, ἡ δημιουργία πλέον ἐκτεταμένων καὶ πλέον συγκεκριμένων συμμαχικῶν συστημάτων ἐπεβλήθη ἀφ' ἑαυτῆς. Περισσότερον ἐκτεθειμέναι καὶ περισσότερον ἀνήσυχοι αἱ μεγάλαι δυνάμεις δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν ἀσφάλειάν των εἰς τὸ πλαλαιὸν σύστημα ἀμοιβαίας καὶ αὐτομάτου ἐξουδετερώσεως καὶ ἐσχημάτισαν συνασπισμούς.

Ἡ διπλωματικὴ ἀποκρυστάλλωσις μιᾶς καταστάσεως πραγμάτων, μέχρι τότε ρευστῆς, θέτουσα ἀντιμέτωπα δύο σημαντικὰ συγκροτήματα, τὴν τριπλῆν συμμαχίαν καὶ τὴν τριπλῆν συνεννόησιν, εἶχε τὸ καλὸν νὰ συγκρατήσῃ ἐπὶ εἰκοσαετίαν τὰς ἐκτοξευθείσας ὑπὸ τῶν νέων μεγάλων βιομηχανικῶν δυνάμεων, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσίας, δυνάμεις καὶ τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ ἀποικιακοὺς ἀνταγωνισμούς. Ἡ «ἔνοπλος εἰρήνη» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπῆρξε παρὰ ταῦτα μία πραγματικὴ εἰρήνη, καὶ σειρὰ ὁλόκληρος μεγάλων διεθνῶν κρίσεων—Μαρόκον, Αἴγυπτος, Βοσνία, Βαλκανικοὶ Πόλεμοι—διεκανονίσθησαν ἄνευ συγκρούσεως.

Τὸ νέον αὐτὸ σύστημα ἰσορροπίας περιεῖχεν ὅμως μίαν κεφαλαιώδη ἀδυναμίαν ἣν δέον νὰ ἴδωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἐφ' ὅσον ὄχι μόνον ὡδήγησεν εἰς τὴν τελικὴν σύγκρουσιν, ἀλλὰ μᾶς ὁδηγεῖ εὐθέως εἰς τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἔχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν σήμερον καὶ περὶ τῶν ὁποίων θὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐντὸς ὀλίγου.

Διὰ νὰ δυνηθῇ ἕνα διπλωματικὸν σύστημα, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας—ἢ κατὰ νεωτέραν ἔκφρασιν: ἐπὶ τῆς ἀποθαρρύνσεως τῆς ἐπιθέσεως—ν' ἀποδώσῃ ἀποτελέσματα, εἶναι ἀπαραίτητον ἡ ἰσορροπία νὰ εἶναι πραγματικὴ καὶ μόνιμος καὶ τοῦτο τόσον ἀπὸ στρατιωτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ διπλωματικῆς ἀπόψεως. Ἵνα ἔχῃ ἀξίαν διπλωματικὸν σύστημα ἰσορροπίας δέον νὰ ἐκφράζῃ πραγματικὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν ὑφισταμένων καὶ προσδοκωμένων δυνάμεων, καὶ ἡ ἰσορροπία αὕτη νὰ διατηρηθῇ μονίμως. Ἄλλως τὸ σύστημα θὰ διαστρεβλωθῇ ἐν τῇ οὐσίᾳ του καὶ δὲν θὰ φέρῃ ἀποτελέσματα. Ἡ ἐξασφάλισις, ἣν ὑποτίθεται ὅτι προσφέρει εἰς τοὺς συμμετέχοντας αὐτοῦ θ' ἀποδειχθῇ ἀργὰ ἢ γρήγορα φανταστικὴ καὶ θὰ ἠδύνατο μάλιστα νὰ εἶναι ἐπικίνδυνος, ἐφ' ὅσον τοὺς ὠθεῖ νὰ ἐκτεθοῦν εἰς κινδύνους οὓς ἡ πραγματική τους δύναμις δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ.

Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη κατὰ τὰ ἔτη ἄτινα προηγήθησαν τοῦ πολέμου τοῦ 1914 καὶ τοῦτο ἐπὶ δύο ἐπιπέδων: ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ.

Ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ πεδίου, ἡ ἐξασθένησις τῆς Ρωσίας κατόπιν τοῦ πολέμου τοῦ 1904 ἐν Ἄπω Ἀνατολῇ εἶχεν ἀνατρέψει τὰς βάσεις τῆς ὑφισταμένης ἰσορροπίας. Ἂν καὶ δὲν θέλω νὰ γενικεύσω τὴν σημασίαν ἑνὸς μόνον στοιχείου εἰς τόσον περίπλοκον κατάστασιν, δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ κατάπωσις τῆς ρωσικῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία σειρᾶς ἐσφαλμένων ὑπολογισμῶν, οἵτινες ὡδήγησαν τελικῶς εἰς τὸν πόλεμον. Εἰς τὰ αὐστριακὰ ἀρχεῖα, τὰ δημοσιευθέντα τὸ 1930 ὑπὸ τοῦ Ballhaus Platz, ὑπάρχει τὸ κείμενον μιᾶς ἐξόχως ἀποκαλυπτικῆς συνομιλίας μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ κόμητος Μπερχτόλντ, ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρο—Οὐγγαρίας, κατ' Ὀκτώβριον 1913, ἐν σχέσει πρὸς τὰς βαλκανικὰς ἀνωμαλίας, αἵτινες ἠκολούθησαν τὸν πόλεμον: «Εἶμαι μαζί σας, ἔλεγεν ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ σύρω τὴν σπάθην εἰς οἱονδήποτε σημεῖον ἡ δρᾶσις σας θὰ τὸ ἀπήτει. Ἡ Ρωσία δὲν δύναται νὰ πολεμήσῃ ἐπὶ ἓξ ἔτη».

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Κόνραντ φὸν Χέτζεντορφ, ἀρχηγὸς τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου, ἐξηγεῖ διὰ μακρῶν εἰς τὸν Β' καὶ τὸν Γ' τόμον τῶν ἀπομνημονευμάτων του (Aus meiner dienstzeit) πῶς ἀπὸ τὸ 1908 μέχρι τοῦ 1913 εἶχε ἐπιμόνως ὠθήσει πρὸς πόλεμον, γνωρίζων ὅτι ἡ ἐξασθένησις τῆς Ρωσίας προσέφερε μεγάλας πιθανότητας ἐπιτυχίας τῶν σχεδίων του.

«Ἐπεδίωξα ὅπως χρησιμοποιηθῇ ἡ πιθανότης αὕτη, ἐξηγεῖ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ. ἀλλ' εἰς μάτην... Ἤδη (1913) δὲν μᾶς μένει πλέον παρὰ νὰ ἀναμείνωμεν νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ ἐχθροί μας. Ἡ πρωτοβουλία ἐπέρασεν εἰς τὴν Ἀντάντ».

Ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ πεδίου, ἀφ' ἑτέρου, τὸ σύστημα ἰσορροπίας ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίζετο ἡ εἰρήνη, ἔπασχεν ἀπὸ ἄλλας ἀδυναμίας ἐξ ἴσου σημαντικάς. Οἱ δεσμοὶ οἱ συνδέοντες τὰς δυνάμεις τῆς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως, νομικῶς ἀσαφεῖς ἐξ ἀρχῆς, ἐδημιούργουν κατ' ἀκολουθίαν ἀμφιβολίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν λειτουργίαν των ἐν δεδομένῃ περιπτώσει. Ἡ ἰδιάζουσα κατάστασις τῆς βρεταννικῆς αὐτοκρατρίας, καθίστα ὡσαύτως λίαν προβληματικὴν τὴν ἐπέμβασίν της ἐν περιπτώσει συγκρούσεως ἐν Εὐρώπῃ. Δι' αὐτὸ αἱ ὑποχρεώσεις της ἔναντι τῆς Γαλλίας εἶχαν λάβει τὴν μορφὴν «ἐπιτελικῶν συνομιλιῶν» μὴ δεσμευουσῶν τὰς κυβερνήσεις, εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε ὅταν, τὸ 1912, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν βαλκανικῶν πολέμων, ὁ σὲρ Ἐδουάρδος Γκρέϋ εἶχε πιεσθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν συνεδριάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ παράσχῃ διασαφήσεις ἐπὶ τῶν συμβατικῶν δεσμεύσεων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἀπήντησεν ὅτι «δὲν συμβαίνει τίποτε ἄλλο εἰ μὴ συνομιλίαι τινες μεταξὺ ναυτικῶν».

Ἡ τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων δὲν παρῆλθεν ἀσφαλῶς ἀπαρατήρητος ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ ὁδοφράγματος. Αἱ κεντρικαὶ αὐτοκρατορίαι ἐσχημάτισαν οὕτω τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἐν περιπτώσει κρίσεως, ἡ Ἀντάντ θὰ ἐξηρθροῦτο. Ἡ βοσνιακὴ κρίσις τοῦ 1908 ἐφαίνετο ἐπιβεβαιοῦσα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ὁ Ἰσβόλσκυ, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς Ρωσίας ἔλεγε τότε (Μάρτιος 1909) εἰς τὸν βρεταννὸν πρέσβυν : «ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἐτῶν ἡ Ρωσία θὰ ἔχῃ ἐπαρκῶς ἀποκαταστήσει τὰς δυνάμεις της ἵνα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὁμιλῇ μὲ ἄλλον τόνον. Αἱ δύο κεντρικαὶ αὐτοκρατορίαι τὸ ἐγνώριζον καλῶς καὶ δὲν ἠθέλησαν ν' ἀφίσουν τὴν στιγμὴν νὰ παρέλθῃ. Ἐν ὀλίγοις τὸ αὐστρο—γερμανικὸν συγκρότημα ἀπεδείχθη σταθερώτερον ἀπὸ τὴν τριπλῆν συνεννόησιν». Δὲν θὰ εἴχαμε πολλὰ νὰ εἴπωμεν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἤτοι κατὰ πόσον ἡ ἀδυναμία τῶν μεταξὺ τῶν δυνάμεων τῆς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως δεσμῶν συνέβαλεν εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1914. Θὰ περιορισθῶ νὰ ἀναφέρω ὅσα εἶχε γράψει κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἷς τῶν μεγαλυτέρων δημοσίων λειτουργῶν τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Εὐρώπης, ὁ σὲρ Ἄρθουρ Νί-

κολσον. ὁ μετέπειτα λόρδος Κάρνοκ, τότε ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν. Τὰ λόγια αὐτὰ ἀξίζουν ἀσφαλῶς νὰ ὑπομνησθοῦν ἐφ' ὅσον ἔχουν σήμερον ἀκόμη μίαν σημασίαν, ἣν εὐκόλως θὰ μαντεύσητε :

«Εἶμαι βέβαιος, ἔγραφε τὴν 21ην Μαρτίου 1913 εἰς τὸν σὲρ Λουὶ Μάλλετ, ὅτι ἐὰν ἡ τριπλῆ συνεννόησις ἠδύνατο νὰ μετατραπῇ εἰς ἑτέραν τριπλῆν συμμαχίαν, ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ μίαν ἢ δύο γενεάς. Αἱ συνεννοήσεις ἐπαρκοῦν δι' ὀλίγον χρόνον ἀλλ' ἀποτελοῦν λίαν ἀτελεῖς συνδυασμούς, ἐφ' ὅσον δὲν διαθέτουν οὐδὲν ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν συμμαχιῶν καὶ δύνανται ν' ἀποσυντεθοῦν μὲ τὴν παραμικρὰν διαφοράν. Φοβοῦμαι ὅτι ἐὰν ἐπήρχετο σύγκρουσις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, θὰ ἐμέναμεν ἀναποφάσιστοι ὅσον ἀφορᾷ τὴν τηρητέαν στάσιν μέχρις οὗ εἶναι πολὺ ἀργά». Γνωρίζομεν σήμερον ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη.

Δυνάμεθα, οὕτω, διὰ νὰ κλείσωμεν τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς κεκτημένης πείρας μας, νὰ συγκρατήσωμεν δύο γεγονότα ἅτινα, χωρὶς νὰ εἶναι ἀσφαλῶς τὰ μόνα, συνέβαλον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο εἰς τὴν τελικὴν συμφοράν: Ἡ ἀνισορροπία τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων μεταξὺ τῶν δύο ὁμάδων κρατῶν ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν διπλωματικῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν δυνάμεων τῆς Ἀντάντ ἀφ' ἑτέρου. Σύστημα ἀσφαλείας στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων ἀπαιτεῖ, διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, πραγματικὴν ἰσότητα εἰς τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ ἀπόλυτον σαφήνειαν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων, ὥστε νὰ πείσουν αὗται τὸν ἐνδεχόμενον ἀντίπαλον ὅτι θέλουν πραγματικῶς ἐφαρμοσθῇ. Τυπικὴ ἰσότης προκύπτουσα ἀπὸ ἀμφισβητουμένας ἢ ἀμφιβόλους ὑποχρεώσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσῃ. Ὡσαύτως διπλωματικὴ ἰσότης ἀνεπαρκῶς στηριζομένη ἐπὶ ἰσότητος ἐξοπλισμῶν κινδυνεύει νὰ μὴ ἔχῃ οὐδὲν ἀποτέλεσμα. Ἐπειδὴ ἀπέτυχεν κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, ἐνῷ ἐστηρίζετο ἐπὶ συστήματος ἰσορροπίας, ἡ διπλωματία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπεδείχθη κατωτέρα τῆς ἀποστολῆς της καὶ θὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς ἱστορίας τὴν εὐθύνην διὰ μίαν ἄνευ προηγουμένου συμφοράν.

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, βλέπομεν ὅτι τὰ προηγηθέντα τούτου ἔτη εἶναι ἐξ ἴσου πλούσια εἰς ἐμπειρίαν, ἀλλὰ διαφορετικῆς φύσεως. Πράγματι ἐάν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, τὸ σύστημα ἰσορροπίας δὲν ἐλειτούργησε καλῶς δι' οὓς λόγους εἴδομεν ἀνωτέρω, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου δὲν ἐλειτούργησε καθόλου. Ἡ ἀνθρωπότης ἐνόμισεν ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει νέον σύστημα ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης, τὸ σύστημα τῆς «συλλογικῆς ἀσφαλείας» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Αἱ ὑψηλαὶ ἀρχαὶ αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ σύμφωνον, ὡς καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς Κ.Τ.Ε., ἐφάνησαν ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καταστήσουν ἀδύνατον ἐπιθετικὸν πόλεμον. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπερρίφθη μετ' ἀποτροπιασμοῦ πᾶς ὑπαινιγμὸς περὶ τῶν παρωχημένων σχημάτων τῆς Balance of powers καὶ ὅλοι ἔσπευσαν νὰ ἀφοπλισθοῦν.

Αἱ ἀδυναμίαι τοῦ συστήματος τούτου δὲν ἤργησαν, φυσικῷ τῷ λόγῳ, νὰ καταστοῦν ἐμφανεῖς, διὰ τοὺς μεμυημένους τοὐλάχιστον.

Πράγματι, ἐνῷ τὸ σύστημα τοῦτο τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας, στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ status quo καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῶν κρατῶν—μελῶν, καθίστα σχεδὸν ἀδύνατον πᾶσαν ἐπανόρθωσιν ἀδικιῶν τινων ἐπιβληθεισῶν διὰ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης καὶ ἐχώριζεν τὸν κόσμον εἰς δύο ἐχθρικὰ στρατόπεδα, καθίστα συγχρόνως ἄκρως προβληματικὴν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κοινῆς θελήσεως διὰ τῆς χρήσεως τῶν κυρώσεων. Τὸ δίκαιον, περιοριζόμενον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τὰ πλαίσια τοῦ beati possidentes, ἐστερεῖτο συγχρόνως τῆς δυνατότητος ἐπιβολῆς του, ἤτοι τῆς ὑλικῆς ἰσχύος. Τὴν μόνην φορὰν καθ' ἣν ἐγένετο πράγματι λόγος νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ κυρώσεις ἐναντίον κράτους κηρυχθέντος

ὡς ἐπιτιθεμένου, αἱ κυρώσεις αὗται παρέστη ἀναγκαῖον νὰ ὀργανωθοῦν εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνίας καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς κόλπους της. Αἴσθημα ἀνικανότητος καὶ ἐλλείψεως ρεαλισμοῦ κατέλαβε ὅλους ἐκείνους οἵτινες εἶχον μάτια διὰ νὰ βλέπουν. Ἀλλά, ἡ πορεία τῶν ἰδεῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀκολουθοῦσα δρόμον ὅστις συχνάκις ἐκφεύγει τῶν χειρῶν τῶν πρωτεργατῶν των, τοὺς κατέστησεν συντόμως αἰχμαλώτους τῶν οὕτω δημιουργηθεισῶν αὐταπατῶν. Ἡ ἱερὰ ἀποστροφὴ ἣν προεκάλουν αἱ λέξεις «ἰσορροπία δυνάμεων» καὶ «συμμαχίαι» ἐξέφυγεν παντὸς ἐλέγχου μέχρι παραλογισμοῦ. Τὰ καλύτερα πνεύματα ἠσθάνθησαν ἀνίκανα πρὸ τοῦ κύματος τῶν ρητορισμῶν καὶ τῶν αὐταπατῶν. Τὸ ἀγγλικὸν ἐργατικὸν κόμμα ἀπεφάσιζεν, κατὰ τὸ ἐτήσιον συνέδριόν του εἰς Λάϊσεστερ τὸν Ὀκτώβριον 1933, ὅτι «καταδικάζει τὴν θεωρίαν καθ' ἣν τὰ ὅπλα δημιουργοῦν τὴν ἀσφάλειαν καὶ διακηρύττει τὴν ἀπόλυτον ἀντίθεσίν του εἰς πᾶσαν μορφὴν ἐπανεξοπλισμοῦ οἱασδήποτε χώρας ὑφ' οἱασδήποτε συνθήκας. Καὶ διὰ νὰ εἶναι ἔτι σαφέστερος ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματος λόρδος Πόνσομπυ, διεκήρυττε τὴν 13ην Μαρτίου 1935 εἰς τὴν βουλὴν τῶν λόρδων:

«Μονόπλευρος ἀφοπλισμός: Ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας!».

Καὶ ὁ κύριος Λέων Μπλούμ, πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας, ἔλεγεν εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν ἐπομένην τῆς ἀποτυχίας τῶν κυρώσεων, κατ' Ἰούλιον 1936: «Ἡ συλλογικὴ ἀσφάλεια δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο τί ἀπὸ ὄργανον εἰρήνης καὶ ἡ χρησιμοποίησίς της δὲ δύναται κανονικῶς νὰ συνεπάγεται κίνδυνον πολέμου. Τὸ τοιοῦτον σημαίνει ὅτι, διὰ νὰ εἶναι πλήρης ἡ συλλογικὴ ἀσφάλεια, δέον νὰ συνδέηται μετὰ τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ὁ ἀφοπλισμὸς ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τῆς διαιτησίας καὶ τὴν κύρωσιν τῶν κυρώσεων».

Αἱ λέξεις αὗται ἐλέγοντο κατ' Ἰούλιον 1936, ἤτοι 4 μῆνας μετὰ τὴν αὐθαίρετον ἀνακατάληψιν τῆς Ρηνανίας ὑπὸ τῆς χιτλερικῆς Γερμανίας, ἐν καὶ ἥμισυ ἔτος μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἐπανοπλισμοῦ της καὶ δύο περίπου ἔτη μετὰ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Δὲν εἶναι συνεπῶς ἐκπληκτικὸν ὅτι, ὅταν ὁ κίνδυνος ἐνεφανίσθη εἰς ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν καὶ ὅταν ἤρχισαν φρενιτιώδεις προσπάθειαι διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινῆς ἀμύνης, ἦτο πλέον πολὺ ἀργά. Ἐχρειάσθη τότε νὰ αὐτοσχεδιασθοῦν συμμαχίαι καὶ νὰ πολλαπλασιασθοῦν αἱ προσπάθειαι ἵνα ἀνακτηθῇ τὸ τόσον ἐπιπολαίως θυσιασθὲν ἔδαφος. Εἰς μνημειώδη συνεδρίασιν τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, τὴν 18ην Νοεμβρίου 1936, ὁ πρωθυπουργὸς Μπώλντγουΐν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐρωτήσεων ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ βρεταννικοῦ ἐπανοπλισμοῦ, ἔδωσεν εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ἥτις ἀξίζει ν' ἀναφερθῇ διότι δὲν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ εἶναι ἀληθὴς διὰ σήμερον ὡς καὶ δι' αὔριον:

«Μία δημοκρατία δύναται πράγματι νὰ καθυστερῇ κατὰ δύο ἔτη ἐν σχέσει πρὸς μίαν δικτατορίαν. Εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν ὑπάρχει πράγματι καθυστέρησις. Ἀλλὰ διατὶ συμβαίνει τοῦτο ;

...Μία δημοκρατία δέον νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης ν' ἀλλάξῃ πολιτικήν... Εἶναι ἑπομένως λίαν φυσικὸν ὅτι ἐχρειάσθησαν δύο ἢ περισσότερα ἔτη διὰ νὰ πεισθῇ χώρα τόσον βαθέως ἀφωσιωμένη εἰς τὴν εἰρήνην ὡς ἡ ἰδική μας ὅτι, ἀντιθέτως, ὀφείλει νὰ ἐπανοπλισθῇ ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης».

Ἀλλ' ὁ ἀντίπαλος, συναισθανόμενος τὴν τεχνικήν του ὑπεροχήν, δὲν εἶχεν ἀσφαλῶς οὐδένα λόγον νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἄλλους ὅπως ἀνακτήσουν τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφος, εἰς τρόπον ὥστε αἱ καθυστερημέναι προετοιμασίαι τῶν δυτικῶν δυνάμεων ἀντὶ νὰ ἐνεργήσουν ὡς ἐμπόδιον, ἔμελλον μοιραίως νὰ ἐπισπεύσουν τὴν σύγκρουσιν.

Οὕτω, διότι ἠγνόησεν τὰ διδάγματα μακρᾶς πείρας τῆς ζωῆς τῶν λαῶν καὶ διότι παρεσύρθη ἀπὸ τὴν αὐταπάτην ὅτι μία διεθνὴς ὀργάνωσις, οἵα καὶ ἂν ἦτο αὕτη, ἦτο ἱκανὴ καθ' ἑαυτὴν νὰ ὑποκαταστήσῃ τὰς ἐγγυήσεις μιᾶς ἰσορροπίας πραγματικῶν δυνάμεων, ἡ ἀνθρωπότης ἐβυθίσθη ἐκ νέου εἰς τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ αἱματηροτέρου

τῶν πολέμων. Καὶ ἐχρειάσθη ὅπως, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀρχικῶν συμφορῶν καὶ κατόπιν σειρᾶς οὐρανοπέμπτων σφαλμάτων τῶν ἀντιπάλων του, ἀνασχηματισθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἐπιχειρήσεων ἡ τόσον μέχρι τοῦδε περιφρονημένη ἰσορροπία τῶν δυνάμεων, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἵνα ἀπαλλαγῇ ὁ δημοκρατικὸς κόσμος μιᾶς μεγαλυτέρας ἀκόμη συμφορᾶς, ἤτοι τῆς ἀπωλείας τῆς ἐλευθερίας του.

Ὅσον ἀκριβὰ καὶ ἂν ἐκόστισε τὸ μάθημα τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀνυπολόγιστον ἀξίαν, ἐφ' ὅσον εἰσακουσθῇ καλῶς! Διότι ἐντὸς τοῦ κλίματος εὐημερίας, ἱκανοποιήσεως καὶ αὐταπάτης, ὅπερ εἶναι συχνάκις τὸ κλῖμα τῆς δημοκρατίας, εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ εὑρίσκουν πολλὴν ἀπήχησιν τὰ βίαια φάρμακα τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῆς ἰσότητος τῶν δυνάμεων. Εἶναι ἀφ' ἑτέρου πρὸς τιμὴν τῶν ἐλευθέρων χωρῶν ὅτι προτιμοῦν νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς τὰς φυσικὰς ἀντιδράσεις τῆς ζωῆς, εἰς τὴν ἔμφυτον ψυχικὴν ἀντίστασιν τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων καὶ εἰς τὴν σοφίαν τῶν δημοσίων συζητήσεων, καὶ ὅτι περιφρονοῦν ἀγερώχως τὰς σκληρὰς πραγματικότητας τῆς διεθνοῦς ζωῆς. Ὅσον ἰσχυραὶ ὅμως καὶ ἂν εἶναι αἱ δυνάμεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ὑποκαταστήσουν τὰς ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις ἃς μόνον ἡ ἰσότης δυνάμεων δύναται νὰ παράσχῃ. Ἡ εἰρήνη δὲν ἔρχεται μόνη της ὡς καρπὸς ὡριμάσας εἰς τὸν ἥλιον τῆς ἀμεριμνησίας καὶ τῆς καλῆς θελήσεως. Δὲν ἐξυπηρετεῖται μόνον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὴν ἐπιθυμεῖ τις. Ἐν τῇ σημερινῇ καταστάσει τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ εἰρήνη δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὸ ἐπίπονον προϊὸν τῆς καθημερινῆς ἀντιπαραθέσεως συμφερόντων, δυνάμεων καὶ ἰδεῶν, αἵτινες προσαρμόζονται οὕτω μεταξύ τους δι' ἀμοιβαίου περιορισμοῦ.

Εἶναι, τρόπον τινά, μία νίκη, νίκη ἐπὶ τῶν δυνάμεων τοῦ ἐγωϊσμοῦ τόσον τῶν ἄλλων ὅσον καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων. Προκύπτει φυσικῶς ἀπὸ τὰς ὑπὸ τῆς ζωῆς δημιουργουμένας ἀντιθέσεις, κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ Ἡρακλείτου: «Καὶ πάντα κατ' ἔριν γίγνεσθαι καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην εἶναι ἁρμονίαν».

Τὰ σκληρὰ ταῦτα μαθήματα τῆς πείρας ὠφέλησαν ἆρά γε; Ναί. Παρ' ὀλίγον ὅμως νὰ μὴ χρησιμεύσουν τὴν ἐπομένην τοῦ πολέμου. Ἐχρειάσθη ἡ θρασεία ἀπάρνησις τῶν συμφωνιῶν τῆς Γιάλτας καὶ τῆς Τεχεράνης, ἡ κατάληψις μεγάλου μέρους τῆς Εὐρώπης κατόπιν νοθευμένων ἐκλογῶν, ἡ μεγάλη ἔξωθεν προκληθεῖσα κομμουνιστικὴ ἀνταρσία ἐν Ἑλλάδι, τὸ πραξικόπημα τῆς Πράγας καὶ ὁ ἀπλοκλεισμὸς τοῦ Βερολίνου διὰ νὰ εἰσέλθουν αἱ δυτικαὶ δυνάμεις καὶ διὰ νὰ λάβουν τὴν ἀπόφασιν νὰ ὀργανώσουν τὴν εἰρήνην, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν κατὰ τρόπον ρεαλιστικόν. Οὕτω, ἐγεννήθη ἡ συνθήκη τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπεκράτησε πλέον ἀπολύτως ἡ λογική. Μὲ ρεαλισμὸν καὶ ὀρθολογισμόν, οἵτινες ἐσαεὶ θὰ τιμοῦν τοὺς συντάκτας του, ἡ συνθήκη τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ἠκολούθησε μὲ συνέπειαν τὰς θεμελιώδεις ἰδέας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐγεννήθη. Ὄχι μόνον ὥθησαν τὸν αὐτοματισμὸν τῆς συμμαχικῆς ῥήτρας μέχρι τοῦ τελευταίου δυνατοῦ ὁρίου, ἀλλὰ προέβλεψαν καὶ ὠργάνωσαν εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τὴν συγχώνευσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἐξασφαλίζοντες ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς εἰρήνης τὴν ἑνότητα στρατιωτικῆς ἡγεσίας καὶ τὴν συνοχὴν τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων. Ἡ παρουσία τῶν βρεταννικῶν καὶ ἀμερικανικῶν δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἔδωσεν εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν ταύτην τῆς στρατιωτικῆς προσπαθείας ἀδιαμφισβήτητον καὶ πανηγυρικὴν καθιέρωσιν.

(Συνεχίζεται)

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4. Χαρακτηρισμὸς τῶν λοὺπ ὡς ράντιαλ καὶ οὔλναρ.
5. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τύπου ἄρ.

***

4. Χαρακτηρισμὸς τῶν λοὺπ ὡς ράντιαλ καὶ οὔλναρ.

Ἀποκαλοῦνται «ράντιαλ» ἢ «οὔλναρ», κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Χένρυ, τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν δευτέραν ὁμάδα, δηλαδὴ τῶν λούπς τῶν ὁποίων τὸ ἄνοιγμα τῶν κολποειδῶν θηλοειδῶν γραμμῶν κατευθύνεται : α) πρὸς τὸ ὀστοῦν τῆς κερκίδος, δηλαδὴ πρὸς τὸν ἀντίχειρα ἢ β) πρὸς τὴν ὠλένην, δηλαδὴ πρὸς τὸν ὠτίτην. Ὁ τύπος τοῦ λοὺπ τοῦ ὁποίου τὸ ἄνοιγμα τῶν κολπώσεων κατευθύνεται πρὸς τὸ ὀστοῦν τῆς ὠλένης, ἤτοι πρὸς τὸν ὠτίτην ἀποκακεῖται «λοὺπ—οὔλναρ» καὶ τοῦ λοὺπ τοῦ ὁποίου τὸ ἄνοιγμα τῶν κολποειδῶν γραμμῶν κατευθύνεται πρὸς τὸ ὀστοῦν τῆς κερκίδος, ἤτοι πρὸς τὸν ἀντίχειρα, ἀποκαλεῖται «λοὺπ—ράντιαλ».

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα κατὰ τὴν λῆψιν ἀποτυποῦνται ἐπὶ εἰδικῶν ἐντύπων (δακτυλοσκοπικῶν δελτίων) ὀνομαζομένων, ἀρχῆς γενομένης εἰς τὴν μέθοδον τοῦ Χένρυ καὶ Χοῦβερ, ἐκ τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος.

Ἑκάστου δακτύλου μετὰ τὴν χρῶσιν του διὰ τῆς εἰδικῆς μελάνης τὸ ἀποτύπωμα ἀποτυποῦται ἐντὸς τοῦ καθωρισμένου δι' αὐτὸ τετραγωνιδίου, λ.χ. δεξιὸς ἀντίχειρ. δεξιὸς δείκτης, ἀριστερὸς ἀντίχειρ, ἀριστερὸς δείκτης κ.ο.κ. Δέον ὅμως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι τὸ ἄνοιγμα τῆς κατευθύνσεως τῶν κολπώσεων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου παρουσιάζεται ἀντίστροφον, δηλαδὴ αἱ κολπώσεις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς (ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου μόνον διότι ἐπὶ τῆς χειρὸς ἐμφανίζονται κανονικὰ) δέον νὰ κατευθύνωνται πρὸς τὸν ὠτίτην διὰ νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς «ράντιαλ» καὶ πρὸς τὸν ἀντίχειρα διὰ νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς «οὔλναρ».

Ὁ κανὼν οὗτος δὲν ἰσχύει φυσικὰ διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἀποτυπώματα τῆς δεξιᾶς χειρὸς διότι ἡ ἀποτύπωσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ δελτίου ἐνεργεῖται κατὰ τὴν φυσιολογικὴν σειρὰν τῶν δακτύλων, ἐνῷ ἡ ἀποτύπωσις τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐνεργεῖται ἀντιστρόφως. Πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας ταύτης ἀρκετὰ ἐγκληματολογικὰ γραφεῖα ἄρχονται τὴν λῆψιν τῶν ἀποτυπωμάτων ἐκ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ δὴ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ὠτίτου καὶ τὴν περατώνουν διὰ τῆς λήψεως τοῦ ἀριστεροῦ ἀντίχειρος, δηλαδὴ εἰς ὃ σημεῖον, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Χένρυ, ἀποτυποῦται ὁ ἀριστερὸς ἀντίχειρ, ἀποτυποῦται ὁ ἀριστερὸς ὠτίτης κατόπιν ὁ ἀριστερὸς παράμεσος, μεσαῖος, δείκτης καὶ τέλος ὁ ἀντίχειρ. Οὕτω καὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς κατευθύνσεως τοῦ ἀνοίγματος τῶν κολποειδῶν γραμμῶν ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου παρουσιάζεται πλέον κανονικῶς. Τὸ θέμα τοῦτο πρακτικῶς τὸ λύομεν ὡς ἑξῆς. Τοποθετοῦμεν τὰ δάκτυλα τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς χειρός μας ἄνωθεν τῶν ἀντιστοίχων σημείων τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου καὶ διαπιστοῦμεν τίνων ἐξ αὐτῶν τὸ ἄνοιγμα τῶν κολποειδῶν γραμμῶν κατευθύνονται πρὸς τὸν ἀντίχειρα καὶ τίνων πρὸς τὸν ὠτίτην καὶ τὰ μὲν χαρακτηρίζομεν ὡς «λούπς-ράντιαλ». τὰ δὲ ὡς «λούπς-οὔλναρ».

5. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τύπου ἄρς.

Εἰς τὴν πρώτην γενικὴν ὁμάδα κατατάσσονται τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα

Σχέδιον 70

Σχέδιον 70α

Σχέδιον 70β

τῶν ὁποίων αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ ἀποτελοῦνται ἐκ δύο μόνον συστημάτων γραμμῶν, ἤτοι τῶν ὁριζοντίων καὶ τῶν καμπύλων. Αἱ θηλοειδεῖς αὗται γραμμαὶ ἄρχονται

Σχέδιον 70γ

Σχέδιον 70δ

Σχέδιον 70ε

ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος καὶ κατευθύνονται καὶ περατοῦνται πρὸς τὴν ἑτέραν. Καὶ τοῦ μὲν πρώτου συστήματος αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ

Σχέδιον 70ζ

Σχέδιον 70η

Σχέδιον 70θ

εἶναι εὐθεῖαι ἢ ἐλαφρῶς κυματοειδεῖς τοῦ δευτέρου δὲ καμπύλαι ἢ κυματοειδεῖς.

Ὁ τύπος τῶν ἄρς εἶναι ὁ πλέον ἁπλοῦς τύπος τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, διὸ καὶ εὐκόλως διακρίνεται. Αἱ εἰκόνες 70 ἕως καὶ 70λ δεικνύουν ἀποτυπώματα τύπου ἄρς. Βεβαίως καὶ ὁ τύπος οὗτος τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δὲν ἀποτελεῖται

Σχέδιον 70ι

Σχέδιον 70κ

Σχέδιον 70λ

μόνον ἐξ εὐθειῶν καὶ καμπύλων γραμμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων σχημάτων καὶ μορφῶν, οἷον ἐκ μεμονωμένων γραμμῶν, διαχωριζομένας—(δίκρανα) νησίδας, στίγματα (τελεῖαι)—τερματιζούσας καὶ λοιπῶν σχημάτων γραμμάς. Οὐχ ἧττον ὅμως

Σχέδιον 71

Σχέδιον 71α

Σχέδιον 71β

ὅλαι αἱ γραμμαὶ αὗται τείνουν πρὸς τὴν γενικὴν μορφὴν τοῦ σχήματος τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου συστήματος, δηλαδὴ ἐκκινοῦν ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος καὶ καταλήγουν ἢ τείνουν νὰ τερματίσουν ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς αὐτοῦ. Περὶ τὸ κέντρον δὲ τοῦ ἀποτυπώματος αἱ γραμμα, ἰδιαιτέρως τοῦ δευτέρου συστήματος, ἀνέρχονται καὶ σχηματίζουν οὕτω καμπύλην ἢ ἔχουν ἐλαφρῶς κυματοειδῆ ἐμφάνισιν. Αἱ εἰκόνες 71, 71α καὶ 71β δεικνύουν ἀποτυπώματα τύπου ἄρς.

(Συνεχίζεται)

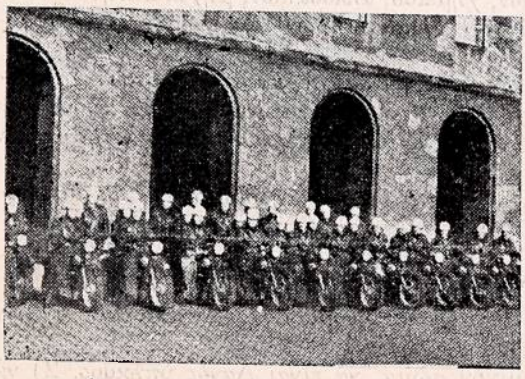
Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «The police chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Δ. ΛΙΟΝΤΟΥ**

Ἡ Δανία εἶναι μία συνταγματικὴ μοναρχικὴ χώρα, ὅπως αἱ ἄλλαι ἀδελφικαὶ τοιαῦται, Νορβηγία—Σουηδία. Αὕτη εἶναι μία χώρα, ἐκ τῶν πλέον προοδευτικῶν τοῦ κόσμου, τόσον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ὅσον καὶ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ κοινωνικὴν πρόνοιαν. Ἔχει ἔκτασιν 16.500 τετραγωνικῶν μιλίων καὶ εἶναι μία ἐκ τῶν πλέον μικροτέρων Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν. Ὁ πληθυσμός της ἀνέρχεται εἰς 4.500.000 κατοίκους καὶ συμπεριλαμβάνει εἰς τὴν ἔκτασίν της ἄνω τῶν 400 μικρῶν νήσων, ἐκ τῶν ὁποίων 100 μόνον κατοικοῦνται.

Ἔχει ἀνεπτυγμένον τὸ σύστημα αὐτοδιοικήσεως, μὲ εὐρεῖαν δικαιοδοσίαν καὶ διαχωρίζεται εἰς 26 κυβερνητικὰς περιοχὰς (Νομαρχίας) μὲ ἕνα κυβερνήτην ἐπὶ κεφαλῆς, ὑπεύθυνον εἰς τὴν περιοχήν του. Αἱ περιοχαὶ ἐπίσης διαχωρίζονται εἰς πόλεις καὶ κοινότητας, ἀνερχομένας εἰς 1.300 περίπου. Ἑκάστη πόλις καὶ κοινότης ἔχει καὶ τὸ ἰδικόν της διοικητικὸν συμβούλιον. Οἱ κυβερνῆται διορίζονται ἐκ τοῦ κέντρου καὶ θεωροῦνται ἀντιπρόσωποι τοῦ κράτους εἰς τὰς περιοχὰς εἰς ἃς ὑπηρετοῦν.

Ἡ πόλις τῆς Κοπεγχάγης μὲ πληθυσμὸν 1.000.000 κατοίκων, ἔχει χωριστὴν διοίκησιν, διοικουμένην ἐξ ἑνὸς κυβερνήτου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ἐπίσης τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἕνα λόρδον δήμαρχον, πέντε δημοτικοὺς συμβούλους ὡς καὶ πέντε ἀναπληρωματικούς. Ἡ ἀστυνομία, εἶναι ὠργανωμένη ὡς ἐθνικὴ ἀστυνομικὴ δύναμις ἐλεγχομένη ὑπὸ τοῦ κράτους. Μέχρι τοῦ ἔτους 1911 ἡ ἀστυνομία ἐξηρτᾶτο καὶ ὑπήγετο εἰς τοὺς οἰκείους τοπικοὺς κυβερνήτας, ἀργότερον ὅμως ὡρισμέναι ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι ἐθνικοποιήθησαν· π.χ. κατὰ τὸ ἔτος 1919 ἡ ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία ἐθνικοποιήθη. Αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι τάξεως παρέμειναν εἰς τὰς περιοχὰς μέχρι τοῦ ἔτους 1938, ὁπότε ἔκτοτε καὶ αὗται ἐθνικοποιήθησαν.

Ἀστυνομικοὶ μοτοσυκλεττισταί.

Χειριστὴς ἀσυρμάτου τηλεφώνου εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας.

Ὀργάνωσις ἀστυνομίας

Ἡ Δανία ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς διαχωρίζεται εἰς 69 διαμερίσματα (περιοχάς), ἅτινα ἐπεκτεινόμενα ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τῆς Κοπεγχάγης καταλήγουσι

μέχρι τοῦ τελευταίου τμήματος τῆς χώρας ἐκ πληθυσμοῦ 12.000 κατοίκων. Εἰς ἕκαστον ἀστυνομικὸν διαμέρισμα προΐσταται ὁ δ/ντὴς (Chief Constable), βοηθούμενος ἐξ ἑνὸς ἐπόπτου, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς περιφερείας.

Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τῆς Δανίας ἀνέρχεται εἰς 6.400, ἤτοι 5.200 ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τάξεως καὶ 1.200 ἀποτελοῦν τὰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας. Ἐπὶ πλέον δὲ ὑπηρετοῦν 27 γυναῖκες ἀστυνομικοὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, αἵτινες προσφέρουσι ἀρίστας ὑπηρεσίας. Διὰ νόμου τοῦ κράτους προβλέπεται ἡ ἀναλογία τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ὡς ἑξῆς: Εἰς ἀστυνομικὸς ἀντιστοιχεῖ εἰς 700 κατοίκους. Βάσει τῆς σημερινῆς ὀργανώσεως ἅπασαι αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν ἑνὸς ἀρχηγοῦ (Police Commissionner), διοριζομένου ὑπὸ τοῦ βασιλέως, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Ὁ ἀρχηγὸς βοηθεῖται εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ 5 ὑποδ/ντῶν καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐπιτελικῶν ἀξιωματικῶν. Εἰς τοῦτον ὑπάγονται ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι, ἤτοι τάξεως, ἀσφαλείας, ἐγκληματολογικαὶ ὑπηρεσίαι, ἐθνικαὶ σχολαί, ὡς καὶ ἄλλαι εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι.

Ἐπίσης οἱ δ/νταὶ τῶν περιοχῶν (Chiefs Constables) διορίζονται ὑπὸ τοῦ βασιλέως, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης. Οὗτοι ἀσκοῦν τὴν διοίκησιν τῆς ὑπ' αὐτοὺς δυνάμεως μὲ περιωρισμένα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου. Τὰ γενικὰ δικαιώματα παραχωροῦνται εἰς τὸν ἀρχηγόν, ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἁρμόδιος ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὸν γενικὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον, ἐκπαίδευσιν, ἐφόδια, τοποθετήσεις, προσλήψεις καὶ προαγωγάς. Γενικῶς, ὡς ἐτονίσθη, ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τῆς χώρας ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ (Police Commissioner). Ὡς ἐπίσης καὶ αἱ εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι αὐτῆς, ἤτοι ἐγκληματολογικαί, δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, χημείου, ἀλλοδαπῶν, μηχανοκίνητος μονὰς ἀμέσου δράσεως, περιπολίας καὶ ἐλέγχου ἐθνικῶν ὁδῶν τῆς χώρας καὶ ἐπικοινωνιῶν.

Ὁ ἀρχηγὸς καὶ οἱ βοηθοί του ἐνεργοῦν ἐπιθεώρησιν ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς ἁπάσας τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας τῆς χώρας. Οἱ Δανοὶ ἀστυνομικοὶ πιστεύουν ὅτι, τὸ σύστημα τῆς μὴ κρατικοποιήσεως τῆς ἀστυνομίας εἶναι καλλίτερον διὰ τὴν μικρὰν χώραν τῆς Δανίας.

Ἐπιμένοντες πρὸς τοῦτο ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ τοπικὴ διοίκησις τῆς ἀστυνομίας δύναται νὰ ἔχῃ θετικώτερα ἀποτελέσματα εἰς τὴν ἀστυνόμευσιν.

Προσωπικὸν καὶ ἐκπαίδευσις

Τὰ προσόντα διὰ τὴν πρόσληψιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς Δανίας εἶναι σχεδὸν τὰ αὐτὰ ὡς καὶ τῶν ἄλλων Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν.

1) Ὁ ὑποψήφιος διὰ τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα νὰ εἶναι Δανὸς ὑπήκοος, 2) νὰ ἔχῃ ὕψος τοὐλάχιστον 5 πόδια καὶ ἐννέα ἴντσες, 3) νὰ εἶναι ἡλικίας 21-25 ἐτῶν, 4) νὰ ἔχῃ ἐμφάνισιν καλήν, 5) νὰ εἶναι ὑγιής, 6) νὰ εἶναι καλοῦ χαρακτῆρος καὶ 7) αἱ γραμματικαί του γνώσεις νὰ εἶναι τοῦ γυμνασίου. Ὁ ἐνδιαφερόμενος νέος διὰ τὴν κατάταξίν του εἰς τὸ σῶμα, ὑποβάλλει κατ' ἀρχὴν αἴτησιν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τῆς περιφερείας του καὶ ἐν συνεχείᾳ οὗτος ὑποβάλλεται εἰς προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν. Ἐφόσον συγκεντρώνει ὅλα τὰ ἐκ τοῦ νόμου προβλεπόμενα προσόντα καὶ θεωρηθῇ κατάλληλος διὰ τὸ σῶμα, ὑποβάλλεται τελικῶς παρὰ τῆς ἰδίας δ/νσεως εἰς κανονικὴν ἐξέτασιν. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως τοῦ ὑποψηφίου ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἀρχηγὸν (Police Commissioner), ὅστις τελικῶς ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψίν του εἰς τὸ σῶμα.

Ὁ ὑποψήφιος ἐξετάζεται εἰς γραπτὰ καὶ προφορικὰ καὶ ἐφόσον τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ διορισμοῦ παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ, εἰσάγεται εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀστυνομι-

μικὴν σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν. Εἰς τὴν ἀστυνομικὴν σχολὴν παραδίδονται μαθήματα ἀστυνομικά, τεχνικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, καὶ ἐκμάθησις τοῦ ὁδηγεῖν αὐτοκίνητον. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ σώμα-

Ἀσύρματον τηλέφωνον ἐπ' αὐτοκινήτου.

Ἀστυνομικὸς μετ' ἀσυρμάτου τηλεφώνου καὶ ἀστυνομικοῦ κυνός.

τος ἐπανέρχονται εἰς τὴν σχολὴν πρὸς μετεκπαίδευσιν καὶ παρακολούθησιν συγχρόνων ἀστυνομικῶν θεμάτων.

Οἱ βαθμοὶ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Δανίας διακρίνονται ὡς ἀκολούθως: 1) Ἀστυφύλαξ (Constable) 2) ἀρχιφύλαξ (Serjeant), 3) ὑπαστυνόμος Β' (Inspector Second Class) 4) ὑπαστυνόμος Α' (Inspector First Class) καὶ 5) ἀστυνόμος (Superintendent).

Ἡ κατάταξις εἰς τὸ σῶμα γίνεται μόνον μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ «Constable» (ἀστυφύλακος), ὅστις κατόπιν ἐξετάσεων προάγεται καὶ καταλαμβάνει ὅλας τὰς βαθμίδας τοῦ σώματος. Ὁ ἀστυφύλαξ ὑπηρετῶν εἰς τὸ σῶμα ἐπὶ 14 ἔτη καὶ ἔχων καλὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν, δύναται νὰ προαχθῇ οἰκονομικῶς καὶ νὰ τύχῃ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀρχιφύλακος. Τὸ ὅριον ἡλικίας τοῦ ἀστυφύλακος καὶ ἀρχιφύλακος εἶναι τὸ 63ον καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τὸ 70ὸν ἔτος. Τὸ ὅριον τοῦτο θεωρεῖται πολὺ μεγάλο καὶ καταβάλλεται προσπάθεια μειώσεως.

Αἱ προαγωγαὶ καὶ οἱ διορισμοὶ ἀστυνομικῶν διευθυντῶν περιοχῶν (Shief Constables) γίνεται εἰς ἐκείνους, οἵτινες συγκεντρώνουσι τὰ περισσότερα προσόντα καὶ εἰδικώτερον προάγονται ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι μόρφωσιν, διοικητικὴν ἱκανότητα, ἄριστον χαρακτῆρα, καλὴν ὑγείαν καὶ ἱκανότητα ἀναπτύξεως τῶν κοινωνικῶν σχέσεων.

Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι

Ἐντὸς τῆς πρωτευούσης Κοπεγχάγης λειτουργοῦν διάφοροι εἰδικαὶ κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι, αἵτινες συνεργάζονται στενῶς μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς χώρας. Αἱ ὑπηρεσίαι αὗται, ὡς ἐτονίσαμεν, ὑπάγονται εἰς τὸν ἀρχηγὸν (Police Commissioner) παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης καὶ ἔχουσιν ἀρίστην ὀργάνωσιν καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένον προσωπικόν.

Ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία. Εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τηροῦνται 340.000 δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ὡς καὶ τοιαῦτα παλάμης ἐγκληματιῶν. Λειτουργοῦσα αὕτη ὡς κεντρικὴ ὑπηρεσία, παρέχει πληροφορίας εἰς ἅπασας τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἔθνους.

Κεντρικὸν ἀστυνομικὸν χημεῖον. Τὸ χημεῖον τοῦτο, συνεργαζόμενον στενῶς μετὰ τῶν τεσσάρων ἄλλων παραρτημάτων, ἐξετάζει ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῶν διαπραττομένων ἐγκλημάτων ἐντὸς τῆς χώρας.

Τμῆμα ἐρευνῶν καὶ ἀνακρίσεων. Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ὑπηρετοῦν 30 εἰδικευμένοι ὑπάλληλοι καὶ ἐπιλαμβάνονται ὅλων τῶν σοβαρῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς Δανίας. Αἱ ἀστυνομικαὶ δ/νσεις τῶν περιοχῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ ζητοῦν τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐγκληματικὴ πρᾶξις εἶναι σοβαρά, ὁπότε θεωρεῖται ἀπαραίτητος ἡ ἐπέμβασίς της.

Μηχανοκίνητος μονάς. Ἡ μονὰς αὕτη ἔχει μικρὰν ἀστυνομικὴν δύναμιν εἰδικῶς ἐκπαιδευμένην διὰ τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν καὶ δρᾶσιν, εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς τῆς Δανίας.

Ὑπηρεσία ἐλέγχου δημοσίων ὁδῶν καὶ περιπολίας. Αὕτη ἔχει δύναμιν 100 περίπου ἀνδρῶν καὶ εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν κανονικὴν ρύθμισιν τῆς κινήσεως ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν τῆς χώρας. Ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι ἐκπαιδευμένοι εἰς τὰ θέματα τῆς τροχαίας καὶ ἐκτελοῦν περιπολίαν δι' αὐτοκινήτων εἰς ὅλας τὰς δημοσίας ὁδοὺς καὶ ἀρτηρίας. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἄλλοι μὲν φέρωσιν τὴν στολήν των, ἄλλοι δὲ τὴν πολιτικήν των ἐνδυμασίαν, ἐπιβαίνοντες ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων ἄνευ διακριτικῶν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην τοῦ κοινοῦ τῆς Δανίας προσφέρει ἀρίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος.

Ἀστυνομικὸν ἐθνικὸν ἀρχεῖον. Τοῦτο λειτουργεῖ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 24ώρου καὶ ἔχει καλὴν ὀργάνωσιν, διαθέτον πλήρη ἐξοπλισμὸν ὡς καὶ μέσα ἐπικοινωνίας διὰ τὴν παροχὴν συντόμων πληροφοριῶν εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

Κεντρικὴ ὑπηρεσία ἀναζητήσεων. Αὕτη ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀναζήτησιν τῶν καταζητουμένων ἀτόμων καὶ ἐξαφανισθέντων τοιούτων. Διαθέτει τὰ μέσα κινήσεως καὶ κινεῖται εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Δανίας, παρέχουσα πληροφορίας εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας τῶν περιοχῶν.

Ὑπηρεσία ἀλλοδαπῶν. Ἁρμοδία ὑπηρεσία διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἀτόμων τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας. Αὕτη ἀσχολεῖται εἰδικώτερον μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν ξένων, χορηγοῦσα εἰς αὐτοὺς ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἀδείας παραμονῆς. Ἐνεργεῖ ἐπίσης ἔλεγχον τῶν διαβατηρίων εἰς τὰ ἀεροδρόμια καὶ ἄλλα σημεῖα εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῆς Δανίας.

Γραφεῖον διεθνοῦς ἀστυνομίας (Interpol). Τὸ γραφεῖον τοῦτο τυγχάνει ἐφωδιασμένον μὲ τὰ τελειότερα μέσα ἐπικοινωνίας καὶ ἔχει ἄμεσον ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν μὲ τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ λειτουργοῦντα γραφεῖα τῆς «Interpol», διὰ τὴν δίωξιν καὶ καταπολέμησιν τῆς διεθνοῦς ἐγκληματικότητος.

Ὑπηρεσία ἐκπαιδεύσεως. Αὕτη μεριμνᾷ διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν ἐθνικῶν σχολῶν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐφοδιάζει αὐτὰς μὲ ἐκπαιδευτικὸν ὑλικὸν καὶ κατάλληλον διδακτικὸν προσωπικόν.

Ὑπηρεσία κοινωνικῶν σχέσεων. Ἡ ἀστυνομία ἔχουσα πάντοτε τὴν ἀνάγκην τῶν ἀγαθῶν σχέσεων τοῦ κοινοῦ, μεριμνᾷ διὰ μέσου τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας διὰ τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν σχέσεων τοῦ κοινοῦ, ἔχουσα στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ τύπου καὶ κάμνουσα χρῆσιν τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν καὶ τηλεοράσεων πρὸς ἀνεμπόδιστον ἐκπομπῶν καὶ παραστάσεων.

Δ. ΛΙΟΝΤΟΣ

ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΣΚΥΛΟΥΣ

Δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 8-1-60

Οἱ ἀστυνομικοὶ σκύλοι, τὰ ἐκπαιδευμένα καὶ ἔξυπνα αὐτὰ ζῶα, κατακτοῦν τὴν θέσιν τους στὶς τάξεις τῆς ἀμερικανικῆς ἀστυνομίας καὶ ἴσως νὰ δώσουν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος ποὺ ἔχει δημιουργήσει τὸ νέον κῦμα ἐγκληματικότητος—τῆς μεγαλυτέρας ἀπειλῆς κατὰ τοῦ ἀμερικαρικοῦ ἔθνους. Ἤδη, ἀστυνομικοὶ σκύλοι ἐκτελοῦν νυκτερινὲς περιπολίες στὴν Οὐάσιγκτων, χρέη νυκτοφυλάκων μεγάλων καταστημάτων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ δεσμοφυλάκων στὰ κρατητήρια τοῦ Σικάγου καὶ συντόμως ἡ ἀμερικανικὴ ἀστυνομία θ' ἀποκτήσῃ «Σῶμα ἀστυνομικῶν σκύλων», τὸ ὁποῖον ἐκπαιδεύει πρώην ἀξιωματικὸς τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, τῆς περιφήμου ἀγγλικῆς ἀστυνομίας, ποὺ ἦταν ἡ πρώτη, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποίησεν σκύλους εἰς ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Ἡ ἀμερικανικὴ ἀστυνομία ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῶν τετραπόδων φίλων τοῦ ἀνθρώπου, κατόπιν τῶν ἐξαιρετικῶν ἀποτελεσμάτων ποὺ ἀπέδωσεν ἡ «πειραματικὴ» χρησιμοποίησίς των. Ἡ ἐγκληματικότης ἐσημείωσεν κάμψιν στὸ Πίτσμπουργκ, τὴν Βαλτιμόρην καὶ τὸ Ρίτσμοντ, εὐθὺς ὡς ἀνέλαβαν ὑπηρεσίαν οἱ πρῶτοι ἀστυνομικοὶ σκύλοι.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀμερικανικῆς ἀστυνομίας οἱ περισσότεροι κακοποιοί, ἀκόμη καὶ ὡπλισμένοι, παραδίδονται μόλις ἀντικρύσουν τὰ ἀπειλητικὰ δόντια ἑνὸς σκύλου, ἐνῷ ὑπὸ παρόμοιες συνθῆκες, ἐὰν ἦσαν ἀντιμέτωποι ἀστυνομικῶν θὰ ἐπιχειροῦσαν νὰ διαφύγουν. Στὸ Ρίτσμοντ, ἐπὶ παραδείγματι, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνεζήτουν ἀνεπιτυχῶς ἐπὶ δύο ὥρες ἕνα διαρρήκτην ποὺ εἶχε κρυφθῇ καὶ ἦταν ἀποφασισμένος νὰ «πουλήσῃ τὸ τομάρι του». Ἀπογοητευμένοι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφεραν ἕνα ἀστυνομικὸν σκύλον καὶ ἐντὸς 3 λεπτῶν ὁ κακοποιὸς εἶχε παραδοθῇ.

Ἡ μητροπολιτικὴ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους τρεῖς μῆνας 374 συλλήψεις κακοποιῶν ἔγιναν ἀπὸ ἀστυνομικοὺς σκύλους καὶ μάλιστα 50 ἐκ τῶν κακοποιῶν αὐτῶν συνελήφθησαν ἀπὸ σκύλους ποὺ ἐκτελοῦσαν μόνοι τους ὑπηρεσίαν. Εἰς μίαν περίπτωσιν ἄγγλος ἀστυνομικὸς ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσιν συμμορίας «τεντυμπόηδων», ποὺ τὸν ἄφισαν ἀναίσθητον. Ἀλλ' ὅταν συνῆλθε, εὗρε τὸν σκύλον του νὰ κρατῇ ἀκινήτους τοὺς «τεντυμπόηδες», ποὺ ἀκολούθησαν πειθήνια τὸν ἀστυφύλακα στὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα.

Ἡ διεύθυνσις τῶν καταστημάτων Μαίηονς τῆς Ν. Ὑόρκης ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῇ ἀστυνομικοὺς σκύλους ὡς νυκτοφύλακες ἀπὸ τὸ 1953. Προηγουμένως, οἱ «ντετέκτιβς» τῶν καταστημάτων συνελάμβανον ὀκτὼ διαρρήκτας τὸν μῆνα κατὰ μέσον ὅρον, χωρὶς νὰ γνωρίζουν πόσοι κατώρθωναν νὰ παραμένουν κλεισμένοι ὅλην τὴν νύκτα καὶ ν' ἀναμιγνύωνται τὸ πρωῒ μὲ τοὺς πελάτας. Ὁπωσδήποτε μετὰ τὸ 1953 δὲν ἔγινεν οὔτε μία κλοπή, καὶ 4 διαρρῆκται ποὺ ἀπεπειράθησαν νὰ εἰσδύσουν στὸν οὐρανοξύστη τῶν Μαίηονς, εὑρέθησαν τὴν ἑπομένην τρέμοντες ἀπὸ τὸν φόβον τους, νὰ περιμένουν τοὺς... ἀστυνομικοὺς νὰ τοὺς σώσουν ἀπὸ τοὺς σκύλους—φύλακες.

Οἱ περισσότεροι ἀστυνομικοὶ σκύλοι εἶναι γερμανικὰ τσοπανόσκυλα ἢ δανέζικα λυκόσκυλα, ἀκόμη δὲ καὶ διασταυρώσεις ἀπὸ τὶς δύο αὐτὲς ράτσες. Μετὰ τὴν κατάλληλη ἐκπαίδευσι, μαθαίνουν νὰ ὑπακούουν σὲ ὁποιαδήποτε διαταγή. Ὅταν περιπολοῦν σὲ κατῳκημένη περιοχὴ καὶ «μυρισθοῦν» ὕποπτον, μένουν ἀκίνητοι, περιμένοντας διαταγὴ τοῦ συνοδοῦ των. Ἀλλ' ἂν ὁ κακοποιὸς θελήσῃ νὰ διαφύγῃ, ὁρμοῦν καὶ τὰ τρομερὰ σαγόνια τους κλείνουν γύρω ἀπὸ τὸ χέρι ποὺ κρατεῖ τὸ περίστροφο. Οἱ καλὰ ἐκπαιδευμένοι μάλιστα ἀφοπλίζουν ἕνα κακοποιόν, χωρὶς τὰ δόντια τους νὰ προκαλέσουν ἔστω καὶ τὴν παραμικρὴ ἀμυχή. Ἕνας ἐκπαιδευμένος σκύλος στοιχίζει 1000 δολλ. ἀλλ' ἡ συντήρησίς του εἶναι ἀσήμαντη καὶ ὁπωσδήποτε ἡ συμβολή του στὴν καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος εἶναι ἀνυπολόγιστη.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

— Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΣΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 35 ΧΡΟΝΙΑ —

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Γ. ΚΑΡΟΥΖΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. *Εἰσαγωγή.*
2. *Τὸ «πρᾶμα ἀπὸ τὸ Βερούτι»—Οἱ πρῶτες ὑπόνοιες.*
3. *Οἱ τρεῖς Λιβανέζοι καὶ ἡ τραγουδίστρια.*
4. *Ἡ παρακολούθησις συνεχίζεται—Μιὰ ἄλλη σχετικὴ πληροφορία.*

***

1. Εἰσαγωγή.

Γνωστὲς εἶναι οἱ ἐπιτυχίες τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας στὸν τομέα τῆς πατάξεως τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος. Ἡ δρᾶσις της αὐτὴ τὴν ἔχει ἐπιβάλλει πιὰ στὴ συνείδησι τοῦ κοινοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποσπάσῃ ὁλοκληρωτικὰ τὴν ἐμπιστοσύνη του, καὶ ν' ἀναγνωρίζεται σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες Ὑπηρεσίες Ἀσφαλείας τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ δίκαιη αὐτὴ ἀναγνώρισις δὲν περιορίζεται μόνο μέσα στὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ κι' ἔξω ἀπ' αὐτήν. Ἡ Διεθνὴς Ἀστυνομία (Ἴντερπολ) μέλος τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία, μιλᾷ πάντα μὲ τὰ πιὸ ἐπαινετικὰ λόγια γι' αὐτήν.

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἄπειρες ἐπιτυχίες πρὸς ὅλους τοὺς τομεῖς δράσεως, γιὰ τὴν ἑδραίωσι τῆς ἰδέας τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας στὴν περιοχὴ τῆς πρωτευούσης καὶ γύρω ἀπ' αὐτήν. Ἡ τελευταία της ὅμως ἐπιτυχία, στὸν τομέα τῆς διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου τῶν ναρκωτικῶν, πρόσθεσε στὴν πινακοθήκη της μιὰ ἀκόμη περγαμηνή, μέσα στὶς τόσες ἄλλες, γιὰ τὴν ὁποία ἡ Ὑπηρεσία αὐτὴ δικαιωματικὰ μπορεῖ νὰ ὁμιλῇ καὶ μὲ ὑπερηφάνεια νὰ ἐπιδεικνύῃ.

Καὶ τὸ μυστικὸ ποὺ ὁδηγεῖ σὲ τόσες ἐπιτυχίες δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἔμψυχο ὑλικό της. Τὰ «λαγωνικά» της, ὅπως ἐπιτυχημένα χρησιμοποιοῦν τὸν ὅρο αὐτὸ οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται τῶν ἐφημερίδων, μὲ τὴν γυμνασμένη τους ὄσφρησι καὶ τὴν πολύπλευρη ἀστυνομική τους πεῖρα. Αὐτὲς οἱ ἱκανότητές τους εἶναι ποὺ τοὺς ὁδηγοῦν ἀπὸ τὸ μηδέν, μέσα ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες, στὸ αἴσιο ἀποτέλεσμα. Κι' οἱ περιπέτειες αὐτὲς εἶναι πολλὲς φορὲς τέτοιες, ποὺ ξεπερνοῦν τὴ φαντασία καὶ τοῦ πιὸ δυνατοῦ ἀστυνομικοῦ μυθιστοριογράφου. Κάθε μιὰ λοιπὸν ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες τῆς Ἀσφαλείας, μὲ βάσι τὰ πενιχρὰ μέσα ποὺ διαθέτει, ἀποτελεῖ καὶ ἕναν ἄθλο.

Ἀλλ' ἂς δοῦμε τί ἀκριβῶς συνέβη μὲ τὴν συγκεκριμένη περίπτωσι, ἡ ὁποία ὁμολογουμένως εἶναι ἡ μεγαλύτερη στὸ εἶδος της, γιατὶ γιὰ πρώτη φορὰ στὰ ἀστυνομικὰ χρονικὰ κατωρθώθη, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κατάσχεσις ναρκωτικῶν σὲ τόση μεγάλη ποσότητα, ἐφ' ἑτέρου, καὶ τὸ σπουδαιότερο, ὅτι τὸ πλῆγμα ἀπὸ τὸ τελευταῖο κτύπημα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, βρῆκε τὸ τέρας σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κεφάλια του, γιατὶ δυστυχῶς τὸ τέρας αὐτὸ ἔχει πολλὰ κεφάλια, μοιάζει δηλαδὴ πολὺ μὲ τὴν μυθικὴ «Λερναία ὕδρα» τοῦ Ἡρακλέους. Κτυπήθηκαν δηλαδὴ αὐτὴ τὴ φορὰ οἱ εἰσαγωγεῖς τοῦ δηλητηρίου, οἱ ἔμποροι τοῦ «λευκοῦ θανάτου».

2. Τὸ «πρᾶμα ἀπὸ τὸ Βερούτι»—Οἱ πρῶτες ὑπόνοιες.

Μιὰ ἀπὸ τὶς Ὑπηρεσίες τῆς Ὑποδ/νσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν εἶναι καὶ ἡ Ὑπηρεσία Ναρκωτικῶν, ἐπιφορτισμένη εἰδικώτερα μὲ τὴν δίωξι τοῦ ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν. Ἡ Ὑπηρεσία αὐτὴ εἶχε κατὰ καιροὺς πληροφορίες ὅτι στὴν «ἀγορὰ»

κυκλοφορεῖ χασὶς σὲ μικρὲς ποσότητες ποὺ προήρχετο ἀπὸ τὸν Λίβανο. Τὸ χασὶς αὐτό, «πρεσσαριστό», ὅπως λέγεται μεταξὺ τῶν θυμάτων του, ἦταν ἀπὸ τὰ καλύτερα στὸ εἶδος του. Ἡ τιμὴ του ἀρκετὰ μεγάλη, λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς του ποιότητος, γι' αὐτὸ καὶ κυκλοφοροῦσε μεταξὺ τῶν χασισοποτῶν ποὺ εἶχαν οἰκονομικὴ εὐχέρεια. Ἔφτανε δηλαδὴ τὶς 150-200 δραχμὲς τὸ δράμι. Αὐτὴ ἡ πληροφορία ἐπιβεβαιώθηκε ἀπὸ διάφορες μικροπαραβάσεις ποὺ ἐβεβαιώθηκαν στὸ πρόσφατο παρελθόν. Συνελαμβάνοντο δηλαδὴ διάφορα ἄτομα ποὺ ἔκαναν χρῆσι αὐτοῦ καὶ τὰ ὁποῖα μιλοῦσαν βέβαια γιὰ τὴν προέλευσί του, δὲν κατέθεταν ὅμως τίποτα γύρω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς τὸ προμήθευαν ἢ γιατὶ δὲν ἐγνώριζαν, ἢ γιατὶ τοὺς ἀπέκρυπταν μὲ ἐπιμέλεια, πρᾶγμα σύνηθες, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ τὸ προμηθεύωνται, μὲ χίλια-δυὸ σατανικὰ μέτρα προφυλάξεως ποὺ ἐλάμβαναν. Κάθε νέα ἀφιξις χασὶς ἀπὸ τὴν Τουρκία ἢ τὸν Λίβανο γινόταν ἀμέσως σχεδὸν γνωστὴ στὴν ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Ἀσφαλείας. Ἀπόδειξις τῆς μεγάλης του τιμῆς καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς του ποιότητος, εἶναι ἡ φήμη ποὺ κυκλοφοροῦσε μεταξὺ τῶν χασιποτῶν γιὰ τὸ χασὶς αὐτό, καὶ ἡ ὁποία δὲν ἔπαυε νὰ φτάνῃ μέχρι τ' αὐτιὰ τῶν «λαγωνικῶν» τῆς Ἀσφαλείας. Χαρακτηριστικὰ οἱ χασισοπότες ἔλεγαν στὴ διάλεκτό τους: «Ἔπεσε ἕνα πρᾶγμα ἀπὸ τὸ Βερούτι δυναμῖτις, ποὺ κάνει κεφάλι 10 ὧρες, ἀλλὰ τσιμπάει καὶ τὸ χαίρονται οἱ παραλῆδες», δηλαδὴ ἔχει ἔλθει χασὶς ἀπὸ τὴν Βηρυττὸ ποὺ ἡ ἐνέργειά του κρατάει 10 ὧρες, ἀλλὰ εἶναι ἀκριβό, γιαυτὸ καὶ τὸ ἀπολαμβάνουν οἱ πλούσιοι.

Τὸ «πρᾶμα ἀπὸ τὸ Βερούτι» λοιπὸν ἦταν ἡ πληροφορία ποὺ εἶχε ἡ Ἀσφάλεια, κι' ἐκινητοποίησε τὸ ἔμψυχο ὑλικὸ ποὺ διέθετε γιὰ τὴν συγκέντρωσι σχετικῶν πληροφοριῶν. Συνελήφθησαν ἄτομα πολλά, βεβαιώθηκαν συναφεῖς παραβάσεις ἀλλὰ τὸ κτύπημα εὕρισκε τὸ τέρας στὰ ἄκρα. Τὸ χασὶς δὲν ἔπαυε νὰ κυκλοφορῇ. Πτωχοὶ καὶ πλούσιοι θύματά του, κινοῦσαν γῆν καὶ οὐρανὸν νὰ τὸ προμηθευτοῦν γιὰ νὰ... «κάνουν κεφάλι». Συνεχεῖς ἐφόδους ἔκαναν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀσφαλείας στὰ ὕποπτα κέντρα καὶ πολλὲς συλλήψεις καὶ προσαγωγὲς ἀτόμων ἐπραγματοποίησαν, χωρὶς νὰ μπορέσουν νὰ φτάσουν στὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἤθελαν. Κουρασμένοι, ξαναγύριζαν στὰ γραφεῖα τους μὲ ἄδεια τὰ χέρια. Ἡ ἀπογοήτευσις ὅμως ποτὲ δὲν τοὺς κυρίευσε καὶ ἡ δύναμις τῆς θελήσεώς τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ των, τὴν ἀνακάλυψι δηλαδὴ τῆς σπείρας τῶν λαθρεμπόρων τῶν ναρκωτικῶν, ποτὲ δὲν τοὺς ἐγκατέλειψε.

Κυριακοῦ Στυλιανός.

Ἐπειδὴ ἡ προέλευσις τοῦ χασὶς ἦταν γνωστή, οἱ προσπάθειες τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἐστράφησαν τώρα πρὸς ὅλα τὰ ὕποπτα καὶ μὴ πρόσωπα ποὺ εἶχαν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λίβανο. Ἐτέθησαν ὑπὸ παρακολούθησιν ὅλοι οἱ ναυτικοὶ τῶν πλοίων ποὺ ἐκτελοῦσαν δρομολόγια σὲ Μεσογειακὲς χῶρες, ἐνῷ ἐξ ἄλλου παρακολουθοῦντο οἱ ἐπιβάτες ὅλων τῶν μεταφορικῶν μέσων ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὸν Λίβανον, καθὼς καὶ οἱ Λιβανέζοι ὑπόκοοι ποὺ διέμεναν στὴν Ἑλλάδα. Ἔφτασαν νὰ ζητηθοῦν πληροφορίες καὶ ἀπὸ τὴν Ἰντερπολ γιὰ ὕποπτα πρόσωπα λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν καὶ νὰ παρακολουθοῦνται ὅλα τὰ ἄτομα ποὺ ἀπησχόλησαν τὴν Ὑπηρεσίαν μὲ παρόμοιες πράξεις στὸ παρελθόν.

Ἐκράτησε ἡμέρες αὐτὴ ἡ παρακολούθησις καὶ ἀμέτρητες εἶναι οἱ ὧρες ὀρθοστασίας καὶ τὰ ξενύχτια τῶν ὑπαλλήλων. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦσαν τὰ ἀναμενόμενα. Οἱ ὑπάλληλοι τὴν θέλησί τους τὴν ἔκαμαν πιὰ πεῖσμα, συνέπεια τοῦ ὑπηρεσιακοῦ φιλοτίμου.

Παρὰ ταῦτα τὸ ἐμπόριον τοῦ χασὶς συνεχίζετο καὶ συνεχῶς ἔπερνε μεγαλύτερη ἔκτασι. Τὰ διάφορα μυστικὰ κέντρα χασισοποσίας καὶ οἱ χασισοπότες ἐπρομηθεύοντο μὲ σατανικὲς προφυλάξεις τὶς ἀπαραίτητες ποσότητες σὲ μεγάλες τιμές.

Δὲν ἄργησαν ὅμως τὰ πράγματα νὰ πάρουν μιὰ συγκεκριμένη μορφὴ καὶ ὅλες οἱ προσπάθειες τῆς Ὑπηρεσίας Ναρκωτικῶν νὰ στραφοῦν πρὸς ὡρισμένη κατεύθυνσι. Ἀφορμὴ σ' αὐτὸ ἔδωσε τὸ ἑξῆς γεγονός: Ἕνα πρωί, στὶς ἀρχὲς τοῦ Φεβρουαρίου, ἡ Ὑπηρεσία αὐτὴ εἶχε τὴν πληροφορία ὅτι, τρεῖς Λιβανέζοι ποὺ παρουσιάζοντο ὡς ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆτες ἀλόγων ἱπποδρόμου στὸ Λίβανο, διαθέτοντες καὶ αὐτοκίνητο, συχνάζουν κάθε βράδυ στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα - Πανεπιστημίου καμπαρὲ «Ρίο» καὶ σπαταλοῦν πολλὰ χρήματα μὲ κάποια νεαρὰ τραγουδίστρια ὀνόματι Ντίνα. Ἡ ποσότης ὅμως τῶν χρημάτων ποὺ σπαταλοῦν καὶ οἱ ἐν γένει κινήσεις τους θεωροῦνται ὕποπτες. Ὑπὸ τῆς Ἀσφαλείας ἀπεφασίσθη ἡ παρακολούθησις τῶν ὑπόπτων ἀτόμων γιὰ τὴν διαλεύκανσι τῆς ὑποθέσεως.

3. Οἱ τρεῖς Λιβανέζοι καὶ ἡ τραγουδίστρια.

Πρῶτο πρόσωπο ποὺ ἔπρεπε νὰ παρακολουθηθῇ ἦταν ἡ τραγουδίστρια Ντίνα τοῦ Καμπαρὲ «Ρίο», μὲ τὴν ὁποία συναντῶντο οἱ ὕποπτοι Λιβανέζοι. Τὴν πρώτη αὐτὴ φάσι τῆς παρακολουθήσεως ἀνέλαβαν δύο ἀξιωματικοί. Ἡ Ντίνα ἐπεσημάνθη ἀμέσως. Οἱ παρακολουθοῦντες περιμένουν τώρα τοὺς Λιβανέζους φίλους της.

Ρὶζκ Μισέλ, ἀρχηγὸς τῆς σπείρας.

Γιαμπρουντὶ Φουάτ.

Πράγματι, τὸ πρῶτο βράδυ, μετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, ἦλθε στὸ καμπαρὲ ἕνα ἄτομο ἡλικίας περίπου 40 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἡ ὡραία τραγουδίστρια ὑπεδέχθη μὲ φιλοφρονήσεις καὶ οἰκειότητα μεγάλη. Ὁ ξένος αὐτὸς εἶχε καταναλώσει ἀρκετὰ ποτὰ μαζί της, ὅταν μπῆκαν στὸ καμπαρέ καὶ ἄλλοι δύο νεαροί, οἱ ὁποῖοι κάθησαν κοντὰ στὸν πρῶτο καὶ τὴν Ντίνα. Οἱ δύο ἀστυνομικοὶ κυττάχτηκαν μεταξύ τους καὶ μὲ νεῦμα,

ἔδωσε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο νὰ καταλάβῃ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἄρχισε νὰ μπαίνῃ σὲ κάποιο σωστὸ δρόμο. Ἡ παραμονή τους στὸ καμπαρὲ καὶ ἡ ἐν γένει συμπεριφορά τους, καίτοι δὲν συνωδεύοντο ἀπὸ... ἄλλα πρόσωπα—ὅπως συνήθως συμβαίνει σὲ παρόμοια κέντρα—δὲν ἔδωσε ἀφορμὴ γιὰ τὴν παραμικρὴ ὑπόνοια στὰ παρακολουθούμενα πρόσωπα. Τακτοποίησαν τὸν λογαριασμόν τους καὶ ἔφυγαν γιὰ νὰ συναντηθοῦν μὲ τὰ ἔξω ἀπὸ τὸ καμπαρὲ εὑρισκόμενα καὶ κατάλληλα καμουφλαρισμένα συνεργεῖα, νὰ διασταυρώσουν τὶς πληροφορίες τους καὶ νὰ λάβουν κατάλληλη θέσι γιὰ τὴν συνέχισι τῆς παρακολουθήσεως.

Τὴν ἄλλην ἡμέρα, στὸ δελτίο ἀναφορᾶς τῶν παρακολουθούντων ἀνεγράφετο ὅτι τρία ὕποπτα πρόσωπα μπῆκαν σ' ἕνα αὐτοκίνητο μὲ Λιβανικὴ πινακίδα (ἀρθ. 22.261), ποὺ στάθμευε ἔξω ἀπὸ τὸ καμπαρὲ, καὶ τὰ μὲν δύο πῆγαν στὸ ξενοδοχεῖο «Μέγα» στὴν Πλατεῖα Συντάγματος, τὸ δὲ τρίτο, ποὺ ὡδηγοῦσε καὶ τὸ αὐτοκίνητο, ἔμεινε στὸ ξενοδοχεῖο «Μάζεστικ» στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου. Τὰ στοιχεῖα τους δὲν ἄργησαν νὰ ἐξακριβωθοῦν καὶ ἦσαν κατὰ σειρὰν οἱ: 1) Ρὶζκ Μισὲλ ἢ Ρομπὲρ τοῦ Σολιμὰν καὶ τῆς Ναζήρας, ἐτῶν 40, ἀπὸ τὴν Ἰσμαϊλία—Αἰγύπτου, ἐμπορος, μόνιμος κάτοικος Βηρυττοῦ, 2) Κοὺρ Ζὰν τοῦ Μισὲ καὶ τῆς Εὐγενίας, ἐτῶν 27, ἀπὸ τὸν Λίβανο, κομμωτής, καὶ κάτοικος Βηρυττοῦ καὶ 3) Ρουχάννα Ἀντόνιο τοῦ Ἄμπτου καὶ τῆς Μανιτας ἐτῶν 23, ἀπὸ τὸ Σιὴχ-Βηρυττοῦ, ἰδιοκτήτης ἵππων ἱπποδρόμου καὶ κάτοικος Βηρυττοῦ. Τέλος ἡ τραγουδίστρια ἐξακριβώθηκε ὅτι λεγόταν Μακαρίτη Κωνσταντίνα τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Μαρίας, ἐτῶν 21, ἀπὸ τὴν Ἀχαΐα καὶ ἔμενε στὴ ὁδὸν Σωκράτους 24.

4. Ἡ παρακολούθησις συνεχίζεται—Μιὰ ἄλλη σχετικὴ πληροφορία.

Ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα ἡ παρακολούθησις συνεχίζεται νύχτα καὶ μέρα. Τὰ συνεργεῖα παρακολουθήσεως παραλαμβάνουν τοὺς ὑπόπτους ἀπὸ τὸ πρωΐ, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἀκολουθοῦν σὲ ὅλες τους τὶς κινήσεις ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα, τοὺς ἀφίνουν μόνον ὅταν πηγαίνουν γιὰ ὕπνο.

Στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες, στοὺς τρεῖς αὐτοὺς ὑπόπτους προσετέθη

Κοὺρ Ζάν. Ρουχάννα Ἀντόνιο.

καὶ τέταρτο πρόσωπο ποὺ ἔμενε κι' αὐτὸ στὸ ξενοδοχεῖο «Μέγα» καὶ ὡδηγοῦσε ἕνα αὐτοκίνητο «Μπουΐκ» μὲ Λιβανικὴ πινακίδα (ἀριθ. 16.773). Ὁ τελευταῖος αὐτός,

ὅπως ἐξακριβώθηκε, ὀνομαζόταν Γιαμπρουντὶ Φουὰτ τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Ἑλένης, ἐτῶν 42, χρυσοχόος, ἀπὸ τὴ Βηρυττὸ καὶ αὐτός, κάτοικος ὁμοίως. Τὸν Γιαμπρουντὶ καὶ τὸν Ρίζκ ἐπισκέπτετο τακτικὰ στὸ ξενοδοχεῖο τους ὁ Ἕλληνας Κυριακοῦ Στυλιανός τοῦ Κυριάκου κάτοικος Νέας Σμύρνης-Ἀθηνῶν, ὁδὸς Καραντζᾶ 15, γνωστὸς στὴν Ἀσφάλεια ἀπὸ παληά του δρᾶσι γύρω ἀπὸ τὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν.

Ἀπὸ τὴν παρακολούθησι αὐτὴ βεβαιώθηκαν ὕποπτες κινήσεις καὶ ἐπαφὲς τῶν παρακολουθουμένων καὶ συνεχῶς νέα στοιχεῖα προστίθεντο στὴν ὑπόθεσι. Κάθε βράδυ ὁ ἕνας ἀπ' αὐτούς, ὁ Ρίζκ, πήγαινε στὸ καμπαρὲ καὶ καθόταν μὲ τὴν ντιζὲζ μὲ τὴν ὁποία σπαταλοῦσε πολλὰ χρήματα χωρὶς σύνεσι. Ὅταν τελείωνε ἡ δουλειά της, στὶς 3.30' δηλαδὴ κάθε πρωΐ, τὴν ἔπαιρνε μὲ τὸ αὐτοκινητό του καὶ ἢ συνέχιζαν τὴ διασκέδασί τους σὲ ἄλλα νυκτερινὰ κέντρα ἢ τὴν πήγαινε στὸ δωμάτιό της, στὴν ὁδὸ Σωκράτους 24. Αὐτὴ ἡ συνεχὴς ἐπαφὴ τοῦ Ρίζκ μὲ τὴν Ντίνα, ἡ σπατάλη τόσων χρημάτων, καὶ τὸ τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον του γι' αὐτήν, ἄρχισε, μποροῦμε νὰ ποῦμε, νὰ γίνεται ἀφορμὴ ὥστε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν δύο νεαρῶν συνεργατῶν του νὰ ὑποβόσκῃ κάποια ἀντιζηλία.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ σπατάλη τόσων χρημάτων ἀπὸ τὸ Λιβανέζο φίλο τῆς Ντίνας καὶ ἡ πίστι της σὲ ὅσα τῆς εἶχε πεῖ γιὰ τὴν ἰδιότητά του, τὴν ἔκαναν ν' ἀρχίζῃ νὰ ἐνδιαφέρεται γι' αὐτὸν καὶ νὰ γίνῃ πιὰ ἡ ἀχώριστη συντροφιά του. Φαντάστηκε πὼς μίλησε γι' αὐτὴν ἡ τύχη, καὶ πὼς μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἄχαρι ἐπάγγελμά της καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ στὴν πατρίδα του γιὰ μιὰ καλύτερη ζωή. Αὐτὲς οἱ ἰδέες εὔκολα μποροῦν νὰ γεμίσουν τὸ μυαλὸ μιᾶς κοπέλλας σὰν καὶ αὐτήν, τὴν ὁποίαν δὲν ξέρουμε ποιὲς συνθῆκες τῆς ζωῆς καὶ ποιὲς ψυχολογικὲς ἀντιδράσεις τὴν ἔφεραν μέχρι τὸ κατώφλι τῆς ἠθικῆς καταστροφῆς. Τὰ πράγματα ὅμως ἦσαν τελείως διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι αὐτὴ φανταζόταν, γιατί, ὅπως θὰ δοῦμε πιὸ κάτω, ὁ Ρίζκ δὲν εἶχε στὸ νοῦ του τέτοιο σκοπό. Ἀλλ' ἁπλῶς ἐκμεταλλευόμενος τὴν κατάστασίν της, ἤθελε νὰ τὴν κάνῃ ἕνα ἄβουλο ὀργανό του καὶ συνεργὸ στὰ σατανικά του σχέδια. Δὲν τὴν ἤθελε δηλαδὴ γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ γιὰ νὰ «ἀκουμπήσῃ τὸ πρᾶμα», νὰ τοποθετήσῃ δηλαδὴ τὸ χασὶς σὲ μέρος ποὺ εἶχε μεγαλύτερη ἀσφάλεια. Ἤξερε καλὰ τὶ ἔκανε ὁ Ρίζκ!

Ἡ πρόθεσίς του αὐτὴ δὲν ἄργησε νὰ ἐπιβεβαιωθῇ. Ἕνα βράδυ ὁ Ρίζκ μὲ τοὺς δύο ἄλλους συνεργούς του, σταμάτησε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του στὴν ὁδὸ Σωκράτους, ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιο τῆς φίλης του καὶ τὴν περίμενε. Στὶς 3.30' περίπου ἦλθε ἡ Ντίνα, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴ δουλειά της. Εὐθὺς ἀμέσως ὁ Ρίζκ παρέλαβε ἀπὸ τὸ πόρτμπαγάζ τοῦ αὐτοκινήτου του δύο δέματα, ποὺ «ἔμοιαζαν μὲ βαλίτσες» καὶ τὰ ἀνέβασε στὸ δωμάτιό της. Τὸ αὐτοκίνητο μὲ τοὺς δύο ἄλλους νεαροὺς Λιβανέζους ἔφυγε μὲ ταχύτητα ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό, ἐνῷ ὁ Ρίζκ ἔμεινε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα στὴ δωμάτιό της.

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶδαν ὅλη αὐτὴ τὴν κίνισι. Ἐπειδὴ τὸ σημεῖο τῆς ὁδοῦ Σωκράτους ποὺ σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Ρίζκ ἦταν σκοτεινό, καὶ ἡ ἀπόστασις ἀπ' ὅπου παρακολουθοῦσαν ἀρκετὰ μεγάλη, δὲν μπόρεσαν νὰ δοῦν λεπτομέρειες τῶν δεμάτων ποὺ ἀνέβασε ὁ παρακολουθούμενος στὸ δωμάτιο τῆς φίλης του, γιαυτὸ καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἀνέφεραν ὅτι τὰ δέματα αὐτὰ «ἔμοιαζαν μὲ βαλίτσες».

Σ' ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα προστέθη καὶ μιὰ ἄλλη πληροφορία, σχετικὰ μὲ τρεῖς ὑπόπτους Λιβανέζους ποὺ συχνάζουν στὸ καμπαρὲ «Ρίο». Ἡ νέα αὐτὴ πληροφορία δὲν ἄφινε καμμιὰ ἀμφιβολία, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἰδίων προσώπων ποὺ παρακολουθοῦντο. Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἀναφέροντο στὴν Διοίκησι τῆς Ἀσφαλείας. Τὸ συμπέρασμα ἦταν ὅτι οἱ παρακολουθούμενοι, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἔχουν ἔλθει στὴ χώρα μας γιὰ λόγους ἐμπορικούς, ἢ τουριστικούς. Ἐπρόκειτο ὁπωσδήποτε περὶ διεθνοῦς σπείρας λαθρεμπόρων, ἡ ὁποία καὶ χρῆμα καὶ μέσα καὶ πεῖρα διέθετε.

(Συνεχίζεται)

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΣΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΨΗΦΙΔΩΤΑ

Ὑπὸ Δ/δος **ΧΑΡΟΥΛΑΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑ**

Ὥρες ποὺ ἔτυχε νὰ σὲ δονήσῃ στοὺς θρησκευτικούς του ὕμνους ὁ Μπάχ, ὧρες ποὺ ἔνοιωσες αὐτὴ τὴ μετεώρησι τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος, ὧρες ποὺ ἡ συγκίνησι ἀπ' τὴν πίστη καὶ τὴν τέχνη δένονται καὶ δακρύζεις ἀπὸ εὐτυχισμένη διάθεσι, ὧρες ὅμοιες θὰ σοῦ χαρίσῃ ἡ σύνθεσι τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἐννοιῶν στὶς εἰκόνες τοῦ Ἁγίου Πάθους.

Καὶ δὲν μιλῶ γιὰ τὴν θρησκευτικὴ ἀναγκαιότητα ὅταν ἡ προσευχὴ ἐξαίρῃ τὴν ψυχή, ἀλλὰ γιὰ τὴ στιγμὴ ποὺ περαστικὸς θὰ σταθῇς μποστὰ στὸ ἔργο τῆς τέχνης καὶ θὰ μείνῃς καὶ θὰ δεθῇς μ' αὐτὸ καθὼς θὰ νοιώθῃς νὰ συμπλέκεται τὸ χρῶμα στὸ συναίσθημα καὶ τὶς αἰσθήσεις. Κυριεύεσαι.

Σταύρωσις τῆς Μονῆς Δαφνίου (12ος αἰών).

Κι' αὐτὴ τὴν ὁμορφιὰ δὲν τὴν χαρίζει ἡ λογία τέχνη τῶν μεγάλων ὀνομάτων. Ἡ Ἀναγέννησι καὶ οἱ μετὰ αἰῶνες μὲ τοὺς λαμπρούς τους πίνακες χωρίζουν αἰσθητικὲς ἀπολαύσεις, ξεκουράζουν, ἀλλὰ ἡ μεγάλη συγκίνησι καὶ ὁ λυτρωτικὸς θρησκευτικὸς παλμὸς εἶναι δημιούργημα τῆς ἁγιογραφίας, τῆς ἀνώνυμης ἁγιογραφίας ποὺ ἐκφράζει τὸ πλατὺ πλῆθος, τὸ πανανθρώπινο.

Σὰν μεγάλη τέχνη ἔχει τὴν μεγάλη ἱστορία της. Περνᾷ στάδια πολλὰ μέσα σὲ αἰῶνες ζυμώσεων.

Ἡ ἀγωνία τῶν λαῶν στὶς φάσεις τῆς ζωῆς τους ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις γύρω στὰ θρησκευτικὰ θέματα.

Οἱ πρῶτες ἁγιογραφίες ποὺ σκεπάζουν τὶς ἐσωτερικὲς ἐπιφάνειες τῶν ἐκκλησιῶν ἔχουν θέματα ποὺ πλησιάζουν τὴν ἀνθρώπινη καθημερινότητα, σκηνὲς δηλ. ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν ἁγίων καὶ μαρτύρων, σκηνὲς ἀπ' τὴ ζωὴ τῶν προφητῶν ἢ ἀκόμα καὶ τῶν εὐσεβῶν αὐτοκρατόρων. Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὅ,τι ἔχει σχέσι μὲ τὴν μορφή Του δὲν ἀποτολμᾷ ὁ τεχνίτης, μοναχὸς συνήθως, νὰ εἰκονίσῃ.

Θὰ περάσουν τὰ πρῶτα χρόνια τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς χωρὶς νὰ μᾶς δώσουν δείγματα τῆς εἰκονίσεως τοῦ Ἁγίου Πάθους. Θὰ ὡριμάσῃ ἡ πίστη, θὰ περάσῃ τὸ λατρευτικὸ μέρος τῆς θρησκείας ἀπὸ δοκιμασίες, σὰν αὐτὴ τῶν χρόνων τῆς εἰκονομαχίας, γιὰ νὰ παρουσιάσῃ, χωρὶς δισταγμὸ ἀλλὰ μὲ συναίσθησι τοῦ τί εἶναι καὶ τί σημαίνει θρησκευτικὴ τέχνη καὶ τί λατρεία, τὰ μεγάλα του ἔργα. Ὁ 11ος καὶ ὁ 12ος αἰὼν θὰ ἐκφράσουν σὲ μορφὲς ἄξιες τῆς κλασσικῆς παραδόσεως τὶς συνθέσεις τῶν Παθῶν.

Στὴν μάννα τῆς μεγάλης ἰδέας, στὴν Πόλη, καὶ μέσα στὴν Ἅγια Σοφιὰ θὰ

βροῦμε ὡς σήμερα νὰ σώζωνται δυὸ μορφὲς ἀπὸ τὸ Πάθος. Ἡ Παναγία καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, καθὼς παραστέκουν στὸ μαρτύριό του τὸν Ἰησοῦ, ἀκτινοβολοῦν ὅλον τὸν πόνο καὶ τὸ μεγαλεῖο ποὺ τὸν συνοδεύει. Ἡ τέχνη τοῦ ψηφιδωτοῦ τούτου εἶναι ἀπαράμιλλη σὲ χρῶμα, σχῆμα, φεγγοβολιά.

Οἱ πολὺ μικρὲς ψηφίδες χρησιμοποιοῦνται ἀριστοτεχνικὰ καὶ βοηθοῦν νὰ γίνουν οἱ εὔπλαστες γραμμές. Ἡ μορφὴ τῆς Παναγίας μένει κλασσικὴ στὴν εὐγένεια καὶ τὴν ἔκφρασι τοῦ συγκρατημένου πόνου. Μόνον ἡ Παναγία τῆς Σταυρώσεως στὸ Δαφνὶ μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μαζί της.

Μήπως ὅμως ἡ τελευταία αὐτὴ τριπρόσωπη σύνθεσι δὲν εἶναι τὸ ἀριστούργημα τῆς ψηφιδωτῆς τέχνης;

Στὴ μονὴ τοῦ Δαφνιοῦ σμίξαν οἱ δυὸ μεγάλες ἐποχὲς τῆς τέχνης, ἡ ἁρμονικὴ γραμμὴ τῆς παραδόσεως ποὺ δημιούργησε ὁ Πολύκλειτος καὶ τὸ αὐστηρὸ βυζαντινὸ πνεῦμα.

Ἡ λιτότης στὴ Σταύρωσι τοῦ Δαφνιοῦ βοηθᾷ στὴν ἀποπνευμάτωσι τῶν μορφῶν. Ἡ προβολή της πάνω στὸ χρυσὸ βάθος τῶν ψηφιδωτῶν ὑποβάλλει καὶ τὸ δέος ποὺ νοιώθουμε ὁλοκληρώνεται σὲ μυσταγωγία.

Τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἁρμονικὸ μὲ πλαστικὰ τὰ γυμνὰ μέρη καὶ μὲ τὴν κάμψη ποὺ θυμίζει ἀρχαῖο κλασσικὸ ἄγαλμα συμπληρώνεται ἀπὸ τὴν γαλήνια καὶ πονεμένη μορφή Του. Τὸ πόσο ὁ καλλιτέχνης ἀποφεύγει τὴν εὐθεῖα μᾶς τὸ φανερώνει τὸ τόξο ποὺ διαγράφει τὸ αἷμα καθὼς ἀναβλύζει ἀπὸ τὴν πλευρά Του.

Ἀντίγραφο αὐτῆς τῆς παραστάσεως εἶναι ἡ Σταύρωσι τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ στὴ Φωκίδα. Ἕνα πνεῦμα ἐπαρχιακὸ χαρακτηρίζει τὶς ἐδῶ μορφές. Τύποι περισσότερο καθημερινοί, ἄνθρωποι φωτισμένοι ἀλλὰ ὄχι φωτεινοὶ μᾶς κυττάζουν στοχαστικὰ μὲ τὰ μεγάλα μάτια τους.

Στοὺς ἴδιους χρόνους (11ον-12ον αἰῶνα) χτίστηκε στὴ Χῖο, ἡ γνωστὴ σὰν Νέα Μονή. Ἡ ἐκκλησία τῆς Νέας Μονῆς ἔχει τὸ ἀρχιτεκτονικὸ σχέδιο τῶν δύο μοναστηριακῶν ἐκκλησιῶν ποὺ ἀναφέραμε. Τὰ ψηφιδωτὰ τῆς Χίου μοιάζουν στὰ θέματα μὲ τὰ προηγούμενα, στὴν τεχνοτροπία ὅμως γίνονται αἰσθητὲς οἱ ἐπιδράσεις τῆς Ἀνατολῆς. Ἕνα σκοτεινὸ περίγραμμα κλείνει τὶς βαθύχρωμες ψηφιδωτὲς μορφές.

Ἡ Σταύρωσι ἐδῶ εἶναι πολυπρόσωπη. Γνωστὴ μᾶς εἶναι σὰν τὴν Σταύρωσι μὲ τὶς τρεῖς Μαρίες.

Οἱ γυναικεῖες μορφὲς ποὺ παραστέκονται στὴν ὥρα τούτη τὸν Θεάνθρωπο μᾶς θυμίζουν ἀρχαῖες θρηνωδούς. Ἡ σεμνότης, ἡ εὐγένεια ἐκφράσεως μᾶς φανερώνουν τὸν μυστικὸ δυναμισμὸ τῆς ψυχῆς τοῦ βυζαντίου, καρτερία καὶ πίστη.

Κι' ἄλλες σκηνὲς ἀπὸ τὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν ἔχουν διασωθῆ στὶς ἐκκλησίες τῶν χρόνων αὐτῶν. Μὲ πάση φυσικότητα ἔχει ἀποδοθῆ ἡ εἴσοδος τοῦ Ἰησοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα στὸ παρεκκλήσιο τοῦ Παλατίνου στὸ Παλέρμο. Ἡ ἴδια σύνθεσι στὸ Δαφνὶ ἀποτολμᾷ παράστασι τοπείου μὲ τὰ τείχη τῆς πόλεως.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ψηφιδωτὴ τέχνη ἀξίζει νὰ θυμηθοῦμε τὴν σκηνὴ τῆς Ἀποκαθηλώσεως σὲ μία τοιχογραφία στὸ Nerezi τῆς Γιουγκοσλαυΐας. Ἡ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ κύριο πρόσωπο, θἄλεγα. Ὁ πόνος εἶναι δικός της.

Τὶς μέρες τὶς Ἅγιες ὅλοι γινόμαστε περισσότερο πιστοί, εὐαίσθητοι κι' εἶναι αὐτὴ ἡ ψυχική μας κατάστασι ἔφορη γῆ ποὺ πάνω της βλασταίνουν ὁμορφιές.

Κι' εἶναι ὁμορφιὰ σὰν νοιώθουμε τὴν θρησκευτικὴ τέχνη ποὺ μὲ τόση ἔξαρσι καὶ σοβαρότητα ὑμνεῖ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἐσταυρωμένου.

Χ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἀφροδίτης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ 121, στὴν Ἁγία Αἰκατερίνη τῆς Πλάκας.

Ἡ Ἀφροδίτη εἶναι ἡ Ὀλυμπία θεὰ τοῦ ἔρωτος, τῆς γονιμοποιοῦ καὶ γενετησίου ὁρμῆς. Ὡς πιθανὴ προέλευσίς της, ἀναφέρεται ἡ Ἀνατολὴ καὶ εἰδικώτερα ἡ Συρία καὶ ἡ Φοινίκη.

Πολλὲς καὶ διάφορες εἶναι οἱ ἀντιλήψεις, γύρω ἀπὸ τὴν γέννησί της. Ἡ φαντασία ὅλων ποτὲ δὲν ὠργίασε τόσο ἀσυγκράτητα. Οἱ μῦθοι συναγωνίζονται μεταξύ τους καὶ κάθε τόπος τὴν θέλει ἰδικήν του. «Χαῖρε ἑλικοβλέφαρε γλυκυμείλιχε» λέγει ὁ Ὅμηρος καὶ συνεχίζει «Χαῖρε θεὰ Σαλαμῖνος, εὐκτιμένης μεδέουσα καὶ πάσης Κύπρου δὸς δ' ἱμερέεσσαν ἀοιδήν» (Χαῖρε σὺ μὲ τὰ εὐκίνητα βλέφαρα, γλυκειὰ καὶ χαδιάρα θεά, προστάτις τῆς Σαλαμῖνος κι' ὅλης τῆς Κύπρου καὶ βοήθα νὰ τραγουδήσω μὲ τρόπο ποὺ γεννάει τὸν πόθο).

Κατὰ τὸν Ἡσίοδο γεννήθηκε μέσα στοὺς ἀφροὺς τῶν κυμάτων γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάζεται Ἀφροδίτη. Οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου τὴν ὠνόμασαν θεὰν τῆς γυναικείας γοητείας καὶ χάριτος, θεὰ τῆς ὁμορφιᾶς. Ζωγράφοι καὶ γλύπτες, ἰδιαίτερα ἀσχολήθηκαν μὲ τοὺς θρύλους καὶ τὴν ζωὴν τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης. Στὰ περίφημα ἀγάλματά της, ὅπως τῆς Κνίδου, τοῦ Καπιτωλίου, τῶν Μεδίκων, τῆς Ἀρελάτης, τῆς Κυρήνης, τῆς Καπύης, τῆς Μήλου, οἱ καλλιτέχνες μπόρεσαν καὶ γύμνωσαν τὸ θεῖο σῶμα καὶ μᾶς τὸ παρουσίασαν τόσο ὡραῖο ἀλλὰ καὶ τόσο ὑπερήφανα σεμνό, ὥστε νὰ προκαλῆται μόνον σέβας καὶ ἔκστασι.

Ἀχαΐας.

Πάροδος τῆς Λεωφόρου Κηφισίας 181, στοῦ Θών.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὸ γνωστὸ νομὸ τῆς Πελοποννήσου, πρωτεύουσα τοῦ ὁποίου εἶναι αἱ Πάτραι.

Ἀχαιοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λουκιανοῦ 42 στὸ Κολωνάκι.

Σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία, ὁ Ἀχαιὸς εἶναι ὁ γενάρχης τῶν Ἀχαιῶν. Σχετικὰ μὲ τὴν καταγωγή του, ὑπάρχουν πολλὲς ἐκδοχές. Κατ' ἄλλας μὲν ἦτο γυιὸς τῆς Κρεούσης καὶ τοῦ Ξούθου (γυιοῦ τοῦ Ἕλληνος) καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἴωνος ἢ γυιὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Φθίας ἢ γυιὸς τοῦ Αἵμονος (γι' αὐτὸ καὶ ἡ Θεσσαλία ἐλέγετο Αἱμονία), κατ' ἄλλας δὲ ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Πελασγοῦ καὶ τοῦ Φθίου ἢ πατὴρ τοῦ Φθίου.

Ἀχαιῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 128, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Ἀχαιοί, ὠνομάζοντο τὰ πρῶτα Ἑλληνικὰ φῦλα, τὰ ὁποῖα ἐγκατεστάθησαν στὴν Ἑλλάδα. Αὐτοί, ἦσαν τμῆμα τῶν λαῶν τῆς Ἀρίας ἢ Ἰνδοευρωπαϊκῆς ὁμοφυλίας, οἱ ὁποῖοι ξεκινῶντες ἀπὸ τὶς Βαλτικὲς χῶρες ἢ κατ' ἄλλους ἀπὸ τὶς περιοχὲς τῶν χωρῶν τοῦ Βόλγα, τῆς Κασπίας Θαλάσσης καὶ τῶν Οὐραλίων ὀρέων, ξαπλώθηκαν σ' ὁλόκληρη τὴν μέση Εὐρώπη, τὴν Ἑλληνικὴ καὶ Ἰταλικὴ Χερσόνησο, τὴν Μ. Ἀσίαν, τὴν Περσίαν, καὶ τὴν βόρειον Ἰνδικήν, κατὰ τὴν 3ην π.Χ. χιλιετηρίδα.

Πρὶν ἀπὸ τοὺς Ἀχαιούς, στὴ χώρα μας κατοικοῦσαν οἱ Κᾶρες, Λέλεγες, Δρύοπες καὶ κατὰ τὸ 3.000 π.Χ. ὁ Πελασγικὸς λαός. Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν Ἀσιατικὰ φῦλα ἢ μεσογειακῆς προελεύσεως.

Οἱ Ἀχαιοὶ ἐμφανίσθησαν στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 2.000 π.Χ. Ἐδιωξαν ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν τοὺς Πελασγοὺς καὶ ἐγκατεστάθησαν στὴν πεδιάδα τῶν Φαρσάλων μέχρι τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου, ἀργότερα δὲ ἔγιναν κύριοι τῆς Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος (πλὴν τῆς Ἀττικῆς) καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Πελοποννήσου. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀναπτύσσεται ὁ Κρητοαχαϊκὸς Πολιτισμός, μὲ κέντρο τὶς Μυκῆνες, ὁ ὁποῖος γι' αὐτὸ ὠνομάσθηκε καὶ Μυκηναϊκός. Ἀργότερα, κατέκλυσαν τὴν χώραν οἱ Ἴωνες, οἱ Ἕλληνες, οἱ Αἰολεῖς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Ἕλληνες ἦσαν λαοὶ ἀχαϊκοί. Ἔτσι, ἀπὸ τὸν 16ον π.Χ. αἰῶνα, ὁλόκληρη ἡ Ἑλλὰς κατέχεται ἀπὸ ἀχαϊκὲς φυλές, γι' αὐτὸ καὶ οἱ Ἕλληνες ὠνομάζονται Ἀχαιοὶ ἢ Παναχαιοί. Οἱ Ρωμαῖοι ὠνόμαζον τὴν Ἑλλάδα, Ἀχαΐα.

Οἱ Ἀχαιοὶ ἀνέπτυξαν σπουδαῖο πολιτισμό, πλὴν ὅμως ἐπειδὴ ἐβασίζοντο στὴν θαλασσία δύναμί τους, δὲν κράτησαν ἀρκετά. Κατὰ τὸ 1180 π.Χ. ἐκστρατεύσαντες κατὰ τῶν Τρώων, Φρυγῶν κ.λ.π. γύρω ἀπὸ τὴν Προποντίδα λαῶν, νίκησαν τοὺς Τρῶες. Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία τους ἀναλαμπή. Ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια, κατεκλύσθησαν ἀπὸ τοὺς Δωριεῖς.

Ἀχαρνῶν.

Ἀπὸ πλατεῖας Ἀνεξαρτησίας (Βάθης), στὴ Βάθη.

Αἱ Ἀχαρναί, Δῆμος τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς, ἀνῆκε στὴν Οἰνηΐδα φυλή. Σήμερα, μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία, εἶναι γνωστὸ τὸ Μενίδι, κοντὰ στὴν Πάρνηθα καὶ τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει τοὺς συνοικισμούς, Βαρυμπόπη, Τατόϊ, Μπέλιζα. Νοτίως τῶν Ἀχαρνῶν, βρέθηκαν ἐρείπια θολωτοῦ τάφου Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ἀχιλλέως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θεοδώρου Δεληγιάννη 1, στὸ Μεταξουργεῖο.

Ὁ Ἀχιλλεὺς εἶναι ὁ πλέον ἰδανικὸς τύπος ἥρωος τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν θρύλων. Εἶναι ὁ πρωταγωνιστὴς στὸ ὡραιότερο ἔπος τῶν αἰώνων, τὴν «Ἰλιάδα». Γυιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φθίας, Πυλέως καὶ τῆς Θέτιδος (κόρης τοῦ Νηρέως), ἦτο ἀρκετὰ ὡραῖος, ψηλός, ἰσχυρὸς καὶ ξανθὸς σὰν τὸν Φοῖβο. Κατὰ τὴν παράδοσι, ὁ Ἀχιλλεύς, βυθίστηκε στὰ νερὰ τῆς Στυγός, ἀπὸ τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία τὸν κρατοῦσε ἀπὸ τὶς πτέρνες. Ἔτσι ὁλόκληρο τὸ σῶμα του, πλὴν τῶν πτερνῶν ἔγινε ἄτρωτο.

Ἀπὸ τὴν συμβίωσί του (τὴν ἐποχὴ ποὺ ντυμένος μὲ χιτῶνα κόρης βρισκόταν στ' ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως τῆς Σκύρου, Λυκομήδους), μὲ τὴν κόρη τοῦ Λυκομήδους, Διηδάμεια, ἀπέκτησε τὸν Νεοπτόλεμο. Μολονότι ἦτο ντυμένος μὲ γυναικεῖα

ροῦχα, (ἔφερε τὸ γυναικεῖο ὄνομα Πύρρα), ἀναγνωρίσθηκε ἀπὸ τοὺς Διομήδη καὶ Ὀδυσσέα κι' ἔτσι πῆρε μέρος στὸν Τρωϊκὸ πόλεμο, ἐπικεφαλῆς τῶν Μυρμιδόνων. Ἐκεῖ, σκότωσε σὲ μονομαχία τὸν Ἕκτορα καὶ ἐκδικούμενος τὸν θάνατο τοῦ φίλου του Πατρόκλου, ἔσυρε τὸ πτῶμα τοῦ ἀντιπάλου του, γύρω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Τροίας. Ἡ πράξις του αὐτή, χαρακτηρίζεται ὡς τὸ μελανὸ σημεῖο τῆς ἡρωϊκῆς του ζωῆς. Καὶ ἡ δική του μοῖρα ὅμως, ἦτο νὰ σκοτωθῇ ἀπὸ ἕνα βέλος τοῦ Πάρι, ποὺ τὸν κτύπησε στὸ τρωτὸ σημεῖο τοῦ σώματός του, τὴν πτέρνα (Ἀχίλλειος πτέρνα).

Ἀχνιαδῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου 20, στὸ Θησεῖο.

Οἱ Ἀχνιάδαι, ἦσαν μέλη φατρίας τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Ἀχρίδος.

Πάροδος τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, στὸ Ἀντικαρκινικὸ Νοσοκομεῖο (Ἅγιος Σάββας).

Ἡ Ἀχρὶς ἢ Ὀχρίς, εἶναι πόλις τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας, κοντὰ στὴν ὁμώνυμη λίμνη. Ἀπὸ τὸ 1921 ἀνήκει στὴν Σερβία. Ἔχει ἀξιόλογα βυζαντινὰ μνημεῖα, σπουδαιότερο τῶν ὁποίων εἶναι ὁ καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἄψου.

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Τρεμπεσίνας (Δυρραχίου 67), στὸ Ροσινιόλ, Σεπολίων.

Ὁ Ἄψος, εἶναι ποταμὸς τῆς Κεντρικῆς Ἀλβανίας καὶ χύνεται στὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα. Στὴν κοιλάδα τοῦ Ἄψου καὶ κοντὰ στὴν Τρεμπεσίνα, τὸ 1940-41, συνήφθησαν νικηφόρες μάχες τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Ἀώου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαΐας 6, στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὸν γνωστὸ ποταμὸ τῆς Ἠπείρου, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἀπὸ τὰ βόρεια τοῦ Μετσόβου καὶ χύνεται στὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα, νοτίως τῆς ἀρχαίας πόλεως, Ἀπολλωνίας. Στὴν κοιλάδα τοῦ Ἀώου καὶ τοῦ παραποτάμου του, Δέσνιτσα, συνήφθησαν κατὰ καιροὺς πολλὲς μάχες ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 καὶ τοῦ 1940-1941.

Β

Βαβυλῶνος.

Παράλληλος τῆς ὁδοῦ Πασαγαρδῶν 12, στὰ Κουπόνια.

Ἡ Βαβυλών, πρωτεύουσα τῆς ἀρχαίας Βαβυλωνίας, βρισκόταν πρὸς τὰ νότια τῆς σημερινῆς Βαγδάτης. Ἡ Βαβυλωνία εἶχε τὸν πιὸ παληὸ πολιτισμὸ τῆς γῆς κι' εἶναι ἀρκετὰ γνωστὴ ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή. Στὴν Βαβυλώνα ὑπῆρχε ὁ πύργος τῆς Βαβὲλ (ναὸς τοῦ Βήλου). Πάνω στὸν Πύργο αὐτὸν ἱδρύθηκε τὸ πρῶτο ἀστεροσκοπεῖο.

Ἡ Βαβυλὼν ἱδρύθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀμορίτες τῆς Συρίας κι' εἶχε γιὰ πρῶτο βασιλιᾶ της τὸν Χαμουραμπὶ (2.000 π.Χ.), ποὺ ἔζησε τὴν ἴδια ἐποχὴ μὲ τὸν Ἀβραὰμ τῆς βίβλου. Στὴ Βαβυλώνα ὑπῆρχον τὰ ξακουστὰ παλάτια τοῦ Ναβουχοδονόσορος μὲ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους (ἕνα ἀπὸ 7 θαύματα τοῦ κόσμου). Ἡ ἀκμὴ τῆς Βαβυλῶνος διαρκεῖ μέχρι τῆς ἁλώσεώς της ἀπὸ τὸν Κύρο τῶν Περσῶν (538 π.Χ.). Ἀργότερα ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, θέλησε νὰ κτίσῃ ἐκ βάθρων τὴν κατεστραμένη ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν Περσῶν Βαβυλώνα, πλὴν ὅμως δὲν πρόλαβε γιατὶ πέθανε ἐκεῖ. Κατὰ τὸ 130 π.Χ. ἡ πόλις εἶχε χαθῇ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἀπὸ τοῦ 1842, ὕστερα ἀπὸ ἀνασκαφές, βρέθηκαν τὰ ἐρείπια τῆς παληᾶς Βαβυλῶνος.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

. . . . . .

«Στὴ Φουριὲρ!» ἀπάντησε ξερὰ ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἀναστενάζοντας. «Κι' ἔχω τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ τὸν παραδώσουν στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Μελούν!».

—«Μὴν ἀνησυχῆτε!» τὸν διέκοψεν ὁ δημοσιογράφος «δὲν τὸν ἀφίνω πιὰ... Πάω τώρα...».

—«Πᾶτε εἴπατε; ρώτησε ἔκπληκτος καὶ μὲ κάποια ἀντιπάθεια ὁ Ἐπιθεωρητής, «καλά, καὶ τὸ παιδί; Δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει τί θὰ ἀπογίνῃ;...».

—«Τὸ παιδί; Ἔ! τί νὰ τὸ κάνω τὸ παιδί;» παρατήρησε μὲ δυσφορία ὁ δημοσιογράφος, «ἄλλως τε τὸ παιδὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ θέμα γιὰ τὸ ἄρθρον μου!»

—«Πολὺ καλά!» ἐπέμεινε ὁ Ἐπιθεωρητής, κυττάζοντας μὲ περιφρόνηση τὸν συνομιλητή του. Πολὺ καλά! Δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει! Σύμφωνοι! Ἀλλὰ ἂν αὐτοκτονοῦσε ἀπόψε δὲν θὰ γινότανε τότε ὁλόκληρο μυθιστόρημα στὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδος σας;»

—«Τότε βέβαια!» εἶπεν ἀσυγκίνητος ὁ δημοσιογράφος «τότε βέβαια... Μὰ τώρα;... Ἐν πάσει περιπτώσει, ἂν ποτὲ συμβῇ κάτι τέτοιο σᾶς παρακαλῶ πολύ, κάντε μου ἕνα τηλεφώνημα!».

—«Μὴν ἀνησυχῆτε!» ἀπάντησε σκληρὰ ὁ Ἐπιθεωρητής, γυρίζοντάς του μὲ περιφρόνηση τὶς πλάτες...

. . . . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

«...Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ...»

...Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίσταση... Ἴσα-ἴσα... Παραδόθηκε μὲ κάποια ἀνακούφιση, κι' ἀφέθηκε μ' ἐμπιστοσύνη στὰ χέρια τῶν μεγάλων... Ἄλλως τε ὁ δρόμος του εἶχε τελειώσει... Τελείωσε, ἀλλὰ δὲν χάθηκε... Μιὰ μέρα θὰ ξανάβρισκε τοὺς γονεῖς του... Κι' ἔπειτα ὁ Καδδὺ εἶχε σωθῆ... Θὰ τὸν φρόντιζαν οἱ μεγάλοι καὶ θὰ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ ξαναγυρίσῃ στὴ Μελούν... Ὅσο γι' αὐτόν, ἦταν τόσο κουρασμένος, ὥστε τὸ μόνο ποὺ ἤθελε ἦταν νὰ πάψῃ νὰ περιπλανιέται σὰν ἀλήτης στοὺς Παρισινοὺς δρόμους...

Μπῆκε λοιπὸν μὲ κάποια εὐτυχισμένη ταραχὴ στὸ γαλάζιο ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ καρδιά του σ' ὅλη τὴν διαδρομὴ κτυποῦσε χαρούμενα μᾶλλον... Σίγουρα τὸν πηγαίνανε στὸ Τερνεραί!!!

Στὸ ὄνομα αὐτὸ μιὰ γλυκειὰ νάρκη ἁπλώθηκε μέσα του... Ἔτσι, καθὼς τὸ μεγάλο αὐτοκίνητο κατάπινε ἄπληστα τοὺς δρόμους, ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ κυκλώθηκε ἀπὸ ὀνειροπολήσεις...

Φανταζότανε τὴν ἔκπληξη τῶν συναδέλφων του ὅταν θὰ τοὺς διηγεῖτο γιὰ τὴν ἀπόδρασή του, γιὰ τὸ φορτηγὸ ποὺ τὸν μετέφερε στὸ Παρίσι, γιὰ τὴν μεγάλη κίνηση τῆς πολυάνθρωπης πολιτείας, γιὰ τὰ βουλεβάρτα, τὰ πάρκα, τὸ σκοπευτήριο, τὴ Ρίτα ἀπ' τὸν Παναμᾶ, τὶς περιπλανήσεις του στοὺς Παρισινοὺς δρόμους...

...«Τότε ὁ Διευθυντὴς τῆς μεγάλης ἐφημερίδος μοῦ εἶπε...».

Ἦταν τόση ἡ συγκίνησή του, ὥστε δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ Τερνεραί... Τὄβλεπε... Νόμιζε πὼς βρέθηκε ξανὰ ἐκεῖ...

Ὁ Μάρκ... Ὁ Βελοῦδος... Ὁ «παρὰ νὰ»... ὁ Ραντάρ... Ξανάβλεπε τὰ πρόσωπά τους... Τὰ ξανάβλεπε ὁλοένα καὶ πιὸ θολά, γιατὶ ἦταν ἕτοιμος νὰ κοιμηθῇ στὸ βάθος τοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου, ἀνάμεσα στὴν ἀνοστη μυρουδιὰ ποὺ ἔβγαζαν οἱ καινούργιες καμπαρντίνες τῶν δεσμοφυλάκων του...

Ἀλλὰ ξαφνικὰ ὅλα ἄλλαξαν μέσα του... Στὴν καρδιά του γκρεμίστηκαν τὰ σκηνικὰ τῆς νοσταλγίας... Ὅλα γινήκανε ἄσχημα, ἀβέβαια...

Τὸ κακὸ ξεκίνησε ἀπὸ μιὰ ὀπτασία... Ἦταν ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ ἄρχισε νὰ πέφτῃ στὸν λήθαργο τοῦ ὕπνου, ὅταν ἕνα ἀκαθόριστο πρόσωπο τοῦ ἔδιωξε τὸν ὕπνο καὶ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν συγκίνηση τοῦ Τερνεραὶ μαζί....

Στὴν ἀρχὴ ἦταν τόσο ἀκαθόριστο ὥστε δὲν κατάφερε, ἔτσι μισοκοιμισμένος ποὺ ἦταν, νὰ τὸ ξεχωρίσῃ... Μπερδεύονταν μὲ τὰ πρόσωπα τῆς ρεκλάμας τοῦ σκοπευτηρίου μὲ τὴν Ρίτα τοῦ Παναμᾶ, μὲ τὴν γυναίκα ποὺ εἶχε ἀπ' ἔξω ἡ μπριγιαντίνη του, μὲ τὸ ἄγαλμα τῆς Παναγίας... Ὅλα αὐτὰ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ τὸ δῇ καλά...

Ἀλλά, σιγὰ-σιγὰ μέσα ἀπ' τὴν ὁμίχλη τοῦ ὀνείρου ἄρχισαν νὰ διακρίνωνται καθαρὰ δυὸ πράσινα μάτια ποὺ ξέσκισαν τὸ πέπλο τοῦ ὕπνου καὶ φώτισαν τὸ θολωμένο μυαλό του... τότε τὸ παιδὶ τινάχτηκε σιγοψιθυρίζοντας «Ἀρχηγέ! Ἄχ! Ἀρχηγέ!.. Τί κρῖμα!...».

Πῶς νὰ τολμήσῃ νὰ κυττάξῃ τὴν ὀπτασία της, πῶς νὰ ὑποφέρῃ αὐτὸ τὸ ἀγνὸ καὶ πεντακάθαρο βλέμμα της, τὴν στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε πληρώσει ἑκατὸ φράγκα γιὰ νὰ ἰδῇ νὰ γδύνεται ἡ Ρίτα τοῦ Παναμᾶ...

Μιὰ ἀηδία σκορπίστηκε τότες στὴ θύμηση ἐκείνου τοῦ κέντρου... Καὶ ἕνα μῖσος μαζί... Γιατὶ αὐτὸ τὸ πορνεῖο ἦταν ἡ αἰτία ποὺ τὸν εἶχε πιάσει ἡ Ἀστυνομία, ποὺ ποτὲ πιὰ δὲν θὰ ξανάβρισκε τοὺς γονεῖς του, ποὺ ὁ Καδδὺ θὰ ξαναγύριζε στὴ Μελούν, ποὺ ὁ Ὀλὰφ θὰ πέθαινε... Ἡ Ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ δὲν θὰ τοῦ ξαναμιλοῦσε πιά... Θὰ τὸν περιφρονοῦσε... Κι' ὁ Μάρκ θὰ διάλεγε ἄλλο φίλο...

Ἔτσι τώρα τὸ χαμένο ἀγόρι ἔκανε τὴν ἀπογραφὴ τῆς ἀποδράσεως καὶ τοῦ ναυαγίου του μὲ πικρὴ περηφάνεια... Ἄχ! Τὄνοιωθε! Τὸ καταλάβαινε! Τὸ παραδεχότανε! Τοῦ ἄξιζε ἡ χειρότερη τιμωρία... Ὄχι! Ὄχι! Δὲν ἤθελε νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ Τερνεραί!!! Νὰ πάῃ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ... Ὁπουδήποτε... Ὄχι ὅμως στὸ Τερνεραί!!!

—«Πέστε μου, ποῦ μὲ πᾶτε;» γύρισε ξαφνικὰ καὶ ρώτησε τοὺς συνοδούς του...

—«Δὲν εἶναι καλύτερα νὰ κοιμηθῇς;» ἀπάντησε μὲ καλωσύνη ὁ Ἐπιθεωρητὴς Μαρσὲλ ἀναστενάζοντας. «Μὴν ἀνησυχῇς παιδί μου... Πρῶτα πάντως θὰ περάσουμε ἀπὸ τὴ Δικαστικὴ Ἀστυνομία...».

Ἡ καλωσύνη τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ μαλάκωσε τὴν ταραγμένη καρδιὰ τοῦ παιδιοῦ, ποὺ σχεδὸν χαμογέλασε... Καὶ, καθησυχασμένο, ξανακοιμήθηκε...

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Μαρσὲλ τὸ παρετήρησε μὲ ἀγάπη καὶ πατρικὴ στοργή... Γύρισε ὕστερα καὶ κύτταξε τὸν παχὺ σβέρκο τοῦ ὁδηγοῦ... «Τὸ βῶδι καὶ τὸ ἀρνί!» συλλογίστηκε... Καὶ σκέφθηκε ἀκόμα ὅτι θἄπρεπε νὰ διαλέξῃ ἄλλο ἐπάγγελμα... Αὐτὸς ἦταν Χριστιανὸς ἀστυνομικός... Εἶχε δηλαδή, πολὺ λίγες πιθανότητες νὰ ἐπιτύχῃ στὴ δουλειά του, καμμιὰ ὅμως νὰ εἶναι εὐτυχισμένος στὴ ζωή του...

.....

...Μὲ τὸ ψυχρὸ γκρίζο χέρι του, μέσα στὸ μεγάλο ζεστὸ χέρι τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἀνέβηκε μισοκοιμισμένος ἀκόμα σκάλες, διέσχισε διαδρόμους,

πέρασε πόρτες καὶ γραφεῖα ἀδειανά... Ἔρημα ἦταν ὅλα... Ἀλλὰ ἡ ἐρημιὰ αὐτὴ μύριζε ὁλόκληρη ἀπὸ ἀνθρώπινα ἴχνη... Παληὰ χαρτιά, πεταμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἀποτσίγαρα πατημένα, κρύος καπνός, ἀνακατωμένες ἀνάσες, κι' ἀκόμα κάτι τί ξυνό, ὅμοιο μὲ τὴ μυρουδιὰ τῆς σκαβίας... Ἐπὶ τέλους, μπῆκαν σ' ἕνα γραφεῖο...

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Μαρσὲλ κάθησε τὸ παιδὶ πάνω σὲ μιὰ καρέκλα...

—«Δεῖξε μου πρῶτα αὐτὰ ποὺχεις στὴν τσέπη σου, παιδί μου» τοῦ εἶπε μαλακά.

Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἔβγαλε ὅσα λεπτὰ τούμειναν, τὸ φιαλίδιο μὲ τὸ ἄρωμα, τὸ σπάγγο, τὴ ζάχαρη...

Ἀλλὰ ὁ Ἐπιθεωρητής, σκεπτικός, δὲν κυττοῦσε παρὰ τὰ καινούργια χαρτονομίσματα.

—«Λοιπόν; Γιὰ πές μου τώρα τὴν ἱστορία σου!!!».

...Χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τὸ Τερνεραὶ (ἀπὸ φόβο τώρα, μήπως δὲν τὸν ξαναστείλουν ἐκεῖ) οὔτε τὴ Μελοὺν (γιὰ νὰ μὴ βλάψῃ τὸν Καδδὺ) οὔτε τὸ παγκάκι, οὔτε τὸ γκαράζ, οὔτε τὸ πορνεῖο, ἄρχισε νὰ διηγῆται μιὰ ψεύτικη ἱστορία... Μὰ εἶπε τόσα ἀπίθανα ψέμματα ὥστε βλέποντας ὅτι αὐτὸ ἦταν ὁλοφάνερο σώπασε... Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Μαρσὲλ ἔκαμεν ὑπομονετικὰ τὸν γύρο τῆς ἀκρόπολης αὐτῆς τῆς σιωπῆς...

—«Γιατὶ παιδί μου, δὲν μοῦ λὲς τὴν ἀλήθεια;».

Ἀλλὰ τὸ παιδὶ δὲν ἦταν πιὰ παιδί... Δυὸ ρυτίδες ἀνδρικὲς στάθηκαν νὰ φρουρήσουν τὸ σφιγμένο στόμα του... Θαρρεῖς πὼς ἀπότομα τὸ παιδὶ ἐκεῖνο εἶχε γίνει ἄνδρας. Τὴν ὥρα ἐκείνη ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ ἕνας μεγαλόσωμος τύπος ποὺ τὰ χνῶτα του μύριζαν κρέας, μπῆκε στὸ γραφεῖο...

—«Γειά σου, Μαρσέλ... Ἄκουσα ὅτι ξαναγύρισες, γιά...» Μὰ σταμάτησε βλέποντας τὰ λεπτά... Τὸ παχὺ χέρι του πῆρε τὸν σωρὸ τῶν καινούργιων χαρτονομισμάτων ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ τὰ ψαχούλεψε... Γύρισε ὕστερα καὶ κύτταξε τὸ παιδὶ μὲ ἄγριο βλέμμα, καί, στὸ τέλος, πῆρε ἰδιαιτέρως τὸν Μαρσὲλ καὶ τὸν ρώτησε:

—«Τί ἔβγαλες ἀπ' αὐτό;».

—«Μπά! Τίποτε! Παραμύθια μοῦ λέει!» ἀπάντησε στεναχωρημένος ὁ Μαρσέλ.

—«Δὲν μὲ ἐκπλήττουν τὰ ψέμματα ποὺ ἀκούω ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐγκληματίες... Εἶναι συνήθειά τους» εἶπε σκληρὰ ὁ ἄλλος... Καὶ πρόσθεσε, τονίζοντας μιὰ-μιὰ τὴν κάθε του λέξη. «Αὐτὰ τὰ λεπτὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι προέρχονται ἀπὸ τὴν κλοπὴ τῆς Τραπέζης τῆς Κομπιένης... Ἡ Εἰσαγγελία ἐκεῖ κάτω μοῦ ἀνέθεσε νὰ ψάξω στὸ Παρίσι... Καί, μὴν ξεχνᾶς, ὅτι ὑπάρχουν καὶ παιδιὰ ἀνακατεμένα...».

—«Ὥστε λὲς δηλαδὴ ὅτι...».

—«Ναί! Ναί! Ἀσφαλῶς... Ὁ μικρὸς αὐτὸς εἶναι ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ παιδιά...».

...Μιὰ λοιπὸν ποὺ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ ἦταν ἔνδεκα χρόνων, εἶχε τὴν τύχη νὰ τόνε στείλουν μόνο ἀνάμεσα στοὺς διεστραμμένους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μερικοὶ πέθαιναν κάθε τόσο καὶ λιγάκι... Βρῆκεν ἐκεῖ τρεῖς ἄλλους συνομίληκούς του ποὺ, ὅπως καθότανε ὅλη τὴν ἡμέρα ἄεργοι καὶ δὲν εἶχαν τί νὰ κάνουν, σκότωναν τὴν ὥρα τους πειράζοντας, ἢ μᾶλλον τυραννῶντας τοὺς γέρους... Ἔτσι, πίσω ἀπ' αὐτὰ τὰ κλειστὰ παράθυρα εἶχε θρονιαστῆ τὸ μῖσος, ἡ κλεψιὰ καὶ ἡ ἀϋπνία...

Ὁ Φερνάν, ὁ μεγαλύτερος ἀπ' τοὺς κρατουμένους ποὺ φοροῦσε ἀκόμα κοντὰ παντελόνια, σὰν εἶδε τὸν Ἀλὲν Ρομπέρ, τὸν πλησίασε, καὶ ἀνέλαβε νὰ τὸν «ξενυχτήσῃ» στὸ βασίλειό τους, ποὺ μύριζε οὖρα καὶ κόκκινο κρασί... Συγχρόνως τὸν ἐνημέρωνε, πάνω στὴν κατάσταση τῶν γέρων...

(Συνεχίζεται)

Ἡλίας Βολονάσης

Ὁ τ. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἡλίας Βολονάσης, ὁ ἐξαίρετος ἄνθρωπος ποὺ ἐπὶ 30 ὁλόκληρα χρόνια ὑπηρέτησε μὲ πίστη καὶ ἀγάπη τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ ἔφθασε μέχρι τῶν ἀνωτάτων βαθμίδων, δὲν ὑπάρχει πλέον στὴ ζωή. Τὸ ἀδυσώπητο τοῦ χάρου ἄγγιγμα, σταμάτησε γιὰ πάντα μιὰ καρδιὰ γεμάτη χαρά, καὶ καλωσύνη σὲ μιὰ ἡλικία ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἀποκαμωμένος ἀπὸ τῆς βιοπάλης τὸν ἀγῶνα, ἀποτραβιέται ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸν θόρυβο καὶ ἀφίνεται στὴν ἡσυχία γιὰ νὰ νοιώσῃ τὴ χαρὰ καὶ τὴν ξεκούραση.

Δὲν θέλησε ὅμως ὁ χάρος νὰ ξεκουρασθῇ ὁ Ἡλίας Βολονάσης. Γρήγορα καὶ ἀπότομα, καὶ χωρὶς τῆς ἀρρώστειας τὸ προβάδισμα, τὸν ἅρπαξε γιὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ στὰ Ἠλύσια Πεδία. Ἔτσι ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας μιὰ ἐξαίρετη φυσιογνωμία ποὺ στὸ πέρασμά της ἀπὸ τὴ ζωὴ ἄφισε ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀνθρωπιᾶς.

† ΗΛΙΑΣ ΒΟΛΟΝΑΣΗΣ

Ὁ τ. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἡλίας Βολονάσης ἐγεννήθη εἰς Πειραιᾶ τὸ 1896 καὶ κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τὸ ἔτος 1922 ὡς Ὑπαστυνόμος.

Διαδοχικῶς ἀνῆλθε σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἀστυνομικῆς ἱεραρχίας καὶ κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ Σώματος τὸ ἔτος 1953 ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων. Διετέλεσε Διοικητὴς Ἀσφαλείας Πειραιῶς καὶ ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασήμων.

Ὡς ἀστυνομικὸς λειτουργὸς ὁ Ἡλίας Βολονάσης ἀφοσιώθη μὲ ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν εἰς τὸ καθῆκον του. Ὅταν ὁ Πειραιεὺς στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐνεφάνιζε μίαν πόλιν ποὺ τὴ ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν διεφέντευαν οἱ κάθε εἴδους κακοποιοί, ὁ Ἡλίας Βολονάσης, νεαρὸς τότε ἀξιωματικός, μαζὶ μὲ ἄλλους ἐκλεκτοὺς συναδέλφους του, κατέβαλε κάθε προσπάθεια διὰ νὰ μεταβληθῇ ὁ Πειραιᾶς σὲ μιὰ πόλι ἥσυχη καὶ εὐνομουμένη.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τοῦ Πειραιῶς ποὺ ἐδέχθη στὰ σπλάχνα του τὸν ἀλησμόνητο Ἡλία Βολονάση καὶ οἱ αὔρες τοῦ Σαρωνικοῦ ἂς λούζουν μὲ δροσιὰ τὸ νωπὸ τάφο του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ : Ἀνθυπαστυνόμος κ. Τροβᾶς Παναγιώτης, ὁ ὑπαρχιφύλαξ Πανόπουλος Δημήτριος καὶ οἱ ἀστυφύλακες : Μαργαρόπουλος Ἀθανάσιος, Παπαγγελόπουλος Παναγιώτης, Κρημνιώτης Γεώργιος, Μουντανέας Ἀναστάσιος, Ἀντωνουσάκης Παῦλος, Κυριακόπουλος Κωνσταντῖνος καὶ Παπανδρέου Ἀριστείδης.

—Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος, ὁ ἀστυφύλαξ Μαρκέτος Γεράσ.

—Ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του διὰ λόγους ὑγείας ὁ ἀρχιφύλαξ Μίχας Εὐγέν.

—Μετετάγη εἰς τὴν κατάστασιν τῆς μονίμου διαθεσιμότητος ὁ ὑπαρχιφύλαξ Καμπέρης Εὐάγγελος.

—Διεγράφη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀστυφύλαξ Παπανικολάου Γεώργιος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α', Διοικητὴν Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον, διότι, διὰ τῶν δοθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ εὐστόχων καὶ ἐπιδεξίων ὁδηγιῶν καὶ τῆς αὐτοπροσώπου κατευθύνσεως τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τοῦ ἐπικινδύνου καὶ θρασυτάτου διαρρήκτου Μακρῆ Σπυρίδωνος. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ὡσαύτως ἔπαινος εἰς τοὺς : Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Ἀγησίλαον Παπασταφίδαν, Ἀστυνόμον Α' κ. Παναγ. Θάνον, Ἀστυνόμον Β' κ. Γεώργ. Ντζουμάνην, Ὑπαστυνόμον Α' κ. Κωνστ. Γιαννημάραν καὶ Ἀρχιφύλακα κ. Νικόλ. Παπακωνσταντίνου, διότι οὗτοι καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός των ἕκαστος, ἐνεργήσαντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος, συνέβαλλον εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἐν λόγῳ κακοποιοῦ καὶ εἰς τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν 32 διαρρήξεων καταστημάτων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πρωτευούσης.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Εὐάγγελον Ἀναστασίου, διότι, ἐπικεφαλῆς ὢν τῆς διατεθείσης δυνάμεως διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὸ γήπεδον Καραϊσκάκη τὴν 27-1-60, κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος μεταξὺ τῶν ὁμάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος—Ἰταλίας, διὰ τῆς εὐστόχου κατανομῆς ταύτης, τῆς συνεχοῦς ἐπιβλέψεως καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς του δραστηριότητος, ἐπετεύχθη ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγῶνος μὲ ἀπόλυτον τάξιν καὶ κατὰ τρόπον τιμῶντα τὴν Ἀστυνομίαν, προκληθέντων εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως ὡσαύτως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια τούτου πρὸς τὸν Προϊστάμενον τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεων Πατρῶν ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς λοιποὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς συμβαλλόντας εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Ἀπόκρεω, καθ' ὅσον χάρις εἰς τὰς καταβληθείσας προσπαθείας καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα, διεξήχθη ἡ ὅλη ἑορτὴ συμφώνως τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς, προκληθέντων ἐντεῦθεν εὐμενῶν σχολίων τοῦ τύπου διὰ τὴν ἐν γένει παράστασιν τῆς Ἀστυνομίας.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ

ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Κροκίδην Χαρίλαον διότι οὗτος τὴν 28-2-1950 καὶ ὥραν 19.30' ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὢν καὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν του παρατηρητικότητα καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός του πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφώρῳ τούς : Κορρὲν Κωνσταντῖνον καὶ Ματσάκον Ἠλίαν οἵτινες, ἐπέβαινον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 85.886 Ι.Χ. αὐτοκινήτου τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγης ὥρας εἶχον ἀφαιρέσει ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ἰατροῦ Γκανᾶ Δημητρίου.

—Δι' ἀποφάσεως ὡσαύτως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα Πιστεῦον Νικόλαον διότι οὗτος τὴν 8-2-1960 διατεταγμένος εἰς ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ 4ωρον 2—6, περὶ 3.15' ὥραν χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν του παρατηρητικότητα καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός του πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀντελήφθη τρία νεαρὰ ἄτομα προσπαθοῦντα νὰ θέσωσιν εἰς κίνησιν αὐτοκίνητον Ι.Χ. θεωρήσας τούτους ὡς ὑπόπτους, ἐπλησίασεν ἵνα ἐνεργήσῃ σχετικὸν ἔλεγχον, ὅτε οὗτοι ἐτράπησαν εἰς φυγήν, πλὴν καταδιωχθέντες ὑπὸ τούτου, συνελήφθη ὁ εἷς καὶ ὡδηγήθη εἰς ΚΒ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ἔνθα ἀπεκάλυψεν καὶ τοὺς συνεργούς του, οἵτινες ἐν συνεχείᾳ συνελήφθησαν.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνεχίζει κάθε Σάββατο μεσημέρι μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὰ ἐκλεκτὰ ραδιοφωνικά της προγράμματα, πού προκαλοῦν ἐνθουσιώδη σχόλια χιλιάδων ἀκροατῶν.

—Μὲ τὸν Ἀνδρέα Μπάρκουλη, τὴν Ἀλίκη Βουγιουκλάκη, τὸν Δημήτρη Χόρν ἐπλαισιώθηκε τὸ μουσικὸ πρόγραμμα τῆς 19-3-1960, κατὰ τὸ ὁποῖο μετεδόθη καὶ διδακτικὸν ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸ δόκιμο Ὑπαστυνόμο Σπῦρο Πηλό, μὲ θέμα τὶς μάγισσες καὶ τὶς χαρτορίχτρες. Στὸ εὔθυμο αὐτὸ ἡμερολόγιο ἔλαβε μέρος ὁ ἐκλεκτὸς πρωταγωνιστὴς τοῦ θεάτρου μας Ντίνος Ἡλιόπουλος, πού ἐγοήτεψε μὲ τὴν ἄφθαστη ἑρμηνεία του.

*

—Πανηγυρικὸ καὶ ἐπιτυχημένο τὸ πρόγραμμα τῆς 26-3-60 ἦταν ἀφιερωμένο στὴν Ἐθνικὴ Ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ἐνθουσίασε. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθη ἐθνικὸ σκέτς, γραμμένο ἀπὸ τὸ δόκιμο Ὑπαστυνόμο Σπῦρο Πηλό, καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς Κούλας Ἀγαγιώτου, τῆς Ἑλένης Κριτῆ καὶ τοῦ Λιάκου Χριστογιαννόπουλου. Ἐντύπωση ἐπροξένησε καὶ ξεχωριστὰ εὐχαρίστησε τὸ ὑπέροχο παίξιμο τοῦ μικροῦ μαθητοῦ τῆς Α' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Ντίνου Πηλοῦ, πού συμμετεῖχε στὸ πρόγραμμα.

*

—Μὲ συνθήματα καὶ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ θέματα τροχαίας καὶ παιδικῆς ἐγκληματικότητος καὶ μὲ ἕνα πλούσιο μουσικὸ πρόγραμμα ἀπὸ ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ καὶ δημοτικὰ τραγούδια, γνώρισε ξεχωριστὴ ἐπιτυχία τὸ πρόγραμμα τῆς 2-4-1960. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθη καὶ διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν δόκιμο Ὑπαστυνόμο Σπῦρο Πηλό, μὲ τίτλο : «Ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου» στὸ ὁποῖο ἔλαβαν μέρος ἡ ἠθοποιὸς Ἄννυ Ραζῆ καὶ ὁ μικρὸς Ντῖνος.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Δ/ντὰς κ.κ. Θωμᾶν Νούσιαν, Θωμᾶν Ψαρρᾶν, Γεώργιον Κοντογιῶργον, Γεώργιον Γρηγορέαν, Γεώργιον Κανελλάκην, Γεώργιον Χαλοῦλον, Γεώργιον Χατζηελευθερίου, Γεώργιον Λαδᾶν, Γεώργιον Κανέλλον, Γεώργιον Ταμιολάκην καὶ Γεώργιον Παπαγιάννην ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς ἑορτάζοντας κ. κ. ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.